

Bundel van de Commissie Welzijn van 8 februari 2021

- 1 Opening
- 2 Vaststellen agenda
- 3 Spreekrecht inwoners
- 4 Mededelingen
- 5 **H A M E R S T U K K E N**
Er zijn deze keer geen hamerstukken.
- 6 **B E S P R E E K P U N T E N**
- 7 Keuze variant voor realisatie van fase 2 (extra tennisbanen) voor de Sassenheimse Tennisvereniging
Doel: besluitvormend
In 2014 heeft de raad de adviesnota "uitplaatsing STV" vastgesteld. Het college heeft de opdracht gekregen de uitvoering te realiseren. In het geval de oorspronkelijke plannen niet kunnen doorgaan, zouden wij bij u terugkomen. Dat is nu het geval. Op 7 december j.l. hebben wij u, in een beeldvormende sessie, meegenomen in de ontwikkelingen binnen het project uitplaatsing STV. Het college stelt de raad voor te kiezen voor variant 2 (uitbreiding richting Langeveld) als voorkeursvariant voor de realisatie van fase 2 van het tennispark en deze verder te onderzoeken.
(NB. Bijlage 2 betreft het raadsvoorstel zelf. De nummering is overgenomen uit het collegevoorstel.)
2021-03-11 RV Keuze variant voor realisatie van fase 2 (extra tennisbanen) voor de Sassenheimse Tennisvereniging
Bijlage 1 Variant 1 versus variant 2 def.pdf - Bijlage 1 Variant 1 versus variant 2 def.pdf
Bijlage 3 Analyse baanbehoefte STV herijking KNLTB def.pdf - Bijlage 3 Analyse baanbehoefte STV .pdf
Bijlage 4 second opinion 20210127TL STV.pdf - Bijlage 4 second opinion 20210127TL STV.pdf
Bijlage 5 Reacties omwonenden.pdf - Bijlage 5 Reacties omwonenden.pdf
Extra Bijlage 1 Memo over inspanningsverplichting 210208.memo Roodemoolen.pdf
Extra Bijlage 2 Overmorgen Memo kostenanalyse fase 2 STV def.pdf_2021-01-22 16_21_19 +0100.PDF
- 8 Notitie Jeugdzorg Teylingen en Holland Rijnland
Doel: besluitvormend
Het College heeft een notitie Jeugdzorg Teylingen en Holland Rijnland opgesteld. De notitie beschrijft hoe we er, 6 jaar na de decentralisatie van de jeugdzorg, voorstaan met de transformatie en met het financieel beheer in de jeugdzorg.
Daarnaast worden in de notitie suggesties gedaan hoe we nu met meer daadkracht verder zouden moeten gaan op het pad van de transformatie en hoe we meer grip kunnen krijgen op de met de jeugdzorg verbonden financiën.
2021-03-11 RV Jeugdzorg Teylingen en Holland Rijnland
2021-03-11 Notitie Jeugdzorg Teylingen en Holland Rijnland
- 9 Lijst van ingekomen stukken
Op de lijst van ingekomen stukken staan brieven en e-mails gericht aan de gemeenteraad.
- 9.A Voor pre-advies naar college
- 9.B Ter afhandeling naar college
- 9.C Ter kennisname aannemen
- 9.D Van het college
- 10 Actielijst en raadsagendaplanning (RAP)
Op de actielijst staan de lopende actiepunten weergegeven met de stand van zaken vanuit het college. Voor de actielijst en stand van zaken openstaande moties verwijzen we u naar de overzichten:
** Acties en toezeggingen: <https://teylingen.bestuurlijkeinformatie.nl/Reports/Details/6420e995-4efd-4afa-80ed-f392758461dd>*
** Moties: <https://teylingen.bestuurlijkeinformatie.nl/Reports/Details/c0630b5a-4fdd-4a08-bfb3-787b58e2c543>*
Voorgesteld wordt het actiepunt over de notitie jeugdhulp af te voeren, omdat deze vandaag op de agenda staat.
Op de raadsagenda planning (RAP) is de planning van de raadsstukken te zien.
RAP 2021 Teylingen versie 26 januari 2021.pdf

11

Regionale zaken

Terugkoppeling door de AB -en DB leden van de diverse gemeenschappelijke regelingen (zoals o.a. Holland Rijnland, ISD, Omgevingsdienst, HLT-Samen) over de in de afgelopen periode gehouden AB en DB vergaderingen of bijzonderheden voor aankomende vergaderingen.

210207 Mededelingen regiozaken Commissie Welzijn 8 februari 2021 avk.pdf

12

Rondvraag

13

Sluiting

Raadsvoorstel Besluitvormend

Keuze variant voor realisatie van fase 2 (extra tennisbanen) voor de Sassenheimse Tennisvereniging

aan: de raad van de gemeente Teylingen

zaaknummer: Z-20-159403
datum collegevergadering: 26 januari 2021
datum raadsvergadering: 11 maart 2021
agendapunt: 0
Portefeuillehouder: A.L. van Kempen
behandelend ambtenaar: Rob Coli
e-mailadres: R.Coli@HLTsamen.nl

Wij stellen voor:

1. Te kiezen voor variant 2 (uitbreiding richting Langeveld) als voorkeursvariant voor de realisatie van fase 2 van het tennispark en deze verder te onderzoeken.
-

Inleiding

Op 18 december 2014 heeft uw gemeenteraad ingestemd met de verplaatsing van de Sassenheimse Tennis Vereniging (hierna te noemen als STV) naar Sportpark Roodemolen in 2 fases en daarvoor een budget beschikbaar gesteld. De eerste fase betrof de aanleg van 9 banen en het clubhuis. De tweede fase betreft de aanleg van een permanente opslag en de realisatie van twee tennisbanen en twee kinderbanen. STV financiert zelf mee. Met de realisatie van deze tweede fase is het volledige nieuwe tennispark een feit.

Het tennispark voor STV is op 8 juni 2018 in gebruik genomen (afronding eerste fase). Echter voor het realiseren van de tweede fase was het nodig om grond aan te kopen en het bestemmingsplan te wijzigen. Na een lang en ingewikkeld proces met de provincie en de grondeigenaar is het niet gelukt om deze grond te verwerven. De grond was nodig voor de uitbreiding om de twee extra banen te kunnen aanleggen, zoals opgenomen in de plannen van 2014. Nu ligt er een nieuw voorstel met twee varianten (bijlage 1). Variant 1 betreft uitbreiding richting het Ter Wegenpark en variant 2 uitbreiding richting Langeveld. Het bestuur van STV heeft op 12 oktober 2020 haar leden hierover geïnformeerd. STV heeft de toegezegde uitbreiding nodig. Het rapport van de Koninklijke Nederlandse Lawn Tennis Bond (KNLTB bijlage 3) bevestigt dit ook.

In de beeldvormende sessie van 7 december j.l. heeft het college aan uw raad toegezegd, vanwege de zorgvuldigheid, een verificatie (second opinion) van de cijfers op het KNLTB rapport te laten uitvoeren. De uitkomsten van deze second opinion (zie bijlage 4) leiden niet tot een wijziging van het college standpunt om de eerdere bestuurlijke afspraken met STV na te komen.

Als wij niets doen, dan komt de gemeente de bestuurlijke en contractuele afspraken met STV die zij vanaf 2014 heeft gemaakt niet na. Daarnaast beperken wij daarmee de

mogelijke groei van STV. Sinds 2016 is er een stijging van het ledenaantal met 20%. Het ledenaantal is in 2020 gegroeid tot 760. In deze huidige periode waarin wij nu verkeren is tennis voor veel teamsporters een uitgelezen kans om veilig te kunnen blijven sporten. De verwachting is dat veel leden blijven. Daarnaast zal het inwoneraantal van de gemeente Teylingen de komende jaren nog stijgen met circa 5%. Het nieuwe sportcomplex en de betaalbare contributie dragen bij aan de groei.

Bestaand kader en context

In 2014 heeft de raad de adviesnota "uitplaatsing STV" vastgesteld.

Het college heeft de opdracht gekregen de uitvoering te realiseren. In het geval de oorspronkelijke plannen niet kunnen doorgaan, zouden wij bij u terugkomen. Dat is nu het geval. Op 7 december j.l. hebben wij u, in een beeldvormende sessie, meegenomen in de ontwikkelingen binnen het project uitplaatsing STV.

Beoogd effect

Zorgen voor voldoende en duurzame sportaccommodaties.

Argumenten

1.1 Variant 2 richting Langeveld is kwalitatief en ruimtelijk een betere oplossing

Variant 2 past in de structuurvisie 2030 "Bloeiend Teylingen". Binnen Teylingen wordt veel waarde gehecht aan een duurzame leefomgeving. Deze variant heeft geen impact op de groene buffer van het Ter Wegenpark en vormt minder overlast voor de buurt.

1.2 Voor variant 2 richting "Langeveld" is meer draagvlak bij omwonenden

Omwonenden hebben schriftelijk hun reactie gegeven op de twee varianten. Hieruit bleek dat variant 2 een groter draagvlak heeft bij omwonenden. Omwonenden willen dat het Ter Wegenpark niet wordt aangetast en vrezen licht- en geluidsoverlast van het tennispark als variant 1 wordt gekozen. Bij de keuze van variant 2 wordt minder weerstand van omwonenden verwacht.

1.3 Variant 2 heeft ook de voorkeur van STV en Stichting Exploitatie Sportpark RoodeMolen (SES RM).

STV en SES RM vinden het belangrijk een goede band met de omwonenden te hebben. Zij kiezen daarom ook voor variant 2.

Kanttekeningen

1.1 Realisatie van variant 2 gaat mogelijk ten koste van woningbouw

Locatie Langeveld is nu aangewezen als ontwikkelgebied voor woningbouw. Met de keuze voor variant 2 is er minder grond beschikbaar voor de ontwikkeling van Langeveld. De planvorming voor dit beoogd woningbouwgebied moet echter nog worden vastgesteld en de tennisbanen kunnen goed worden ingepast.

1.2 Variant 2 is duurder dan de variant 1

Het verschil in de aanlegkosten met variant 1 is geraamd op € 152.000,-.

1.3 De gekozen variant moet nader worden uitgewerkt en vraagt om wijziging van het huidige bestemmingsplan

Deze variant moet bodemtechnisch en financieel nader worden uitgewerkt. Risico's moeten nog in kaart worden gebracht en een definitieve projectbegroting dient te worden opgesteld. Er moet overlegd worden met o.a. het Hoogheemraadschap en andere betrokken instanties. Ook moet wijziging van het bestemmingsplan plaatsvinden. Hiervoor wordt te zijner tijd een separaat raadsvoorstel ingediend.

Financiële consequenties

Het onderzoek naar variant 2 bekostigen wij uit het bestaande investeringsbudget voor STV.

Een eerste inschatting voor de aanlegkosten van beide varianten, van fase 2 STV:

Variant 1 (uitbreiding in parkje) € 551.499,-

Variant 2 (uitbreiding richting/op locatie Langeveld) € 703.570,-

De "oude variant" (richting polder) was geraamd op ca. € 330.000,-

Er is een theoretische berekening gemaakt van de effecten van de beide varianten op een toekomstige ontwikkeling van Langeveld met woningbouw. Het negatieve effect van variant 2 is ca. € 861.000,- groter dan dat van variant 1. Omdat er nog geen programma is voor Langeveld is dit echter zeer hypothetisch.

In de volgende fase wordt een uitgewerkte projectbegroting opgesteld inclusief de mogelijke gevolgen voor de toekomstige grondexploitatie Langeveld.

Aanpak, uitvoering en participatie

Als de gemeenteraad een keuze maakt voor een variant dan worden de volgende stappen gezet in het tweede kwartaal 2021:

- Opstellen van een projectbegroting voor de gekozen variant en de eventuele risico's worden in kaart gebracht;
- Verdere uitwerking en nadere afspraken maken met de bouwcommissie van STV en SESRM over verantwoordelijkheden en kosten;
- Voorbereiden van een bestemmingsplanwijziging.

Direct omwonenden zijn in de afgelopen periode (coronatijd) geïnformeerd via een bewonersbrief. En dat blijven wij in dit traject doen.

Eerder hebben wij de omwonenden uitgenodigd reacties te geven op de plannen. Deze zijn op grote lijnen verzameld in bijlage 5.

Duurzaamheid

Naast de demografische ontwikkelingen in Sassenheim en de vitaliteit van onze inwoners, zal de ontwikkeling van deze sportaccommodatie en het opknappen van het Ter Wegenpark bijdragen aan een duurzame leefomgeving.

Hillegom-Lisse-Teylingen (HLT)

Dit voorstel betreft alleen Teylingen (kern Sassenheim).

Urgentie

De urgentie is hoog. De realisatie van fase 2 laat al lang op zich wachten, terwijl de vereniging doorgroeit.

Evaluatie

Afspraken met STV en SESRM worden vastgelegd in een overeenkomst. Deze wordt gemonitord en verantwoord aan de gemeente. Jaarlijks bespreekt SESRM de ontwikkelingen op en rond het sportpark met de gemeente. STV zal jaarlijks de ontwikkelingen van de vereniging delen met de gemeente. De sportverenigingen op sportpark Roodemolen vervullen ook een verbindende rol met de omgeving. Dat is goed nabuurschap.

Bijlagen en achtergrondinformatie

Bijlage 1	Variant 1 vs variant 2
Bijlage 3	KNLTB Rapport 30-12-2020
Bijlage 4	Second Opinion
Bijlage 5	Reacties omgeving

namens het college van burgemeester en wethouders,

Jeroen F.A. Tomassen
secretaris

Carla G.J. Breuer
burgemeester

Raadsbesluit

De raad van de gemeente Teylingen,

gelezen het voorstel van het college van 26 januari 2021 met als onderwerp keuze variant voor realisatie van fase 2 (extra tennisbanen) voor de Sassenheimse Tennisvereniging

gelet op de behandeling in de raadscommissie- en raadsvergadering,

gelet op artikel 108 van de Gemeentewet,

besluit:

1. Te kiezen voor variant 2 (uitbreiding richting Langeveld) als voorkeursvariant voor de realisatie van fase 2 van het tennispark en deze verder te onderzoeken.

Aldus besloten in de raadsvergadering van 11 maart 2021,

Robert van Dijk
griffier

Carla G.J. Breuer
voorzitter

Bijlage 1 Variant 1 versus variant 2

Betreft: fase 2 uitplaatsing Sassenheimse Tennis Vereniging (STV)

Voor 2014 is het gemeentelijk vertrekpunt voor uitplaatsing van STV:

- het centreren van de sportvoorzieningen tennis en voetbal in Sportpark Roodemolen;
- betrekken van omwonenden bij de planvorming en meenemen van hun signalen;
- voor de uitplaatsing van STV is nieuw voor oud met een kleine plus (baan 10);
- STV is zelf verantwoordelijk voor het uitvoeren en financieren van aanvullende wensen.

Variant 1

In deze variant is het uitgangspunt geweest dat er in 2014 een vergelijkbaar voorstel aan de raad is voorgelegd. De extra twee tennis- en kinderbanen, naar rechts, sluiten goed aan op de bestaande situatie en vormen zo een compact geheel. Hierdoor komt het clubgebouw centraler te liggen op het tenniscomplex. Zo ontstaat er meer overzicht en zijn de banen makkelijk toegankelijk voor het onderhoud. Deze variant pleegt geen inbreuk op de toekomstige woningontwikkeling in Langeveld.

De uitbreiding, richting het Ter Wegenpark, betekent een verkleining van 30% van het park. Groen en water moeten plaatsmaken voor deze variant. Het sportcomplex komt dichters naar de bestaande woningen toe. Dat betekent een toename van licht en geluid richting de woningen. De structuurvisie 2030 Teylingen (i.s.m. Royal Haskoning) die in 2015 is vastgesteld geeft onder andere aan dat een groene omgeving een steeds belangrijker onderdeel wordt van een aantrekkelijk woon- en leefklimaat. Ook wordt in het zelfde rapport aangegeven dat er ruimte moet zijn voor sport en bewegen.

Direct omwonenden zijn in 2014 bij de eerste gesprekken over de verplaatsing van STV gehoord en hebben duidelijke signalen aan de raad meegegeven. Dat heeft mede geleid tot het amendement van de raad om te kiezen voor de uitbreiding (fase 2) richting het deel (strook hoogspanningsmasten) van de Roodemolenpolder. Het college kon niet het gewenste resultaat bereiken met de eigenaar om de uitwerking van het raadsbesluit en amendement van 2014 voor fase 2 uit te voeren. Hoe verder, is begin 2020 met STV en de Stichting Exploitatie Sportpark RoodeMolen (SES RM) besproken. Uit deze gesprekken zijn twee varianten naar voren gekomen. In oktober 2020 zijn beide varianten voorgelegd aan de leden van STV en de dag erna zijn de direct omwonenden hierover geïnformeerd met een brief. Hierop hebben wij veel reacties ontvangen: direct omwonenden staan niet achter de verkleining van het Ter Wegenpark. In 2014 niet en nu niet. Dat is voor hen geen optie. Het gebrek aan voldoende draagvlak vanuit de omwonenden heeft het risico in zich, dat er bezwaarprocedures komen. Deze brengen veel tijd en kosten met zich mee.

Variant 2

Als andere varianten niet haalbaar blijken is uitbreiding richting Langeveld de enige variant die overblijft. Langeveld heeft een woonbestemming. Uitbreiding richting Langeveld is nog wel mogelijk omdat het woningbouwplan nog niet is vastgesteld. Concrete invulling hiervoor is nog niet gemaakt en er kan nu nog rekening gehouden worden met een deel bestemd voor sport. Hiervoor zal een wijziging op bestemmingsplan (het verleggen van de woonbestemmingsgrens) gemaakt moeten worden.

Het huidige Ter Wegenpark blijft zoals het nu is. Het wordt in samenspraak met omwonenden en belanghebbenden verbeterd en zelf iets uitgebreid, waardoor er een prettiger leefomgeving ontstaat. Dat past in onze structuurvisie 2030.

Deze variant ligt verder weg van de woningen in de Postwijk, daardoor zal er minder geluid en lichtoverlast zijn. Er is een verbeterde en veiligere aansluiting van het fietspad richting Sportpark Roodemolen. Kwalitatief is dit een betere oplossing. Omwonenden hebben aangegeven minder moeite te hebben met deze variant. Daarmee is de verwachting dat realisatie van deze variant minder tijd in beslag zal nemen.

Deze variant is ca. € 152.000,- duurder ten opzichte van variant 1.

Overmorgen heeft een globale en indicatieve kostenraming opgesteld

De geraamde aanlegkosten bedragen, voor de aanleg van beide varianten, van fase 2 STV:

Variant 1 (uitbreiding in parkje)	€ 551.499,-
Variant 2 (uitbreiding richting/op locatie Langeveld)	€ 703.570,-

De kosten van variant 2 zijn € 152.071,- hoger, onder andere vanwege de kosten die in deze variant zijn gemoeid met het verleggen van het fietspad en de hoeveelheden te dempen en aan te leggen water en groen.

Voor de raming van de beide varianten is aangesloten op de kengetallen en eenheidsprijzen van de eerdere ramingen uit 2015, waarbij die met circa 2% per jaar (totaal circa 10%) zijn opgehoogd. Voor de onderdelen waarvoor geen kengetallen uit 2015 beschikbaar waren zijn kentallen gebruikt op prijspeil 2020. De bedragen hoeven dus verder niet geïndexeerd te worden.

Bureau Overwater heeft voor de beide varianten van fase 2 STV het planschaderisico onderzocht

Geanalyseerd is of de varianten leiden tot een zodanige waardevermindering van onroerend goed in de directe omgeving, dat voor de gemeente een verplichting zou kunnen staan tot het uitkeren van planschadevergoedingen. Dit betreft met name de woningen aan de rand van de Postwijk en het hospice en enkele woningen langs de Hoofdstraat.

De conclusie is dat variant 1 (uitbreiding in het Ter Wegenpark) leidt tot een zeer beperkte waardevermindering van enkele objecten in de omgeving, maar die waardevermindering blijft beneden de grens van het normaal maatschappelijk risico dat voor eigen rekening van eigenaren komt. Variant 2 (uitbreiding richting/op locatie Langeveld) leidt vanwege een grotere afstand e.d. niet tot waardevermindering. Dit betekent dat de gemeente voor beide varianten niet op voorhand rekening hoeft te houden met planschadekosten.

Verkenning van het effect van beide varianten op een mogelijke grondexploitatie voor de woningbouwlocatie Langeveld

Dit is een theoretische analyse, omdat er voor de locatie op dit moment nog geen woningbouwplan is. Dit neemt niet weg dat met geobjectiverde aannames over kosten en opbrengsten, uitgeefbaar gebied e.d. wel een indicatieve grondexploitatie kan worden opgezet. Hierbij is volledig rekening gehouden met de uitgangspunten van het op 24 september 2020 vastgestelde woonprogramma voor Teylingen.

Variant 1 (uitbreiding in het Ter Wegenpark) heeft, zoals is te verwachten, een beperkt effect op de ontwikkelmogelijkheden en grondexploitatie van woningbouwlocatie Langeveld. Een kleine wijziging in de hindercontour van het sportpark leidt tot een opbrengstvermindering van circa € 52.000,-. Bij variant 2 (uitbreiding richting/in locatie Langeveld) wordt het ontwikkelgebied in Langeveld kleiner en is sprake van een negatief effect van circa € 861.000,-

De analyse maakt tevens inzichtelijk dat het bij variant 2 met een kleiner ontwikkelgebied Langeveld, rekening houdend met actuele woonprogramma voor Teylingen, goed mogelijk blijft te komen tot een positieve grondexploitatie. Het gegeven dat op dit moment nog geen sprake is van een vaststaand woningbouwplan biedt de mogelijkheid nog te draaien aan de verschillende knoppen (verkaveling, programma, prijzen e.d.) om het woningbouwplan en de grondexploitatie te optimaliseren naar wat voor de nieuwe wijk wenselijk wordt gevonden.

Prognose ledenontwikkeling en baanbehoefte STV

Datum

21 december 2020

Betreft

Herijking II banenbehoefte STV

Inleiding

De KNLTB is gevraagd een update te geven van haar rapport uit 2014 en een update uit 2016 betreffende de behoefte aan baancapaciteit voor STV.

Om de huidige en de te verwachten baanbehoefte te bepalen zijn de volgende vragen relevant:

1. Wat was de inschatting aan baanbehoefte in 2016 bij de herijking van de banenbehoefte?

In 2014 en 2016 is vastgesteld dat met een gemiddelde aantal senioren van 59 per baan (landelijk gemiddelde) en het toenmalige aantal seniorleden van 614 dat de baanbehoefte 11 (10,4) was. Dit was de situatie vóór de verhuizing. De inschatting van de baanbehoefte na de verhuizing was bepaald met de aanname dat het aantal seniorleden met 10 to 20 procent zou groeien naar 670 tot 730 leden. Hiernaast was er een groei voorzien van het aantal competitie spelende leden. Er is toen vastgesteld dat de toekomstige baanbehoefte tenminste 12 tot 13 banen zou zijn ($670/59 = 11,4$ en $730/59 = 12,4$).

De schatting van de baanbehoefte wordt het meest betrouwbaar berekend vanuit het aantal seniorleden omdat seniorleden op de avonden de baandruk bepalen; jeugd speelt immers overdag en tot de vroege avond. In 2014 is uitgegaan van 59 leden per baan omdat dit het landelijke gemiddelde was bleek uit een onderzoek van het Mulier Instituut, maar ook omdat uit de capaciteitsanalyse van specifiek STV bleek dat rondom 59 seniorleden per baan een goede balans kan worden bereikt tussen aantal leden, banen en gewenste speelbehoefte.

2. Wat is de KNLTB-richtlijn voor het aantal leden per baan?

Een uitgangspunt voor het bepalen van het benodigde aantal banen is 50 tot 70 leden (senior + junior!) voor onverlichte banen wat kan oplopen tot maximaal 90 leden (senior + junior!) per baan als er verlichting aanwezig is. Hierbij is aangegeven dat er allerlei omstandigheden binnen een vereniging kunnen zijn die zorgen voor grote verschillen tussen verenigingen.

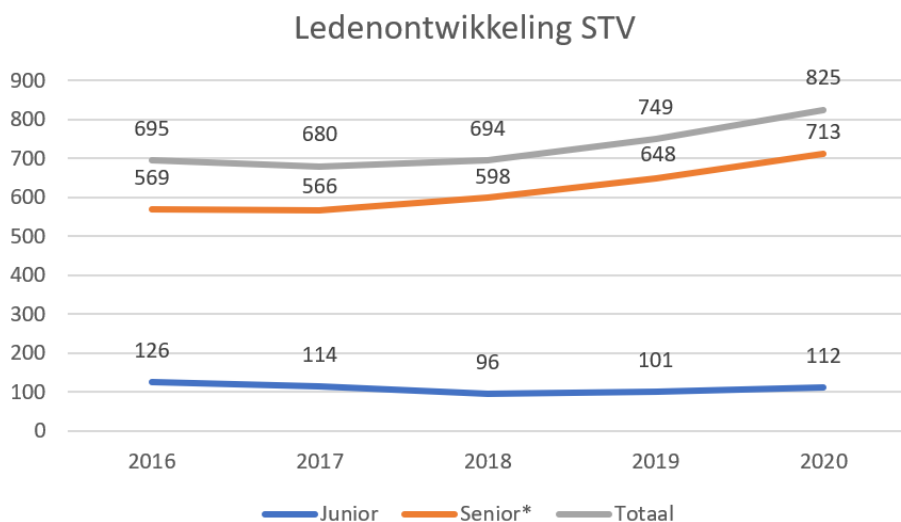
Het Mulier Instituut werkt in haar capaciteitsonderzoeken met een bandbreedte van 70 tot 90 leden per baan (senior- + juniorleden). Uit onderzoek in Amsterdam (KNLTB najaar 2019) is gebleken dat ongeveer 80 procent van de Amsterdamse tennisverenigingen met meer dan 90 leden per baan een wachtlijsten en/of een deelnamestop op competitie en lessen heeft (teruglopend naar 50% bij 70 tot 90 leden per baan).

Daar ongeveer 16 procent van de KNLTB leden jeugdlid is, komt een algemene richtlijn van 70 tot 90 leden per baan overeen met 59 tot 76 seniorleden per baan (84% van 70 en 90). Met 59 seniorleden als uitgangspunt valt STV binnen deze marge.

In de analyses voor STV is telkens uitgegaan van 59 seniorleden per baan omdat bij hogere aantallen seniorleden er capaciteitsproblemen ontstaan – zoals nu het geval is met 79 seniorleden per baan -. Dit gaat ten koste van speelmogelijkheden en kwaliteitsbeleving (korter afhangen, niet iedereen die wil kan competitie spelen of lessen volgen, te weinig mogelijkheden voor vrijspelen wat tot frustratie en spanningen binnen de vereniging kan leiden, door drukte kunnen leden niet meer hun tennismoment plannen e.a.).

3. Hoe ontwikkelt zich het aantal leden bij STV?

STV is een sterke vereniging met leuke activiteiten die veel tennissers weet aan te trekken. Het ligt in de verwachting dat het aantal leden van STV verder zou kunnen stijgen ware het niet dat er onvoldoende capaciteit is voor verdere stijging.

**Bron KNLTB ledenadministratie en ledenadministratie STV november 2020*

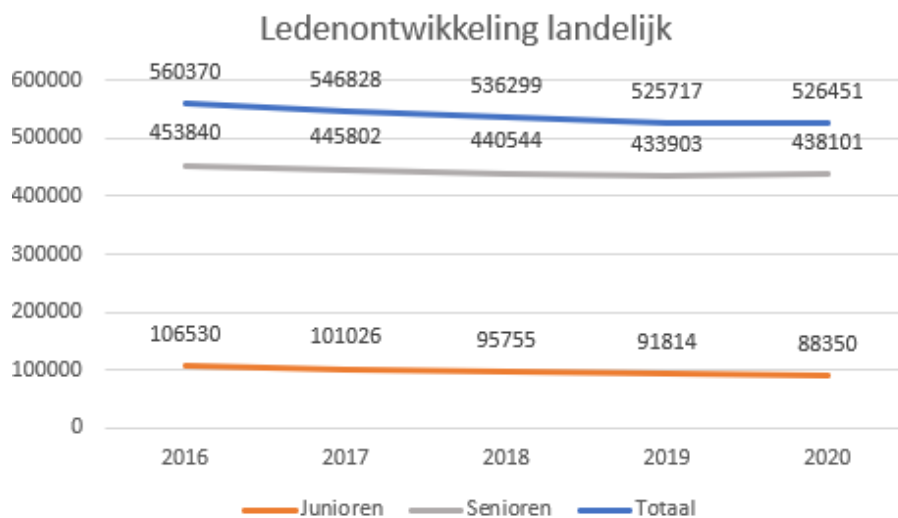
In de rapportage over de baanbehoefte is in 2016 aangegeven dat de verwachting was dat het aantal seniorleden zou toenemen tot 670 tot 730 leden. Met de huidige aantal 713 seniorleden is deze verwachting gerealiseerd.

Toelichting cijfers: Evenals in 2014 en 2016 heeft STV een groep volwassen tennissers die geen KNLTB lid zijn en dus niet voor komen in de cijfers van de KNLTB.

	2016	2017	2018	2019	2020
Junior	126	114	96	101	112
Senior	509	511	548	598	663
Subtotaal	635	625	644	699	775
Niet-KNLTB senior	50	55	50	50	50
Totaal	695	680	694	749	825

**Bron KNLTB ledenadministratie en ledenadministratie STV november 2020*

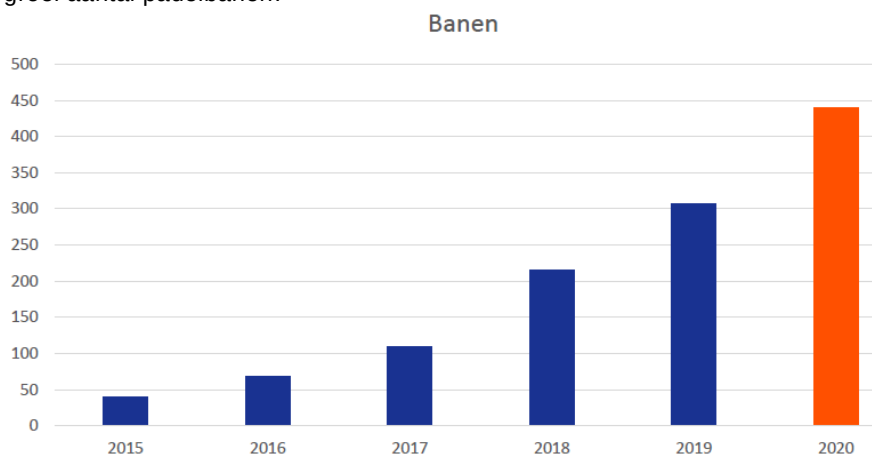
4. Hoe ontwikkelt de tennissport zich landelijk?

*Bron KNLTB ledenadministratie november 2020

- Na jarenlang van afname van het aantal leden, groeit voor het eerst landelijk het aantal leden weer. Een positieve trend is al een aantal jaar zichtbaar in de grote steden zoals Amsterdam en Haarlem, bij verenigingen die goed georganiseerd zijn (bijvoorbeeld STV en TV Boekhorst) of bij verenigingen die een nieuwe accommodatie betrekken.
- De KNLTB positioneert tennis als eerste-keuze-sport. Leden worden gestimuleerd deel te nemen aan de competitie en bij de jeugd bieden steeds meer verenigingen een lidmaatschap aan inclusief training, wedstrijden en toernooideelname. Dit overeenkomstig de meeste andere sporten.
- De KNLTB heeft de laatste jaren de competitie uitgebreid naar meerdere dagen en avonden om zo capaciteitsproblemen bij verenigingen op te lossen.
- De padelsport groeit explosief. De laatste jaren hebben meer dan 150 tennisverenigingen padelbanen neergelegd. De KNLTB is een fusie aangegaan met de padelbond waardoor nu in gezamenlijkheid de sport nog sneller ontwikkeld kan worden. De instapdrempel voor padel is lager dan die voor tennis; samen een balletje slaan is al snel leuk. De verenigingen die padel hebben aangelegd zien twee ontwikkelingen. Ten eerste gaan veel bestaande leden naast het tennis óók regelmatig padel spelen. Ten tweede worden nieuwe leden aangetrokken. De sport lijkt vooral populair bij jongere doelgroepen.

Explosieve groei aantal padelbanen:

*Bron KNLTB 2020

5. Welke ontwikkelingen binnen de gemeente bepalen de baanbehoefte in de nabije toekomst?

Op dit moment lijken de volgende ontwikkelingen een rol te spelen:

- a. Padel en Tennispark Oosthout gaat stoppen. Dit betekent dat iets minder dan 400 tennissers en padelspelers een andere locatie moeten zoeken om hun sport te beoefenen. Vanwege de afstand zijn STV, TV Voorhout en TV Overbos de meest voor de hand liggende gegadigden.
- b. Na het stoppen van Padel en Tennispark Oosthout is er geen padelcapaciteit meer in de gemeente Teylingen terwijl padel een opkomende sport is.
- c. In het gebied Sassenheim/Voorhout worden 1400 nieuwe woningen gebouwd tot 2030 wat neerkomt op ongeveer 3360 nieuwe inwoners. Naar verwachting gaat ongeveer 5 procent hiervan – het huidige percentage inwoners dat tennist – tennissen (168 mensen).
- d. Het is niet vast te stellen welke impact vergrijzing en ontgroening in de toekomst zullen hebben op de tennissport. De aantrekkingskracht van de tennisverenigingen lijkt een grotere rol te spelen dan andere factoren.
- e. Het aantal tennisbanen binnen de gemeente neemt met 8 af terwijl het aantal tennissers tenminste gelijk blijft. Het aantal padelbanen neemt af van 3 naar 0 banen terwijl deze sport een sterke landelijke ontwikkeling doormaakt.

6. Wat is de huidige baandruk bij STV?

Zoals aangegeven ligt een grove richtlijn voor seniorleden tussen 59 en 76 leden per baan. Voor deze is deze bepaald op 59. STV heeft op dit moment 79 seniorleden per baan. Dit heeft geleid tot een te hoge baandruk:

- a. Er is een deelnamestop op het aantal leden dat leest op de avonden. Hierdoor moeten vooral nieuwe leden teleurgesteld worden. Tennisleraren dringen aan op meer banen voor de lessen.
- b. Er is geen ruimte voor meer competitieteams om te lessen.
- c. Op de zaterdag en vrijdagavond is geen plaats meer voor nieuwe competitieteams.
- d. Digitaal afhangen lukt vaak niet omdat alle banen bezet zijn.
- e. Het bestuur overweegt een tijdelijke ledenstop voor seniorleden.
- f. Activiteiten zoals laddercompetitie en het racket trekken zijn in populariteit toegenomen en botsen tegen de grenzen van de mogelijkheden aan.

Ervaring leert dat een bestuur in een situatie met een hoge baandruk alles in het werk stelt de druk op de banen te verdelen, maar dat de mogelijkheden hiertoe beperkingen kent.

7. Wat is de verwachte baanbehoefte bij STV?

Om alle leden voldoende ruimte te bieden en capaciteitsproblemen op te lossen bestaat er op dit moment al een banenbehoefte van 12 banen. Het lijkt erop dat 11 banen vanwege de ruimte het maximaal haalbare is.

8. Wat is er nodig voor het park om mee te kunnen groeien met toekomstige ontwikkelingen?

Naast de baanbehoefte zijn er ook andere elementen die een rol spelen en die meegenomen zouden moeten worden bij overwegingen over een uitbreiding van het park:

- a. Er zijn op dit moment geen minibanen voor de jeugd. Voor een sterke jeugdafdeling kan dit belangrijk zijn.
- b. De padelsport groeit op dit moment hard. Qua capaciteit zou STV tenminste 4 banen kunnen aanleggen (ter compensatie van de 3 banen die verdwijnen plus het opvangen van de verwachte groei) die tevens ingezet kunnen worden als minibaan voor de jeugd in plaats van minibanen. Dit zorgt voor een efficiënt gebruik van ruimte en middelen omdat de kinderen de banen vooral in de middag gebruiken en de senioren in de avonden, en padelbanen vereisen veel minder ruimte dan volledige tennisbanen.

- c. Met meer capaciteit zal het tennispark meer gebruikers aantrekken wat de toekomstbestendigheid van de vereniging versterkt.

Conclusie

1. De vereniging zit met het huidige aantal leden op een tekort aan banen. Tenminste 2 extra banen zou de grote baandruk die er nu is kunnen verminderen en haar het vermogen geven nog wat extra leden te absorberen.
2. Het is niet de verwachting dat het aantal tennissers gaat afnemen in de gemeente Teylingen en daarbij zal STV als vereniging onafhankelijk van landelijke of regionale ontwikkelingen de groei kunnen voortzetten is de verwachting.
3. Er is op dit moment na sluiting van TV Voorhout verder geen padelcapaciteit in Teylingen, terwijl dit wel de opkomende vraag is. Het zou daarom verstandig kunnen zijn voor de gemeente Teylingen om de behoefte aan minibanen bij STV te combineren met padelbanen. De padelbanen zullen ook mensen aantrekken voor alleen het padel. Hiermee wordt de capaciteit van tennispark verder uitgebreid door een efficiënt inzet van de beperkte ruimte.

Indien er nog specifieke vragen zijn over deze prognose dan kan er contact worden opgenomen met Herwin Brillemans (herwin@brillemansmarketing.nl) de opsteller van dit rapport, of Arie Martijn Schenk accountmanager KNLTB (a.schenk@knltb.nl).

Deze prognose is opgesteld door Herwin Brillemans in opdracht van A.M. Schenk accountmanager KNLTB.

Gemeente Teylingen
Domein Maatschappelijke Ontwikkeling /
Team Sport en Bewegen
T.a.v. Dhr. R. Coli

Per e-mail: R.Coli@HLTsamen.nl

Tien organisatieadvies bv
Schelmseweg 1
6861 WP Oosterbeek

026 339 13 52
www.tienorganisatieadvies.nl

IBAN NL08 RABO 0153 2796 99
Btw NL821656272B01
KvK 09211142

Oosterbeek, 27 januari 2021

Betreft: Sassenheimse Tennisvereniging
Kenmerk: Second opinion STV

Geachte heer Coli,

Conform afspraak doe ik u hierbij mijn beoordeling toekomen van de behoefte om twee of meer extra tennisbanen te realiseren bij de Sassenheimse Tennisvereniging, hierna te noemen: STV.

Aanleiding

In opdracht van STV heeft de Koninklijke Nederlandse Lawn Tennis Bond (KNLTB) in samenwerking met Brillemans Marketing een toets van de capaciteitsbehoefte van STV uitgevoerd. De resultaten hiervan zijn omschreven in de "Prognose ledenontwikkeling en baanbehoefte STV", KNLTB, 21 december 2020. De gemeente heeft behoefte aan een second opinion hierop en heeft hiertoe, naast de prognose, de volgende informatie beschikbaar gesteld.

- 2014-12-18 "KNLTB advies en Kragten aantal banen" bijlage bij raadsvoorstel
- Ledenontwikkeling STV 2010-2019 naar leeftijdscategorie
- Overzicht tennisbanen gemeente Teylingen

Analyse

Na kennisname van de prognose en overige informatie heb ik deze geanalyseerd op de onderstaande aspecten.

Huidige situatie STV

STV is sinds de zomer van 2018 gevestigd op sportpark de Roodemolen en beschikt hier over 9 topclay banen die alle verlicht zijn. Het aantal KNLTB leden van STV heeft zich in de loop der jaren als volgt ontwikkeld.

Jaartal	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Ledental	859	812	802	752	746	695	635	625	644	699	775
- waarvan 18+	69%	72%	73%	76%	77%	80%	80%	82%	85%	86%	86%

Tabel 1. Ledentallen STV

Voor het aantal niet-KNLTB leden gaan STV en de KNLTB jaarlijks uit van circa 50. Gezien dit kleine aantal is het mogelijk dat dit niet-spelende leden betreft. De website van STV meldt een groot aantal lidmaatschaps- en tariefsvormen waaronder die van:

- niet spelend senioren lidmaatschap (bijzondere omstandigheden) € 37,00
- niet spelend junioren lidmaatschap (bijzondere omstandigheden) € 16,00
- activiteiten lidmaatschap (overige muv tennis) € 10,00

Indien de niet-KNLTB leden inderdaad niet-spelende leden betreft, leggen zij ook geen beslag op de programmering van de banen. Daarnaast is er een aantal lidmaatschapsvormen dat slechts beperkt beslag legt op de programmering van de banen zoals het overdag lidmaatschap (09:00 - 18:00), het winterlidmaatschap (1-10 t/m 31-03) en het sportcombi-lidmaatschap (15/6 – 15/9). Dit roept de vraag op wat de peildatum van het ledental is, wat het gemiddelde en het minimum aantal leden per jaar is en hoe het ledental gedurende het jaar fluctueert. Mogelijk is het gerapporteerde ledental gelijk aan de optelsom van alle personen die gedurende een jaar lid waren en deed dit aantal zich niet op één en hetzelfde voor.

Sportaccommodatiebeleid

Nederlandse gemeenten bepalen zelf of en zo ja, welke takken van buitensport zij willen (mede-) faciliteren. Ook de mate waarin en wijze waarop gemeenten hierin voorzien, bepalen zij zelf. Tennisaccommodaties zijn in Nederland overwegend geprivatiseerd¹. Bestaande en nieuwe buitensportaccommodaties dienen uiteraard te voldoen aan wettelijke vereisten zoals het bouwbesluit en de kwaliteitseisen die sommige sportbonden stellen. Anders dan voor de afmetingen, speleigenschappen en kwaliteit van velden en banen gelden voor de hoeveelheid velden en banen echter geen vereisten. Wel zijn er richtlijnen waarmee rekening gehouden kan worden. Veel gemeenten hebben in hun sportbeleid vastgesteld dat deze richtlijnen deel uitmaken van het toetsingskader voor maatregelen tegen ervaren capaciteitstekorten en -overschotten. Tot zo'n toetsingskader behoort ook de samenstelling en ontwikkeling van het aantal inwoners en leden, de aard van de sportbeoefening (recreatief, competitief, talentontwikkeling, topsport) en de termijn waarin het tekort of overschot zich voordoet.

Maatregelen om capaciteitstekorten tijdelijk of permanent op te vangen, zijn onder andere:

- krimp-stabilisatie
 - ledenstop (bij STV nog niet toegepast);
 - bespelingsintensiteit verlagen door termijnbeperkingen (bij STV op sommige lidmaatschapsvormen al toegepast, bijvoorbeeld zomer, winter, overdag);
- uitbreiding-stabilisatie
 - bespelingsintensiteit verhogen door verlichting, andere baan-/veldsoort (al toegepast);
 - competitie uitbreiden naar meerdere dagen en avonden (niet bekend is in welke mate dit door STV en KNLTB al is toegepast);
 - medegebruik van banen/velden met overcapaciteit elders in de gemeente;
 - uitbreiding aantal banen/velden.

Tot de uitbreiding van het aantal banen/velden wordt doorgaans pas overgegaan als het capaciteitstekort ondanks andere maatregelen meerjarig aanhoudt.

¹ Tennisaccommodaties zijn overwegend geprivatiseerd. Tegenwoordig investeren gemeenten weliswaar ook in tennisbanen en hockeyvelden, maar nog wel altijd duidelijk in mindere mate dan bij andere buitensporten het geval is. Verder blijkt dat wanneer gemeenten investeren in deze hockey- en tennisaccommodaties een groter deel van de werkelijke kosten bij de verhuur wordt doorbelast aan de gebruiker. Bron: "Exploitatie en beheer van buitensportaccommodaties", Mulier instituut, mei 2013.

Planningsnorm

Voor tennis wordt als capaciteitsrichtlijn van oudsher de KNLTB planningsnorm gehanteerd van 50-70 spelers op onverlichte banen tot 90 spelers op verlichte banen. Hoewel de cultuurtechnische bespelingsintensiteit in de loop der jaren fors is toegenomen², is deze norm hierop niet aangepast. Met 775 KNLTB-leden en 9 banen bedraagt het aantal spelers per baan gemiddeld 86 bij STV. Indien de norm rigide gehanteerd wordt, is er in theorie nog een groeipotentie tot 810 leden. In de praktijk komen echter hogere aantallen voor maar veel vaker nog (veel) lagere aantallen. Op basis hiervan kan worden volstaan met de conclusie dat STV het capaciteitsplafond benadert en bij een aanhoudende groeiverwachting een uitbreiding van het aantal banen behoeft.

In de KNLTB-prognose wordt daarnaast nog melding gemaakt van:

- capaciteitsonderzoeken van het Mulier Instituut waarin ook gewerkt wordt met een bandbreedte van 70 tot 90 leden per baan (senior- + juniorleden).
- onderzoek in Amsterdam (KNLTB najaar 2019) waaruit blijkt dat er verenigingen zijn met meer dan 90 leden per baan waarvan ongeveer 80 procent een wachtlijsten en/of een deelnamestop op competitie en lessen heeft (teruglopend naar 50% bij 70 tot 90 leden per baan).

Op basis van deze norm concludeert de KNLTB dan ook nog niet dat STV een capaciteitstekort zou hebben; dit wordt gedaan op basis van de ervaren baandruk.

Baandruk

In de KNLTB-prognose wordt een baandruk van 59 tot 76 seniorleden als algemene richtlijn genoemd. STV hanteert een gemiddelde van 59 als uitgangspunt maar zou er in de praktijk 79 hebben; 3 boven het kennelijke maximum van 76. Hierbij wordt opgemerkt dat voor dit gemiddelde van 79 is uitgegaan van alle seniorleden (663) inclusief de niet-KNLTB leden (50). Indien deze laatste groep niet wordt inbegrepen, bedraagt het gemiddelde 74. Hoe dan ook beoordeelt de KNLTB de baandruk te hoog, mede vanwege de keuzes die STV heeft gemaakt om de druk te verdelen door de bespeling te beperken voor avondlessen en competitieteams op zaterdag en vrijdagavond. Ook overweegt STV een tijdelijke ledenstop.

Lokale ontwikkelingen

De lokale ontwikkelingen die de KNLTB schetst, duiden onmiskenbaar op een ledentoeename bij de Teylinger tennisverenigingen. Zo gaat Padel en Tennispark Oosthout stoppen, waardoor iets minder dan 400 tennissers en padelspelers een andere locatie zouden moeten zoeken om hun sport te beoefenen³ waarvoor vanwege de afstand STV, TV Voorhout en TV Overbos de meest voor de hand liggende gegadigden zouden zijn. Ook worden in het gebied Sassenheim/Voorhout 1.400 nieuwe woningen gebouwd tot 2030 wat neerkomt op ongeveer 3.360 nieuwe inwoners. De KNLTB verwacht dat ongeveer 5 procent hiervan gaat tennissen (168 mensen). De mate waarin STV hiervan kan profiteren, is echter niet geprognosticeerd. Ook is niet ingegaan op de reden waarom Oosthout gaat stoppen. Oosthout beschikt over acht tennis- en drie padelbanen; met iets meer dan 300 leden is dat een gemiddelde van circa 30 leden per baan. Gezien de onderlinge afstanden ligt het voor de hand dat de leden van Oosthout niet alleen uitwijken naar STV maar ook naar SVV en, in mindere mate, De Klinkenberg, Sikkens en Jonkers (Noordwijkerhout).

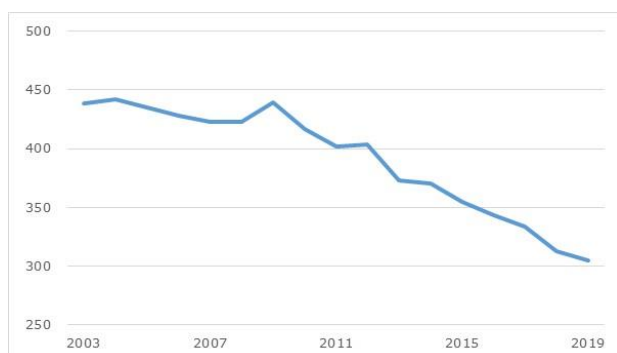
² In de loop der jaren zijn er veel nieuwe baansoorten ontwikkeld die als alternatief voor gravel dienen en wel nagenoeg jaarrond bespeelbaar zijn.

³ Volgens de particuliere eigenaar zijn dat er maar iets meer dan 300. Bron: Leidsch Dagblad, 8 december 2020

Afhankelijk van de locatie(-s) waar tot 2030 1.400 nieuwe woningen worden gebouwd, geldt dit ook voor de bewoners van die woningen.

Tennisdeelname

De KNLTB stelt dat na een jarenlange afname het aantal leden weer groeit. Dit wordt geïllustreerd met een grafiek voor de jaren 2016 tot en met 2020 waaruit blijkt dat zich in 2020 een toename ten opzichte van 2019 heeft voorgedaan. Ik verwacht dat dit mede te danken is aan de hoge vlucht die de padelsport heeft genomen. De langjarige ontwikkeling van het aantal KNLTB leden kan ook als volgt worden gepresenteerd.

Grafiek 1. Aantal KNLTB leden per 10.000 Nederlanders

Bron: NOC*NSF/CBS

Grafiek 2. Aantal KNLTB STV leden per 10.000 Teylingers

Bron: gemeente Teylingen/CBS

Uit de bovenstaande grafieken blijkt dat zich bij STV, in tegenstelling tot de nationale situatie, ook na correctie voor de bevolkingstoename een toename van het ledental voordoet. Verwacht wordt dat dit sterk verband houdt met de nieuwe accommodatie die STV in 2018 heeft betrokken.

Overigens zal het totale aantal KNLTB leden per 10.000 Teylingers veel hoger moeten zijn dan het nationaal gemiddelde van circa 300, aangezien er in de gemeente Teylingen op nog negen andere locaties kan worden getennist⁴. In Voorhout en Sassenheim zijn er in totaal zeven tennisaccommodaties met een gezamenlijk aanbod van 54 tennisbanen. Bij gemiddeld 70 tot 90 spelers per baan levert dat een capaciteit op voor bijna 4.000 tot bijna 5.000 leden; zo'n 12% tot 15% van het aantal inwoners; bijna vijfmaal hoger dan het nationaal gemiddelde. Als er door het stoppen van Oosthout nog 46 tennisbanen resteren dan biedt dit een capaciteit voor zo'n 3.000 tot 4.000 leden, oftewel 10% tot 13% van het aantal inwoners; bijna viermaal hoger dan het nationaal gemiddelde. De situatie in Warmond (bijna 5.000 inwoners) is nog extremer; met een totaal van 34 tennisbanen is er een capaciteit voor bijna 2.400 tot ruim 3.000 leden; zo'n 50% tot 65% van het aantal inwoners; bijna twintigmaal hoger dan het nationaal gemiddelde. Voor de Warmonder tennisbanen geldt echter de verwachting dat het verzorgingsgebied zich uitstrekt tot Oegstgeest en Leiden, hetgeen voor Sassenheim en Voorhout veel minder het geval is.

Conclusies en aanbevelingen

Naar mijn oordeel kan op de mate en urgentie van de capaciteitsbehoefte die de KNLTB voor STV prognosticeert een en ander worden afgedongen, waaronder het volgende.

⁴ Naast STV zijn dit KV TOP (Sassenheim), TV Sikkens (Sassenheim), De Klinkenberg (Sassenheim), Terwegen indoor (Sassenheim), SVV (Voorhout), Oosthout (Voorhout), TV Dekker (Warmond), Overbos (Warmond), Dekker Sports (Warmond).

- Er zijn verenigingen waarin het gemiddeld aantal leden per baan hoger is dan bij STV.
- De niet-KNLTB leden van STV worden voor de capaciteitsbehoefte meegeteld terwijl dit mogelijk niet-spelende leden betreft.
- Nieuwe baansorten en uitbreiding van het aantal competitiedagen en -avonden hebben onmiskenbaar geleid tot een toename van bespelingsintensiteit maar verzuimd is om de planningsnormen hierop aan te passen.
- Het maximale ledental op één en dezelfde peildatum is mogelijk lager dan het ledental dat is gerapporteerd indien STV en KNLTB de lidmaatschappen voor een deel van het jaar optellen bij de lidmaatschappen voor een heel jaar.
- Als tijdelijk dan wel permanent alternatief voor een baanuitbreiding kan de baanbezetting bij STV nog beter worden verdeeld en/of geïntensiveerd door bijvoorbeeld ledenstops, alternatieve lidmaatschapsvormen en uitbreiding van het aantal competitiedagen en -avonden.

Dit laat onverlet dat STV sinds de verhuizing naar het nieuwe park een zeer sterke ledentoeename laat zien, ervan uitgaande dat het ledental in 2019 en 2020 op dezelfde wijze is geteld als in de jaren daaraan voorafgaand. Deze toename kan aanhouden indien STV, net als de andere tennisparken in Teylingen, kan profiteren van het stoppen van Oosthout en de bouw van zo'n 1.400 nieuwe woningen in Voorhout/Sassenheim. Het stoppen van Oosthout roept echter wel de vraag op in hoeverre de groei van STV tot dusver autonoom was of ten koste is gegaan van andere tennisparken. Dit wordt nog versterkt door het gegeven dat er in Voorhout en Sassenheim nu zoveel tennisbanen zijn dat daar bijna vijfmaal zoveel KNLTB-leden zouden moeten zijn dan wat op grond van het nationale gemiddelde kon worden verwacht. De mate waarin de groei van STV autonoom is of ten laste gaat van andere aanbieders, kan worden bepaald door voor alle tennisaccommodaties in Sassenheim en Voorhout te onderzoeken:

- hoe het, op een uniform wijze bepaalde, aantal leden en banen zich in de afgelopen jaren hebben ontwikkeld en zich de komende jaren zullen ontwikkelen, rekening houdend met het stoppen van Oosthout, de bouw van nieuwe woningen en overige invloedsfactoren;
- in welke mate de baanbezetting en contributies met elkaar overeen komen.

Een dergelijk onderzoek is niet van invloed op het toenemend capaciteitstekort dat door STV ervaren wordt. Indien uitsluitend wordt uitgegaan van deze behoefte en het belang van de leden van STV, is de wens om te komen tot een uitbreiding met twee banen dan ook zonder zo'n onderzoek te rechtvaardigen. Voor de uitvoeringstermijn van deze uitbreiding is het aan te bevelen om er rekening mee te houden dat de toename van het ledental en capaciteitsbehoefte van STV:

- in omvang en termijn vooral zal samenhangen met het stoppen van Oosthout en het bouwen van de nieuwe woningen;
- pas na de Coronacrisis weer positief zal zijn en tot die tijd negatief.

Voor toelichting en overleg ben ik uiteraard graag bereid.

Met vriendelijke groet,
Tien organisatieadvies

Joop Scherpenzeel

Bijlage 5 Reacties omwonenden

Z-20-154044

Aantal aangeschreven huishoudens: 104

Gemeentebrief 1 verstuurd na 12 okt 2020

20 reacties

Gemeentebrief 2 verstuurd 21 december 2020

1 reactie

13 oktober 2020

tegen de optie het park te gebruiken voor de verdere uitbreiding van de tennisvereniging!

13 oktober 2020

Graag reageer ik op de voorgenomen tweede fase.

1. Is er onderzoek gedaan naar de noodzaak van Fase 2? Het lijkt vooralsnog niet dat het huidige gebruik een uitbreiding rechtvaardigd.

2. Bij de realisatie van Fase 1 is reeds een deel van het Terweegenpark ingeleverd. Inmiddels blijkt, ondanks de toezeggingen destijds dat de verlichting veel strooilicht over het parkje en de aanpalende woningen verspreid.

3. Bij de realisatie van de Postwijk en de sportvelden is in het rapport "Hoofdstructuren Rode Molenpolder" in hs.6 expliciet verwoord dat dit parkje een bufferzone dient te zijn tussen sport en wonen. Evenzo is het een onderdeel van de 6 % norm open water, etc. etc. Dit wordt blijkbaar ondergeschikt gemaakt aan STV.

Uw variant 1: Hiermede wordt het parkje verkracht. Sport komt onaanvaardbaar dicht bij de bebouwing, met alle aanvullende overlast van dien. De verblijfsmogelijkheden worden geminimaliseerd en de bufferfunctie wordt verloochend.

Variant 2: Ook een gedrocht. Dit voorkomt echter de gevolgen van variant 1. Vraag is in hoeverre dit gevolgen gaat hebben voor de bouwplannen op Langeveld.

Optimaal is de huidige situatie te handhaven en de megalomane wensen van STV niet te honoreren.

13 oktober 2020

Tot onze verbazing en ook wel verbijstering is nu toch weer sprake van mogelijke uitbreiding van het STV-tenniscomplex in de richting en dus ten koste van het Ter Wegen park.

Hoe blij wij ook zijn dat de eerdere gemeentelijke voorkeursvariant waarbij het tennispark een stuk van de Roodemolenpolder zou afsnoepen, inclusief het verleggen van de watergang, definitief niet door gaat: de nu aangegeven variant 1 (Ter Wegen park) is wat ons betreft eveneens onbespreekbaar.

Bovendien: wij meenden op grond van gemeentelijke besluitvorming in de jaren 2014/15 erop te mogen vertrouwen dat deze optie al volledig en bestendig van tafel was.

Wat ons betreft is variant 2 (Langeveld) de enige resterende acceptabele optie omdat die niet ten koste gaat van het in onze gemeente toch al karige openbaar groen en van het woongenot van een fors aantal Sassenheimers.

Overigens zijn wij van mening dat in de gemeente Teylingen, met enerzijds een bovengemiddeld groot aantal bestaande tennisvoorzieningen en anderzijds een terechte focus op kostenbesparing in deze barre 'coronatijd', de verdere uitbreiding van het huidige tennispark, ook al is die eerder toegezegd, wel degelijk heroverwogen zou mogen worden.

13 oktober 2020

Wij hebben vandaag de plannen ontvangen voor sportpark Roodemolen en ik ben enigszins verbaasd om hierover weer een schrijven te ontvangen. Er zijn in het verleden duidelijk afspraken gemaakt dat het Ter Weege park intact zou blijven. Omdat het de gemeente niet is gelukt om grond aan te kopen moet het Ter weege park het ontgelden en wordt het weer meegenomen in de plannen en zou het bestemmingsplan weer gewijzigd moeten worden. Bovendien zie ik, zeker in de tijd van Corona, niet in waarom de tennisvereniging zou moeten uit breiden aangezien er op dit moment (en zeker doordat er minder gebruik gemaakt wordt van de tennis door Corona) genoeg capaciteit is om te tennissen. Ik vind als omwonende het dan ook verspilling van gemeente geld om dit te realiseren en ga me er zeker tegen verzetten.

Naar aanleiding van de brief die vandaag heb ontvangen vraag ik mij dan ook ten eerste af wie er bepaalt hoe de gang van zaken gaat worden en wie bepaalt welk plan er goed gekeurd gaat worden.

Ik verneem graag van u wanneer er over gesproken wordt en wanneer de omwonenden hier inspraak over krijgen.

14 oktober 2020

Graag zouden wij ons park in het geheel willen laten voorbestaan. Wij zijn dus voorstander van de optie waarbij enige grond van het Langeveld wordt gebruikt en dus de bestaande sloot zal worden verlegd.

14 oktober 2020

Wij willen hierbij alvast een bezwaar indienen tegen de uitbreiding van STV naar het ter Weegenpark.

Bij de verplaatsing naar de Roodemolenpolder zijn er al eerder vergaderingen geweest waarbij rekening werd gehouden met de omwonenden

De verplaatsing is toen naar wens verlopen, hoewel er toch een aantal bezwaren zijn.

O.a. de verlichting is niet voorzien van kappen die het schijnsel naar de woningen erachter tegen houden.

Tevens is de verlichting vaak langer aan als dat besproken is.

Er zijn ook containers naast STV geplaatst die er tijdelijk zouden staan nu ruim 2 jaar verder staan die er nog en dat is horizonvervuiling.

(waarom staan die niet OP het terrein van STV?)

De uitbreiding die nu in het voorstel van de gemeente staan zijn voor de omwonende zeker niet wenselijk.

STV uitbreiden met 2 banen en 2 kinderbanen naar het park toe is eigenlijk uit den bozen.

Het park zal dan zeer klein worden, de groen voorziening is dan minimaal en het brengt ook heel veel kosten met zich mee.

Uitbreiding naar het Langeveld terrein zou voor de omwonende nog enigszins acceptabel zijn, hoewel ik twijfel of er wel uitbreiding nodig is.

Graag zou ik ook willen weten/zien wat de uiteindelijke bezettingsgraad is van het STV terrein zoals het nu is.

Wij als bewoners zien dat de banen zeer regelmatig vele uren van elke dag in de week leeg zijn of niet optimaal gebruikt worden.

Waarom uitbreiding? Alleen maar omdat het ooit belooft is?

De bezettingsgraad is laag en dus zou uitbreiding dus alleen maar gemeenschap geld kosten.

Het gaat hierbij vooral ook om het 1^e jaar, niet om de afgelopen corona periode dat is hierbij niet aan de orde.

Ik wil graag op de hoogte gehouden worden van ontwikkeling en eventuele bezwaar periode, zodat wij als omwonende de uitbreiding naar het ter Weegenpark kunnen tegenhouden.

14 oktober 2020

Als direct aangrenzende omwonende maken we ernstig bezwaar tegen de Variant 1 als optie voor fase II uitbreiding STV. Wij zullen dus als direct belanghebbende tezamen met een kleine 100 belanghebbende families niet instemmen met een bestemmingsplanwijziging daarvoor in Planidn NL.IMPRO.1525.BP2010SAS03003-0501.

Noodzaak voor vrij toegankelijke recreatieruimte voor bewoners van Zuidwest Sassenheim

Variant 1 impliceert een decimering tot 70% van het huidige bescheiden Ter Weegen Park. De groene- en vrije recreatieruimte in Zuidwest Sassenheim is reeds zeer beperkt en woningbouw op perceel Langeveld zal de behoefte aan die ruimte vergroten. Sport- en tennisvelden vormen geen vrije recreatieruimte voor de bewoners en omwonenden. Het Ter Weegen Park vervult in een belangrijke behoefte aan vrije recreatieruimte en wordt gebruikt door alle leeftijdscategorieën en sociale klassen binnen de gemeenschap. Decimering betekent concreet inbreuk op de ontspanningsmogelijkheden en leefbaarheid voor kinderen en volwassenen.

Extensief gebruik van de ingenomen ruimte door tennisbanen en ontneming van die ruimte aan de bewoners

De uitbreiding in fase II van de STV accommodatie kan gelegitimeerd zijn door eerder afspraken met de gemeente. Echter vrije recreatieruimte wordt schaarser en de afweging van belangen van de STV leden tegenover die van de bewoners van Zuidwest Sassenheim vereist een herijking aan de hand van de volgende feitelijke kaders:

1. Het aantal leden van STV nu tegen de 800 waarvan naar schatting 70% actief spelend kan en mag geen maatstaf meer zijn voor het aantal te exploiteren tennisbanen.
2. Iedere omvang is te klein voor de piekbelastingen.
3. De inschatting van de gemiddelde bezetting als direct omwonende is nu:
 - a. **Ma t/m Vr** 08:00 – 18:30 = **5-20%** en van 18:30 – 23:00 = **60-100%**
 - b. **Za** 08:00 – 18:30 = **60-100%** en van 18:30 – 23:00 = **40-70%**

c. **Zo** 08:00 – 18:30 = **50-70%** en van 18:30 – 23:00= **5-10%**

Kortom een zeer extensief gebruik van de tennisbanen maar wel een ontneming aan de vrij toegankelijke groene – en recreatieruimte voor de bewoners en omwonenden.

Het beleid van een tennisvereniging zou er op gericht moeten zijn haar leden te faciliteren meer gespreid van de accommodatie gebruik te maken, de pieken daarmee ontlasten terwijl die in termen van wachttijden onvermijdelijk zijn. Uitbreiding van het tennispark als doel, verblindt kennelijk het zoeken naar opties die het probleem van piekbelasting kunnen reguleren.

Directe overlast voor de omwonenden

In de huidige situatie vormt de verlichting van de tennisbanen, geheel anders dan eerder die van de voetbalvelden, een forste horizonvervuiling, iedere dag, 7 dagen per week, 52 weken per jaar en iedere dag tot 23.00 uur.

Met Variant 1, de uitbreiding in het Ter Weegen Park betekent dit met minimaal 50 mtr dichterbij de bewoning toe, een exponentiele uitbreiding van deze lichtoverlast.

De door de gemeente beloofde beperking van deze lichtoverlast middels ledverlichting blijkt niet effectief. Niet alleen heeft de gemeente nagelaten hier überhaupt metingen naar te doen en dit uitgangspunt serieus te nemen maar bovendien blijkt de beloofde automatische regulering van de verlichting en uitschakeling bij niet spelen en per 23:00 niet te werken. Meermaals registreren de omwonenden dat de lichten branden zonder dat er gespeeld wordt en dat de verlichting pas lang na 23.00 uitgeschakeld wordt.

Variant 2 als voorkeur

Als het dan zo is dat de Gemeenteraad aan een minderheid het privilege wil geven van mindere wachttijden dan kan dat niet met ontneming van de vrije recreatieruimte aan een meerderheid, dat zou een vorm van ongewenste discriminatie zijn. Indien het privilege voor mindere wachttijd resulteert in een kostbare of kostbaarder uitbreidingsvariant 2 dan dient de gemeente en de geprivilegieerde partij daarvan de consequenties te nemen. Leden van STV betalen nu een contributie van € 185 per jaar om jaarrond te kunnen spelen op de gefaciliteerde all-weather banen. Het privilege van mindere wachttijden zal dan moeten resulteren in een fors hogere bijdrage aan Variant 2 en/of contributie.

Toevoeging van het kinderbaantje in fase II

Het is opvallend te noemen dat in het raadsbesluit van december 2014 voor fase II alleen verwezen wordt naar uitbreiding van 9 tot 11 tennisbanen en niet naar een 12^e kinderbaan. Het is laakbaar dat de gemeente met de voorgestelde Varianten I en II de omwonenden in de veronderstelling brengt dat deze 12^e baan onderdeel van het raadsbesluit is. De Gemeente dient hiertoe transparant te zijn naar al haar bewoners en de toestemming voor de 12^e baan moet dus nog eerst behandeld worden.

Aannemende dat de Gemeenteraad voorgaande mee zal nemen in haar overwegingen, zien wij graag het vervolg tegemoet.

15 oktober 2020

U zult begrijpen dat ik niet blij ben met de door u in de informatiebrief geschetste huidige stand van zaken rond de ruimtelijke ontwikkeling bij sportpark Roodemolen, nu de kans groter is dat de uitbreiding van het tennispark van STV richting het Terwegen park kan gaan, ten koste van het groen.

Alvorens een schriftelijke reactie richting de gemeente(raad) te geven heb ik graag nadere informatie van u.

U geeft in de informatiebrief aan de bewoners aan, dat het de gemeente niet gelukt is om grond aan te kopen aan de westzijde Roodemolenpolder voor een uitbreiding van het tennispark in westelijke richting.

Indien de gemeente in het algemeen belang grond nodig heeft dan kan daarvoor onteigend worden. Waarom is dat instrument niet ingezet? U heeft daarvoor inmiddels tijd genoeg gehad.

Graag ontvang ik van u nadere informatie/stukken van overleg/onderhandelingen met de Provincie en de grondeigenaar (met beroep op de wet openbaarheid van bestuur) wat precies de oorzaak is waarom aankoop op minnelijke basis niet is gelukt en het onteigeningsinstrument niet is ingezet als minnelijke aankoop niet mogelijk was.

Voorts hoor ik graag tot wanneer ik een reactie kan sturen om mee te nemen naar de gemeenteraad in december a.s.

15 oktober 2020

Ik heb net te horen gekregen dat het Terwegen Park waarschijnlijk weer verder kleiner gaat worden. Ik hoop dat ik jullie op andere gedachten kan brengen.

Het Terwegen Park is namelijk heel belangrijk. Ik weet nog toen het parkje pas open was en de huidige naam kreeg, toen dacht ik noemen ze dit een park???? Die paar bomen?? Maar het is echt een park en een heel waardevol park. Vind hem persoonlijk ook mooier dan het Rusthoff park omdat je hier de lucht goed kan zien en je kan er lekker wandelen. Toen mijn man ziek was, hij had ALS hebben we er ook heel veel "gewandeld". Hij in de rolstoel en ik wandelend er achter. En er zijn meer mensen die die behoefte hebben om in de buurt lekker een frisse neus te halen. Daar wordt je blij van. En dit hebben de mensen gewoon nodig en het maakt niet uit of het Corona tijd is of niet!!!

Er is een paar jaar geleden al een stukje "ingepikt" van het park en nu hoop ik dat er niet nog meer af gehaald zal worden.

16 oktober 2020

Wij zijn tegen de uitbreiding van het Tennispark naar het Terwegenpark. Er blijft bijna niets meer over!

Onze voorkeur is de uitbreiding Langeveld.

16 oktober 2020

Betreft de voorgenomen uitbreiding Sassenheimse Tennis Vereniging.

Mag ik wijzen op een derde optie: de huidige situatie laten voortbestaan.

De voordelen hiervan zijn groot, er wordt geen deel van het parkje aangetast en er hoeft geen sloot verlegd te worden. En ook niet onbelangrijk, het is kosten besparend.

Al in juni 2020 is door wethouder Marlies Volten aangekondigd dat Teylingen met een structureel financieel tekort komt te zitten (waarbij werd aangetekend dat de Corona crisis dit nog kon verergeren).

Het lijkt me dan ook zeer onverstandig om in de huidige situatie veel geld uit te geven aan een uitbreiding van 9 naar 11 tennisbanen, die ook nog eens een aantasting van de, toch al minimale, natuur in Teylingen is.

Eerlijk gezegd vraag ik me af of het huidige aantal banen tekort is. Wanneer ik langs de STV fiets is het op veel momenten rustige en vaak helemaal leeg. Mogelijk kan er iets aan de openingstijden gedaan worden?

18 oktober 2020

Graag wil ik reageren op de informatiebrief.

Allereerst wil ik zeggen dat het niet nodig is om extra banen te realiseren. Ik tennis zelf ook daar, maar er zijn genoeg banen steeds over om te tennissen op de dag en avond! Zeker nu met van tevoren een baanreservering te doen. Ik loop regelmatig ook langs met mijn hondje en er zijn steeds genoeg banen over. Er zijn misschien wat meer leden gekomen maar dat komt omdat voetballers niet mogen voetballen dus tijdelijk. Wat ik ook vind is dat het erg zonde is van het leuke parkje wat we hebben! Er lopen hier regelmatig mensen te wandelen, te vissen, kinderen aan het spelen en jongeren een potje basketballen. Het zou toch heel jammer zijn als dat weg zou zijn!

Ik vind dat hier zeker ook aan gedacht moet worden en niet alleen maar het doordrukken van die 2 banen! Voor mij staat dit eigenlijk op nummer 1!

18 oktober 2020

Met teleurstelling en grote zorg heb we kennis genomen van de inhoud van uw brief van 12 oktober met als onderwerp "informatie ontwikkeling fase II STV" en daarin de "varianten" voor uitbreiding van het tennispark.

Zo'n 5 jaar geleden is hierover al uitgebreid gediscussieerd en is op basis van vele argumenten besloten in ieder geval het Terweegen park niet meer geweld aan te doen dan toen al is gebeurt!

Nu moeten we tot onze ontzetting vaststellen dat andermaal het park mogelijk onderdeel uitmaakt van opties die in overweging worden genomen.

Namens velen buurtbewoners kan ik u laten weten dat de weerstand daartegen onveranderd zeer groot is en daarmee het verzet tegen de, voor het park, ruïneuze variant 1.

Tevens betoont de gemeente zich een onbetrouwbare gesprekspartner door deze optie überhaupt te overwegen.

De opties zijn helder en de contouren dreigend en vaag. De enige geschikte optie ligt voor de hand nu er nog alle ruimte is onder variant 2 en er vele overwegingen zijn waarom dit de enige variant hoort te zijn.

Benadrukt moet dan ook worden dat de overtuiging er alom is, zeer stevig stelling te nemen tegen elke optie die het park aantast.

Sassenheim scoort sowieso al heel slecht met groenvoorziening, ondanks ons eigen "Central park" Rusthoff (Elsevier Beste Gemeenten 2020, Rust en Ruimte:

2 uit 5 (laagste score), iets wat de gemeente zich zou moeten aantrekken zeker in deze tijden waarin we naar buiten gaan in de eigen omgeving nog als een "vrijheid" mogen ervaren.

Sterker nog, de ironie wil dat wanneer je op Google maps "Sassenheim Park" intoetst je slechts twee (!!) opties krijgt: Rusthoff én, het Ter Weegen Park. Van dat tweede "park" zou in één van de plannen dus weer bijna een derde afgaan. Een zeer kwalijke en laakbare zaak.

Bij elkaar hebben we in Sassenheim veel meer tennisparken (tenminste 4) dan Groenparken (2), dus reden te over óók te strijden voor behoud van "meer groen voor allen" in plaats van "nóg meer tennisbanen voor enkelen". Teylingen heeft zelfs de meeste tennisvoorzieningen per m2 in Zuid Holland. Een gotspe dus om daar nog meer m2 aan toe te voegen N.B. ten koste van het toch al zéér schaarse groen!

Verder staan vrijwel alle overige argumenten van weleer nog steeds pal overeind en zal ik herhaling daarvan nu even achterwege laten.

Dit nog los van beloften die zijn gedaan over o.m. betere afscherming van het huidige tennispark van het Terweegen park door middel van een verhoogde aarden wal mét beplanting, het inperken van lichtoverlast etc. Die toezeggingen zijn nooit nagekomen.

Ook zou het verdwijnen van de huidige volgroeide begroeiing tussen tennisbanen en Park een enorm verlies zijn waarmee de overlast van licht en geluid andermaal exponentieel zou toenemen. Dit niet in de laatste plaats ook omdat de banen nog veel dichterbij de bebouwing komen!

De lijst met argumenten tegen het verliezen van een groot deel van het park is enorm en bevat o.m. ook aanwezigheid van beschermde diersoorten. Jammer dat het nodig is veel kruid droog te houden nu de gemeente er alle blijk van geeft de ambtelijk trucs van stal te willen halen om zeer irrationale en tegen het algemeen belang indruisende mogelijkheden te verkennen. Politieke belangen kunnen in deze ook een kwalijke rol spelen waarbij (politieke) missers uit het verleden nimmer afgewenteld mogen worden op de bevolking en zeker niet wanneer het algemeen belang wordt opgeofferd aan het belang van enkelen.

We hechten eraan te melden dat er bij de grote groep omwonenden de bereidheid bestaat deskundige juridische ondersteuning in te schakelen teneinde de optie om het park verder te verkleinen met kracht te voorkomen.

Een vertegenwoordiging van de bewoners zou graag in gesprek gaan met de Wethouder, althans met vertegenwoordigers van de gemeente, alvorens enig traject wordt ingezet.

Het moge duidelijk zijn uit bovenstaande dat alleen variant 2 uit uw brief bespreekbaar is.

Graag verwijs ik u naar de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en roep op om ons direct bij het vervolg te betrekken zodat we kunnen meedenken over toepassen van variant 2.

Uiteraard zijn we steeds bereid tot overleg, misschien tijdens een coronabestendige wandeling in het onvolprezen Terweegen park?

18 oktober 2020

Betreft: de bufferzone tussen sportvelden en bewoning: het Terweegenpark

Naar aanleiding van uw schrijven van 12 oktober 2020 zaak Z-20-154044 met als onderwerp informatie ontwikkeling fase II STV willen wij het volgende meedelen.

Variant 1 geeft een flagrante en onacceptabele overschrijding van bestaande situatie en overeengekomen afspraken.

In de gehouden bijeenkomst op 17 maart 1994 is vastgesteld dat de aan te leggen groenvoorziening in het plantsoen een minimale breedte van circa 5 meter en variërend in hoogte tussen 0,5 en 5 meter bedraagt.

De afstand tussen woonwijk en het sportcomplex (het zogenaamde tussengebied) bedraagt 110 meter. Overplaatsing STV: In de raadsvergadering van 22 maart 2012 wordt vastgesteld dat met de tennisvereniging een aantal locaties beoordeeld zijn en er gekozen is voor Sportpark Roodemolenpolder. De tennisbanen worden aangelegd op het vierde veld van Teylingen; het veld gelegen naast het Terweegenpark.

Op 22 oktober erkent de gemeente tegenover 2 leden van VVE Urban Villa Sassenheim, dat er achteraf meer ruimte benodigd is, voor een goed en volwaardig park, dan vooraf werd bedacht.

De huidige locatie van het tennispark fase I is op zich al strijdig met de hierboven genoemde uitgangspunten. De van te voren gevreesde overlast is daarmee werkelijkheid geworden.

Er is vooral in het weekend parkeeroverlast.

Alle appartementen op de zuidkant hebben zeer hinderlijke reflectie van de verlichting tussen 17.00 en 24.00 uur, 6 à 7 dagen per week.

Verlichting die volgens toezegging geen overlast zou bezorgen, maar in de praktijk het woongenot ernstig aantast.

De door de gemeente beloofde maatregelen m.b.t. lichtoverlast blijken niet effectief. In tegenstelling tot de naastgelegen voetbalvelden, zijn de tennisbanen elke dag bezet. De nu aangekondigde fase II en in principe goedgekeurde uitbreiding in westelijke richting blijkt nu niet mogelijk.

De conclusie van slechts twee andere opties is niet volledig. Een eventuele derde optie van géén uitbreiding wordt niet overwogen.

Op z'n minst moet de noodzaak van uitbreiding gedegen worden onderzocht en aangetoond. Te meer omdat onlangs is gebleken dat Teylingen de meeste tennisvoorzieningen per km² in Zuid Holland heeft.

Wordt desondanks toch besloten tot uitbreiding dan wordt variant 1 afgewezen:

1. Verergering van reeds bestaande overlast
2. Ongewenste aantasting van het park

Wij hopen dat bovenstaande wordt meegenomen in het nemen van een beslissing voor noodzaak van aanleg twee extra banen.

24 oktober 2020

Graag maak ik gebruik van de mogelijkheid om te reageren op de plannen van de gemeente om medewerking te verlenen aan het realiseren van twee extra tennisbanen plus nog iets (wat niet benoemd staat op de tekening). Een vraag is dus wat staat er extra ingetekend? De maatvoering staat niet op de tekening. Lijkt mij relevant om te bepalen wat de ruimtelijke impact is op de omgeving. Kan deze informatie worden verstrekt?

Het tennispark is ruimtelijk gezien ingepast tussen een woonwijk en de sportvelden met als afscheiding een klein parkje (het Terwegen Park) incl een verhard speelveldje waar veel omwonenden gebruik van maken.

Tijdens voorgaande inspraakbijeenkomsten is nadrukkelijk vermeld dat er alles aan gedaan wordt om het parkje en het speelveldje te sparen. Er zou tenslotte al een vrij toegankelijk groot trainingsveld/annex speelveld opgeofferd worden om parkeervakken te realiseren voor het sportpark.

De uitbreidingsvoorkeur ging uit naar de westzijde. Dit is klaarblijkelijk niet gelukt!!! De twee genoemde opties om extra banen te realiseren zijn te splitsen in variant 1. Deze variant gaat ten koste van -opnieuw- een stuk vrij toegankelijk groen (het Ter Wegen Park) en variant 2 is gesitueerd op een toekomstige woningbouw locatie. Dit woningplan is nog niet uitgewerkt en biedt dus mogelijkheden om afspraken met de tennisvereniging en de afspraken met de omwonende na te komen.

Goede sportvoorzieningen zijn belangrijk in een gemeente maar het belang van vrij toegankelijk groen en recreatie (speel)ruimte ook. Sassenheim is een dorp met veel (sport)voorzieningen maar weinig recreatief groen. Dit groen moeten we zuinig op zijn.

Een ieder is daarvan -mede door de coronacrisis- bewuster geworden. Het lijkt mij dat de gemeentelijke politiek ook zuinig om moet gaan met het nog aanwezige groen dat voor iedereen toegankelijk is.

25 oktober 2020

Wij willen via deze mail reageren op de, door u verstuurd brief d.d. 12 oktober 2020, betreffende de ontwikkeling fase II STV.

U geeft in de brief aan dat er nog 2 mogelijkheden zijn voor de uitbreiding van de tennisbanen. Onze voorkeur gaat hierbij uit naar variant 2.

Variant 1 heeft voor ons teveel negatieve gevolgen. Ten eerste gaat deze uitbreiding ten koste van het park. Wij zien dat het park regelmatig gebruikt wordt door bewoners uit de hele wijk. Het is eigenlijk het enige stukje echt groen in de wijk. Door daar een rondje te lopen ben je echt even uit de wijk. Als dit park zal worden verkleind door de uitbreiding van de tennisvelden, zullen wij dat ten eerste betreuren. Dan gaat de uitbreiding dus ten koste van het groen in de woonwijk. En dat terwijl op het perceel Langeveld zeer waarschijnlijk ook woningbouw wordt gerealiseerd, waardoor er nog minder groen is.

Daarnaast heeft variant 1 als negatief gevolg dat het basketbalveld zal verdwijnen. Dit zou zonde zijn, omdat het ons is opgevallen dat dit veld elke dag gebruikt wordt door jongeren om samen te sporten of om gewoon even samen te zijn. Dit is een perfecte locatie voor hen, omdat zij hierbij niemand tot overlast

zijn. Er zijn helaas te weinig mogelijkheden in de wijk waar jeugd samen kan komen, zonder dat zij overlast veroorzaken. Het zou naar onze mening zonde zijn als deze locatie voor de jeugd gaat verdwijnen door de uitbreiding van de tennisvelden.

Hierdoor gaat onze voorkeur dus uit naar variant 2. Wij begrijpen dat de sloot hiervoor verlegd zal moeten worden, maar als voordeel heeft deze variant dat er meer groen wordt aangelegd. En naar onze mening kan dat zeker geen kwaad.

7 november 2020

Ik wil hiermee reageren op uw brief Z-20-154044 , onwikkeling fase 2 STV.

De gemeente heeft indertijd beloftes gedaan aan STV.

In 2014 kreeg men de volledige toezegging niet rond ivm ruimte tekort.

Er werden toen 3 alternatieven voorgelegd.

De keuze viel op op optie 1: uitbreiding in de weilanden richting Voorhout.

Dit blijkt nu dus niet mogelijk en men gaat door met optie 2 en 3.

Een van de vraagstukken indertijd was of er behoefte is aan zo'n grootschalig tennispark inclusief een kinderbaan en een oefenbaan. Is zo'n capaciteit nog steeds nodig?

De nadelen van optie 2 (uitbreiding in het Ter Weegenpark) zijn nog steeds van toepassing en die wil ik hier niet nogmaals allemaal opsommen. Destijds waren ze in elk geval voldoende om niet voor die optie te gaan.

Nu blijkt dat er bijna 2.600 m2 van het park af gaat. Dat is naar schatting 20 %.

Wat komt er voor terug? Niets.

Laat het belang van de toezegging van de gemeente indertijd, en een zeer beperkte groep (nl de leden van STV) niet zwaarder wegen dan het algemeen nut (natuur en gebruikers van het park).

Sassenheim heeft slechts 2 parken: Rusthof in het centrum en dit parkje.

Er zijn volop tennis mogelijkheden in Sassenheim en de nabije regio.

Tennis is alleen voor een beperkte groep namelijk de betalende leden van de vereniging en veroorzaakt ook nog eens overlast voor de omgeving (parkeren, geluid....)

Een park is voor iedereen: mens en natuur en je hoeft er niet voor te betalen om er gebruik van te kunnen maken. Het park dient tevens als buffer tussen de woonwijk Postwijk en het sportcomplex.

Als er dan al uitgebreid moet worden in het park compenseer dat verlies dan door het park in een andere richting uit te breiden.

Uitbreiding zoals bedoeld in optie 1 voor STV (richting Voorhout) is een goed alternatief. Het sluit mooi aan aan een initiatief van enkele jaren geleden (dat het ook niet haalde, maar ging over het hele gebied tussen Sassenheim en Voorhout) om de weides aldaar deels om te vormen tot park.

10 november 2020

Onlangs ontvingen wij als bewoners een informatiebrief met de geschetste huidige stand van zaken rond de ruimtelijke ontwikkeling bij sportpark Roodemolen (fase II STV).

Daarin werd aangegeven dat de aankoop van grond aan de westzijde Roodemolenpolder niet doorgaat en er nu nog twee andere mogelijkheden zijn om de extra banen te realiseren, die aan uw raad zullen worden voorgelegd: variant 1 uitbreiding ten koste van een gedeelte van het Ter Weegen Park en variant II uitbreiding ten koste van het terrein Langeveld.

U zult begrijpen dat wij niet blij zijn met de in de informatiebrief geschetste huidige stand van zaken rond de ruimtelijke ontwikkeling bij sportpark Roodemolen, nu de kans groter wordt dat de uitbreiding van het tennispark van STV richting het Ter Weegen park kan gaan, ten koste van het openbare groen.

Wij vragen ons af of uitbreiding van het aantal tennisvelden wel nodig is, zie daarvoor ook het artikel in "De Teylinger" van 7 oktober 2020: "Teylingen heeft de meeste tennisvoorzieningen per km² in de Provincie Zuid-Holland". Er is al zo weinig openbaar groen in onze wijk Postwijk. Wij hechten veel waarde aan het Ter Weegen Park, het is belangrijk voor een goede en prettige leefbaarheid van onze wijk en dient in zijn geheel behouden te blijven. Juist nu het park tot wasdom is gekomen, is de charme en de beleving ervan groot. Wij komen regelmatig in het park en in deze tijd van coronabeperkingen blijkt de waarde hiervan extra.

U erkent zelf ook de waarde van het openbare groen in Sassenheim: In de door u op 25 juni 2015 vastgestelde Structuurvisie 2030 gemeente Teylingen is ervoor gekozen de kwaliteit van bestaand dorpsgebied te behouden en te verbeteren. De structuurvisie vermeldt daarover op pagina 96 voor de kern Sassenheim als concrete beleidslijn: "Voor het bestaande dorpsgebied geldt net als in onze andere kernen vooral een beleid voor behoud en waar nodig duurzame verbetering van de ruimtelijke kwaliteit, het groen, water en de verkeersveiligheid". U wijkt dan ook van uw eigen visie af als u een deel van het Ter Weegen Park gaat bestemmen voor de uitbreiding van STV.

Maar allereerst vraag ik mij af waarom het de gemeente niet gelukt is om voor de uitbreiding van het tennispark grond aan te kopen aan de westzijde van het tennispark richting het weiland van de Roodemolenpolder, zoals een aantal jaren geleden in uw raad afgesproken.

Indien de gemeente in het algemeen belang grond nodig heeft dan kan daarvoor onteigend worden. Waarom is dat instrument niet ingezet?

Uit navraag bij HLTSamen kreeg ik als reactie dat bestuurlijk van onteigening Fase II polder is afgezien. Als reden hiervoor geeft HLTSamen op: "De doelen waarvoor, dit zware instrument, word beperkt ingezet bij grotere projecten met een zwaarwegend belang. Daarbij moet u denken aan infrastructurele zaken, woningbouw en of centrumontwikkelingen. Hiervoor is dus niet gekozen".

Deze bestuurlijke keuze vind ik onbegrijpelijk en ik pleit er bij uw raad dan ook voor om:

- In de eerste plaats geheel af te zien van fase II STV omdat de extra tennisvelden in het geheel niet nodig zijn;
- In de tweede plaats als u toch kiest voor uitbreiding alsnog het onteigeningsinstrument in te zetten voor grondverwerving en uitbreiding van het tennispark in westelijke richting (poldervariant).

Tot slot vraag ik uw raad ook aandacht voor de aanleg van het "wandelpadje Roodemolenpolder", dat vanwege alle perikelen rond de uitbreiding van het tennispark nog steeds niet is gerealiseerd. U beloofde de aanleg van dit wandelpad achter de sportvelden langs 6 jaar geleden al, zodat wandelaars geen gebruik meer hoefden te maken van het weinig ontspannende drukke fietspad langs de Rijksweg. Goede wandelpaden zijn nodig om mensen actief te laten bewegen! De mogelijkheden om het dorp uit te wandelen zijn in Sassenheim toch al beperkt en krijgen, in tegenstelling tot de aandacht die Teylingen geeft aan wandel- en groenvoorzieningen voor met name de inwoners van de gemeenten Leiden en Leiderdorp, naar mijn mening veel te weinig aandacht!

18 november 2020

Met ontsteltenis hebben wij (diverse omwonenden) kennisgenomen van de plannen voor de uitbreiding van de Sassenheims Tennis Vereniging (STV). Met grote schrik zagen wij het enorme gebied was wat afgezet van het naastgelegen parkje waar zo veel mensen dagelijks recreëren. Niet alleen wandelaars maar ook regelmatig sporters die b.v. voetballen en basketballen. In de hele wijk is geen enkele ruimte ingericht om dergelijke sportieve activiteiten uit te voeren. Ook zie je regelmatig kinderen die op de toestellen spelen.

Dit kan niet waar zijn. Met dit plan ontnemen je de omwonenden hun plezier en mogelijkheid om te genieten van de weinige natuur wat nog rest.

Op het terrein van STV is onzes inziens nog ruimte te over om wat meer in te schikken. B.v. op de kopse kant (kant aan de hoofdstraat) is een zeer brede strook onbenutte ruimte waar fietsen geplaatst kunne worden. Hierdoor kan dus de ruimte die naast de baan ligt (kant parkje) gebruikt worden om naar de kantine te lopen. Dat als eerste.

Ten tweede waar is de gemeente van plan de geplaatste voorzieningen (basketbalveldje, speeltoestellen, wandelroute) waar nu vaak gebruik van wordt gemaakt dan te plaatsen?

Ten derde, Als er dan publieke ruimte moet worden ingenomen dan graag aan de andere kant van het water en dan zo min mogelijk ruimte daarvoor gebruiken.

Puur netto de ruimte die nodig is voor de banen.

Ten vierde wat te denken aan uitbreiding aan de andere zijde. Denk hierbij aan meervoudig gebruik van het voetbal sportterrein. Die, zoals bekend mag zijn, vaker niet dan wel wordt gebruikt.

We zijn erg benieuwd hoe de gemeente van plan is de publieke ruimte die, volgens deze plannen, moet worden ingenomen te (gaan) compenseren.

7 december 2020

Maandagavond 7 december is er een voorlichtingsavond over de vraag of het nodig is om extra tennisbanen te realiseren bij STV.

Daarvoor is een tweetal varianten voorgesteld.

Tijdens de commissievergadering van 23 november jl. is er door verschillende inwoners van Teylingen ingesproken en een derde variant toegevoegd namelijk "variant nul".

Die variant stelt, op grond van rationele argumenten, voor géén tennisbanen meer toe te voegen.

In de bijlage vindt u een uitgebreide versie van hetgeen is ingebracht en waarin de argumenten uiteen worden gezet waarom verdere uitbreiding volstrekt overbodig is en in strijd met het algemeen belang.

Indien die versie u té uitgebreid is dan verwijs ik u graag naar onderstaande punten.

Voor verdere toelichting zijn we graag bereid in overleg te treden.

Argumenten voor "**variant nul**":

1. Teylingen heeft al de meeste tennisvoorzieningen van heel Zuid Holland (de Teylinger, 1 oktober 2020).
2. Totaal zijn er ten minste 9 dergelijke voorzieningen waarvan maar liefst 5 in Sassenheim!

3. STV is verre van "vol" er is slechts sprake van piekdrukke, waarvoor betere oplossingen bestaan.
4. Bij tennisvoorzieningen in Warmond is nog genoeg ruimte voor honderden leden (bijlage)!
5. Teylingen heeft weinig openbaar groen en het Terweegen park is één van de slechts twee parken in Sassenheim.
6. Landelijk komt Teylingen qua hoeveelheid groen van de ca. 380 gemeenten pas op plaats 311, scoort althans laag.
7. In het algemeen belang is een dergelijke, vrij toegankelijke, openbare voorziening cruciaal en in Teylingen dus schaars.
8. Tennisbanen zijn in Teylingen allesbehalve schaars, dienen een zeer specifiek belang en zijn alleen tegen een flinke betaling toegankelijk.
9. Tennisbanen vereisen een gezonde c.q. voldoende fysieke én financiële gesteldheid (abonnement is kostbaar).
10. Openbaar groen is daarentegen voor iedereen (vrij) toegankelijk en te gebruiken.
11. Aan (betaalbare) woningen is landelijk grote schaarste dus ook in Teylingen.
12. Het stikstofprobleem is voor woningbouw een belangrijk obstakel.
13. Meer, en zeker niet minder, openbaar groen is één van de (weinige) manieren stikstofuitstoot te compenseren.
14. Meer woningen vragen om meer groenvoorzieningen dus wederom: juist meer bomen in plaats van (tennis) banen!
15. Er rust op de Gemeente geen verplichting om te zorgen dat er extra tennisbanen komen.
16. Nu extra banen in redelijkheid absoluut overbodig zijn en zeer lastig te realiseren, is verdere inspanning door de gemeente niet nodig.
17. Het doorzetten van plannen ten koste van het Terweegen Park stuit op zeer grote weerstand onder de bevolking.
18. De extra banen zullen bovendien de overlast significant verhogen terwijl de beloofde, anti overlast, voorzieningen voor de huidige banen niet eens zijn gerealiseerd.
19. Het park wordt veel gebruikt, 365 dagen per jaar, van vroeg tot laat, door jong en oud, goed ter been en minder.
20. Eventuele aanvraag wijziging bestemmingsplan zal (juridisch) aangevochten worden tot de hoogste instantie.
21. Belanghebbenden beschikken over een geruim aantal hier niet genoemde argumenten, o.m. van planologische en ecologische aard.

In het algemeen past de vraag waarom het, gezien de feiten, gerechtvaardigd zou zijn een overschot aan tennisbanen in Teylingen (Sassenheim) te moeten hebben?

Een overbodige en (daarom) zeer kostbare en voor het park potentieel ruïneuze exercitie, die ook nog eens gebruik maakt van toch al schaarse voorzieningen en middelen.

Het voeren van verstandig beleid hoort in de rede te liggen.

23 december 2020

Dank voor de informatiebrief dd 21 december 2020 inzake de (mogelijke) uitbreiding (van de velden van) STV.

Het is mij grotendeels duidelijk. Ik ga er hierbij wel vanuit dat de 'een samenvatting van de bezwaren' incl de inspraak van omwonenden op 23 november 2020 is. Vind het echter jammer dat, naast deze samenvatting van bezwaren, er geen samenvatting is opgenomen van de presentatie van STV op 7 december inzake het nut en de noodzaak van de uitbreiding.

Hierdoor is een 'volledige' reactie van mijn kant niet goed mogelijk. Wel kan ik meegeven dat ik het afwijzen van de uitbreiding via 'ons' mooie Ter Wegen Park, incl geasfalteerd sportveldje, absoluut deel!! Ook sluit ik mij aan bij de groep die niet overtuigd is van de noodzaak van de uitbreiding en (voldoende) onderzoek hiernaar.

Ik hoop dan ook dat de uitbreiding iig op de lang baan wordt geschoven. Met de huidige faciliteiten kan volgens mij de komende jaren zeker worden volstaan. Ik heb de velden sinds de ingebruikneming, behoudens competitiedagen en een toermooi, nog nooit allemaal tegelijk bezet gezien!

De gemeenteraad ik wens alle wijsheid toe bij het nemen van hun besluit in maart 2021.

Mocht er een samenvatting van het nut en de noodzaak van de uitbreiding beschikbaar zijn dan wel komen, dan houd ik mij daarvoor aanbevolen. Bvd.

MEMO

aan : HLT / Femke Carstens
van : Mathijs Arts
datum: : 8 februari 2021
ons dossier: : HLT / Sportpark Roodemoolen
inzake: : Overeenkomsten STV

1. Inleiding

- 1.1 In dit memorandum volgt een opsomming van relevante passages uit de intentieovereenkomst met bijbehorende brief gedateerd 16 juli 2015 en de getekende raamovereenkomst d.d. 22 december 2016 tussen de Gemeente, Stichting en STV. De passages bieden aanknopingspunten voor de bepaling van het standpunt omtrent de vraag of er een inspannings- dan wel resultaatsverplichting is voor de Gemeente en op welke punten.
- 1.2 De uiteindelijke conclusie is dat de betreffende stukken onvoldoende grond bieden om te concluderen dat de Gemeente een resultaatsverplichting op zich heeft genomen met betrekking tot de realisatie van fase 2, te weten de banen 10 en 11.
- 1.3 Een beperkt aanknopingspunt voor het tegendeel is gelegen in de passage bij het tweede gedachtestreepje bij artikel 2.4. in de intentieovereenkomst. Daaruit zou de stelling afgeleid kunnen worden dat de Gemeente verplicht is de grond te verwerven ten behoeve van fase 2 (banen 10 en 11). Echter uit artikel 2.7. van de intentieovereenkomst volgt dat alle in artikel 2 opgenomen verplichtingen geen resultaatsverplichtingen betreffen. Daarbij komt bovendien dat de intentieovereenkomst is uitgewerkt in een definitieve raamovereenkomst en dat uit de brief bij de intentieovereenkomst al volgt dat de intenties mogelijk in afwijkende vorm worden uitgewerkt in de definitieve overeenkomsten.

2. Intentieovereenkomst en bijbehorende brief

- 2.1 In brief bij intentieovereenkomst is al aangegeven dat er nog onduidelijkheden zijn maar wel wordt getekend: "Wij hebben besproken dat het niet wenselijk is om thans tot ondertekening van de Intentieovereenkomst over te gaan, nu daarin opgenomen

uitgangspunten mede gebaseerd zijn op de definitieve planinvulling (inhoud van het plan, planning, fasering en financiële kaders), welke vooralsnog onzeker is.”

“In dat kader hebben wij u voorgesteld en met u besproken om vanuit praktisch oogpunt de (nagenoeg) ongewijzigde Intentieovereenkomst voor akkoord te paraferen. Dit, om uitdrukking te geven aan de overeenstemming van alle betrokken partijen met de algemene uitgangspunten en afspraken die daarin zijn vervat, met dien verstande wij ons (allen) realiseren dat deze uitgangspunten en afspraken, alsmede de planning (genoemde data) afhankelijk van de verdere ontwikkelingen en uitwerking van diverse alternatieve scenario's in de definitief uit te werken overeenkomsten nog kunnen wijzigen.”

- 2.2 In de intentieovereenkomst staat in de overwegingen; “Dat de Stichting verantwoordelijk is voor het aanleggen van de sportbanen ten behoeve van STV en het onderhoud daarvan en in dat kader voor de aanleg van de tennisbanen onder nader overeen te komen voorwaarden een vooruitbetaling van STV zal ontvangen”.
- 2.3 Artikel 1.3: “De Gemeente is voorts bereid om zich **in te spannen** om de aanleg van de tennisbanen planologisch mogelijk te maken.”
- 2.4 Artikel 2.3: “In het kader van het Project spant de Stichting zich in tot het (...) na benodigde wijziging van bestemmingsplan het aanleggen van twee (2) extra tennisbanen (10 en 11) en twee kinderbanen betreffende fase 2;”
- 2.5 Artikel 2.4: “In het kader van het Project verplicht de Gemeente zich tot het:
- het **inspannen** om binnen de publiekrechtelijke kaders op zo kort mogelijke termijn de aanleg van de tennisbanen planologisch en feitelijk mogelijk te maken;
 - de benodigde gronden te verwerven ten behoeve van fase 2 (banen 10 en 11);
 - het aanleggen van 40 parkeerplaatsen en overig openbaar gebied ten behoeve van het tennispark.”
- 2.6 Artikel 2.5. “Uitgangspunt is dat de werkzaamheden voor rekening en risico en onder verantwoording van de Stichting zullen worden uitgevoerd.”
- 2.7 Artikel 2.7.: “In dit artikel opgenomen verplichtingen betreffen **geen resultaatsverplichtingen**, doch uitsluitend uitgangspunten ten behoeve van vastlegging in definitieve overeenkomsten.”

3. Raamovereenkomst

- 3.1 Artikel 5: “STV en de Stichting verplichten zich jegens de Gemeente tot realisatie van het Tennispark, inclusief opstellen, conform het bepaalde in de projectbegroting (bijlage 3) met betrekking tot de te verrichten werkzaamheden, de wijze van oplevering en controle daarvan alsmede de planning van de werkzaamheden (in 2 fasen), conform de planning aangehecht als bijlage 4.”
- 3.2 Artikel 7: “De Gemeente zal - voor zover in overeenstemming met haar overheidstaak - zich **inspannen** tot het verlenen van de noodzakelijke publiekrechtelijke medewerking teneinde de ontwikkeling van het Tennispark mogelijk te maken. De Gemeente zal de aanvragen voor benodigde (omgevings-)vergunningen en aanvragen terzake eventuele andere noodzakelijke vergunningen in behandeling nemen en de daarbij behorende procedures voeren binnen de daarvoor gestelde wettelijke termijnen. De door de Gemeente te verlenen publiekrechtelijke medewerking geschiedt onder het voorbehoud van rechten van derden. De Gemeente, de Stichting en STV zullen zich gezamenlijk inspannen om eventuele bezwaren van derden weg te nemen, indien daartoe naar redelijkheid mogelijkheden zijn en zulks aanvaardbaar is voor de betrokken Partijen. **De Gemeente is jegens de Stichting en/of STV niet aansprakelijk voor de uitkomst van enige procedure die de ontwikkeling van het sportpark onmogelijk maakt en/of vertraagt.**”
- 3.3 Deel twee artikel 7: “Indien op grond van bezwaren van derden en/of ingrijpen door de rechter de beoogde ontwikkeling van het Sportpark niet kan worden gerealiseerd zoals door Partijen voorzien, overleggen Partijen alsdan over de ontstane situatie. Zij zullen zich dan inspannen te onderzoeken of tot een aanvaardbare wijziging van ontwikkeling van het Sportpark kan worden gekomen, opdat alsnog de ontwikkeling gerealiseerd kan worden. Indien geen overeenstemming kan worden bereikt over een wijziging, is deze overeenkomst van rechtswege ontbonden zonder dat Partijen jegens elkaar gehouden zijn tot vergoeding van enige schade van welke aard dan ook.”

4. Samenvatting / Conclusie

- 4.1 Voorgaande passages leiden er allen toe dat de conclusie getrokken kan worden dat er **geen** resultaatsverplichting op de Gemeente rust wat betreft de realisatie van het herplaatsing van STV en de herontwikkeling op Sportpark de Roodemoolen.

- 4.2 De woordkeuze in de overeenkomsten leidt er veel meer toe dat geconcludeerd wordt dat er enkel een inspanningsverplichting is. Korteidshalve wordt verwezen naar de geaccentueerde woorden en passages hierboven.
- 4.3 Enig aanknopingspunt voor de uitleg dat er wel een resultaatsverplichting is, is gelegen in het tweede gedachtestreepje bij artikel 2.4. uit de intentieovereenkomst. Daaruit lijkt een verplichting te volgen tot het verwerven van de benodigde gronden door de Gemeente ten behoeve van de fase 2 van de herontwikkeling te weten de aanleg van banen 10 en 11.
- 4.4 Echter in artikel 2.7. van de intentieovereenkomst staat duidelijk opgenomen dat alle verplichtingen uit artikel 2 geen resultaatsverplichtingen betreffen maar uitgangspunten. Dat betreft dus ook genoemde verplichting van de Gemeente om de gronden te verwerven. In de raamovereenkomst wordt deze 'verplichting' tot het verwerven van de gronden ook niet genoemd of verder uitgewerkt. Daarmee is het geen bindende afspraak tussen partijen. Het betreffende uitgangspunt is dus niet definitief vastgelegd. Dat is in lijn met de inhoud van de brief bij de intentieovereenkomst dat uitgangspunten nog kunnen wijzigen. Waaronder dus ook begrepen; komen te vervallen.
- 4.5 Ook leidt het betreffende uitgangspunt ('verplichting tot verwerving van de gronden') er mijns inziens enkel toe dat met betrekking tot de gronden, indien deze beschikbaar komen voor de fase 2, het eigendom hiervan naar de Gemeente moet zodat de Gemeente het vervolgens weer in bruikleen aan de Stichting kan afstaan.

Memo.

AAN : E. Stuijts (Wissing) en J. Zandstra (gemeente Sassenheim)
VAN : E. Lamfers
DATUM : 21 oktober 2020
ONDERWERP : Financiële toets varianten uitbreiding STV Sassenheim

In 2015 is het “Strategisch afwegingskader Sassenheimse Tennisvereniging opgesteld. Op basis van dit afwegingskader is de eerste fase van de aanleg van het complex, zijnde 9 banen en een clugebouw, uitgevoerd. Het complex dient te worden uitgebreid met fase 2, zijnde 2 banen en 2 kinderbanen. Daarvoor zijn 5 varianten opgesteld, weergegeven in de “Variantenstudie STV Sassenheim” d.d. 4 maart 2020. Daarvan heeft de gemeente de voorkeur uitgesproken voor de varianten 1 en 5 (in het vervolg van deze notitie respectievelijk variant 1 en 2). Om het afwegingskader compleet te maken is een financiële toets nodig voor de beide varianten.

Voor variant 2 geldt dat daarvan een 2a en 2b zijn opgesteld. Hiervan is alleen variant 2b meegenomen in de financiële analyse aangezien er bij variant 2a te weinig ruimte is om de kinderbanen aan de polderzijde in te passen in verband met de aanleg van het daar geplande wandelpad.

De 2 doorgerekende varianten zijn onderstaand weergegeven. Van links naar rechts variant 1 en 2b.

Kostenraming per variant

In de onderstaande tabel is per variant de kostenraming weergegeven. Daarbij is uitgegaan van kengetallen per m² en normbedragen, zoveel mogelijk gebaseerd op de ramingen uit 2015. De opgestelde ramingen hebben niet het detailniveau van een directieraming en zijn vooral bedoeld voor de vergelijking van de varianten.

	eh	prijs/eh	Variant 1 hvd	bedrag	Variant 2b hvd	bedrag
Verwijderen groen	m ²	€ 6,60	1.742	€ 11.494	866	€ 5.714
Verwijderen verharding	m ²	€ 20,00	838	€ 16.766	953	€ 19.060
Dempen water	m ²	€ 37,00	350	€ 12.945	1.602	€ 59.275
Nieuw water	m ²	€ 39,00	-	€ -	1.329	€ 51.816
Grondwerk sport	m ²	€ 2,50	2.562	€ 6.405	3.378	€ 8.444
HWA (inclusief kolken)	m1	€ 129,00	161	€ 20.769	107	€ 13.803
Drainage	m ²	€ 2,05	2.562	€ 5.245	3.378	€ 6.915
Sportveldverlichting (LED)	baan	€ 9.230	3	€ 27.690	3	€ 27.690
Berekening	baan	€ 3.036	3	€ 9.109	3	€ 9.109
Constructie probounce	baan	€ 46.758	2	€ 93.516	2	€ 93.516
Constructie miniveld	baan	€ 7.894	2	€ 15.788	2	€ 15.788
Afrastering	baan	€ 7.894	3	€ 23.683	3	€ 23.683
Windscherm	m1	€ 24,29	40	€ 972	40	€ 972
Complexafrastering	m1	€ 24,29	160	€ 3.886	120	€ 2.915
Toegangspoort	post	€ 18.217	1	€ 18.217	1	€ 18.217
Verharding	m ²	€ 66,50	137	€ 9.138	1.105	€ 73.497
Riolering (te verleggen weg)	m1	€ 247,00	-	€ -	85	€ 20.995
Groen	m ²	€ 30,67	230	€ 7.066	3.310	€ 101.494
Inrichtingselementen	post	€ 3.279	1	€ 3.279	1	€ 3.279
Geluidwerende voorzieningen	m1	€ 1.000	150	€ 150.000	-	€ -
Onvoorzien		10%	435.967	€ 43.597	556.182	€ 55.618
Planontwikkeling en V&T		15%	479.564	€ 71.935	611.800	€ 91.770
TOTAAL				€ 551.499		€ 703.570
VERSCHIL T.O.V. GOEDKOOPSTE VARIANT				€ -		€ -152.071

Uit de tabel blijkt dat variant 1 circa € 152.000,- goedkoper is dan variant 2a. De oorzaken daarvan zijn de volgende:

- In variant 2 dient water te worden gedempt voor de aanleg van de banen aan de zuidoostkant.
- In variant 2 dient nieuw water gegraven te worden om de nieuwe banen heen.
- De bestaande weg dient in variant 2 te worden verwijderd en opnieuw aangelegd om de nieuwe banen heen. Voor de kosten daarvan is ook rekening gehouden met riolering.
- Het oppervlak opnieuw in te richten groen is door het verplaatsen van het bestaande water en weg aanzienlijk groter.
- Door de hogere kosten zijn ook de posten onvoorzien en de raming van de V&T hoger.

Wel levert variant 2 een voordeel op aangezien geen geluidwerende voorzieningen hoeven te worden getroffen. In variant 1 is gerekend met extra kosten voor geluidwerende voorzieningen aan de kant van de bestaande woningen in de Postwijk. Deze kosten zijn gebaseerd op een eerdere raming van de gemeente.

Verkleining ontwikkelgebied

De aanwezigheid van de tennisbanen van STV betekent een hindercontour over de beoogde ontwikkellocatie Langeveld. In de huidige situatie betreft dit ongeveer 4.007 m². Het totale bruto ontwikkelgebied bedraagt 33.320 m². Dat betekent dat 29.314 m² netto ontwikkelgebied resteert buiten de hinderzone. Op basis van het programma met 85 woningen conform 2015 is daarvan 16.660 m² uitgeefbaar, zijnde 56,70% van het netto ontwikkelgebied.

Op basis van de nieuwe Woonvisie is het onderliggende programma in de berekening aangepast. Dat betekent 30% sociale huur, 35% betaalbaar (tot € 310.000,=) en 35% vrije sector. Op basis van deze uitgangspunten is een indicatief programma bepaald dat ongeveer uitkomt op een vergelijkbaar oppervlak uitgeefbaar. Vervolgens is de grondwaarde per m² uitgeefbaar bepaald. Deze komt op basis van het nieuwe programma uit op circa € 439,= per m². Omdat het gemiddeld oppervlak per woning wat kleiner is, kunnen er iets meer woningen worden gerealiseerd op hetzelfde oppervlak uitgeefbaar.

	2^1 kap	Vrijstaand	Hoekwoning	Tussenwoning	Tussenwoning gk	Sociale huur
	VRIJE SECTOR			BETAALBAAR		SOCIALE HUUR
m2 kavel	265	400	150	135	120	100
m2 bvo	180	218	160	150	130	105
m2 gbo	130	164	120	113	98	84
vormfactor	72,0%	75,0%	75,0%	75,0%	75,0%	80,0%
BAR	0%	0%	0%	0%	0%	0%
huur per m2 vvo	-	-	-	-	-	-
Verkoopwaarde (incl. BTW)	481.713	611.042	372.000	310.000	250.000	-
Verkoopwaarde (incl. BTW) / m2 gbo	3.717	3.737	3.100	2.756	2.564	-
Verkoopwaarde (excl. BTW)	398.110	504.993	307.438	256.198	206.612	-
Totale bouwkosten	216.394	249.159	161.824	138.750	120.250	-
Totale bouwkosten per m2 bvo	1.202	1.143	1.011	925	925	-
Totale bijkomende kosten	69.319	81.740	49.953	42.582	36.904	-
% bijkomende kosten	32,0%	32,8%	30,9%	30,7%	30,7%	0,0%
Totale investeringsom	285.714	330.899	211.777	181.332	157.154	-
Totale investeringsom per m2 bvo	1.587	1.518	1.324	1.209	1.209	-
Residuele grondwaarde	112.396	174.094	95.661	74.866	49.457	20.000
Residuele grondwaarde per m2 kavel	424	435	638	555	412	200
Residuele grondwaarde per m2 bvo	624	799	598	499	380	190
Grondquote	28,2%	34,5%	31,1%	29,2%	23,9%	0,0%
Aantal	10	12	12	18	17	29
Aandeel	34,7%			35,7%		29,6%
Totale grondwaarde per onderdeel	1.123.965	2.089.133	1.147.934	1.347.595	840.772	580.000
Totale grondwaarde	7.129.399					
Totaal aantal m2 kavel uitgeefbaar	16.620					
Aandeel uitgeefbare grond	429					

Uitgaande van de bovenstaande opbrengst per m² uitgeefbaar is indicatief het verschil tussen de verschillende varianten bepaald. Daarbij is per variant het oppervlak uitgeefbaar bepaald, uitgaande van steeds hetzelfde percentage uitgeefbaar van 56,83%. Omdat in variant 2 het totale oppervlak plangebied verandert, geeft de vergelijking van alleen de bruto opbrengstpotentie geen zuiver beeld. Bij een kleiner plangebied nemen de kosten immers ook af. Daarom is per variant zeer indicatief een kostenraming opgesteld uitgaande van kengetallen per m² plangebied, er is immers nog geen sprake van een plan. Het indicatieve resultaat is alleen bedoeld om een vergelijking tussen de varianten te kunnen maken (in elke variant zijn dezelfde uitgangspunten aangehouden). Om het grondexploitatie resultaat echt te bepalen zal een meer uitgebreide grondexploitatie moeten worden opgesteld met een onderliggend plan. Er zijn immers nog verschillende keuzes die kunnen worden gemaakt ten aanzien van zowel het plan als het exacte woningbouwprogramma.

De volgende tabel geeft een overzicht van de verschillen tussen de varianten. Hieruit blijkt het volgende:

- In variant 1 is slechts sprake van een beperkt effect van circa € 52.000,=. Dat komt doordat alleen de hinderzone een klein stukje wordt vergroot. Het oppervlak uitgeefbaar neemt slechts beperkt af
- Variant 2 heeft een aanzienlijk negatief effect op het indicatieve grondexploitatie resultaat. De aan te leggen banen gaan ten koste van ontwikkelgebied. Daardoor wordt dat verkleind van 33.320 m² naar

27.620 m². Daarnaast wordt de hinderzone groter. Per saldo ontstaat een verwacht negatief effect van circa € 861.000,=.

De onderstaande tabel geeft een overzicht van het indicatieve grondexploitieresultaat per variant.

	Huidig	Variant 1	Variant 2b
Totaal ontwikkelgebied	33.320	33.320	27.620
Waarvan hinderzone	4.007	4.219	4.920
Netto ontwikkelgebied	29.314	29.102	22.700
% uitgeefbaar	56,70%	56,70%	56,70%
Uitgeefbaar	16.620	16.500	12.870
Opbrengst totaal	€ 429 / m² uitgeefbaar	€ 7.129.399	€ 7.077.818
Vershil opbrengst		€ -51.581	€ -1.608.479
Kosten			
- Inbrengwaarde	€ 1.868.326	€ 1.868.326	€ 1.868.326
- Onderzoeken	€ 0,50 / m ² plangebied	€ 16.660	€ 13.810
- Bouwrijp maken	€ 30,00 / m ² plangebied	€ 999.613	€ 828.602
- Woonrijp maken	€ 60,00 / m ² plangebied	€ 1.999.226	€ 1.657.204
- Plankosten	€ 30,00 / m ² plangebied	€ 999.613	€ 828.602
- Bovenwijks	€ 5,00 / m ² plangebied	€ 166.602	€ 138.100
- Rentekosten	€ 5,69 / m ² plangebied	€ 189.581	€ 157.148
TOTAAL KOSTEN	€ 6.239.621	€ 6.239.621	€ 5.491.793
Vershil kosten		€ -	€ 747.828
INDICATIEF SALDO	€ 889.777	€ 838.197	€ 29.127
VERSCHIL SALDO T.O.V. HUIDIG	€ -	€ -51.581	€ -860.651

Hierbij kan opgemerkt worden dat de contouren van het actuele woonprogramma mogelijkheden bieden het indicatieve grondexploitieresultaat indien gewenst te verhogen door het woonprogramma voor de locatie aan te passen. Met name in de categorie betaalbaar (VON-prijs tot maximaal 310.000,- Euro), waar nu is uitgegaan van onder meer 17 woningen met een VON-prijs van 250.000,- Euro) is hiervoor ruimte aanwezig.

Conclusies

Van de beide varianten voor de uitbreiding van het complex van STV zijn de geraamde kosten voor variant 1 lager dan voor variant 2b. Dat komt doordat in deze variant geen sprake is van omleggen van de bestaande weg en het water. Dit ondanks dat in variant 1 aanzienlijke kosten worden gemaakt voor een geluidsscherm ten behoeve van de woningen in Postwijk. Het verschil is in totaal geraamd op circa € 152.000,= (zie onderstaande tabel).

	Variant 1	Variant 2b
A Kostenraming STV	€ 551.499	€ 703.570
Vershil	€ -	€ -152.071,2

Daarnaast is voor beide varianten indicatief bepaald wat het effect zou zijn op het aangrenzende ontwikkelgebied. In beide varianten wordt het ontwikkelgebied woningbouw kleiner, maar in variant 2b vervalt een aanzienlijk groter deel van het ontwikkelgebied dan in variant 1. Op basis van een indicatieve berekening (alleen bedoeld om de varianten onderling te vergelijken) blijkt dat variant 1 op dit punt een aanzienlijk minder negatief financieel effect heeft. Uiteraard is de indicatieve doorrekening voor de beide varianten nog sterk afhankelijk van de uitwerking van de plannen en de exacte keuzes die worden gemaakt ten aanzien van de woningtypen en bijbehorende kenmerken.

Op basis van bovenstaande kan worden geconstateerd dat variant 1 in financiële zin de meest gunstige is.

Raadsvoorstel Besluitvormend

Raadsvoorstel Jeugdzorg Teylingen en Holland Rijnland

aan: de raad van de gemeente Teylingen

zaaknummer: Z-21-164825
datum voorstel: 20 januari 2021
datum collegevergadering: 26 januari 2021
datum raadsvergadering: 11 maart 2021
agendapunt: 0
portefeuillehouder: Dhr. A.L. van Kempen
behandelend ambtenaar: Irene Oosting
e-mailadres: I.Oosting@Hltsamen.nl

Wij stellen voor:

1. Kennis te nemen van de notitie Jeugdzorg Teylingen en Holland Rijnland;
 2. De voorgestelde maatregelen in de notitie Jeugdzorg Teylingen en Holland Rijnland te onderschrijven.
-

Inleiding

Het College heeft een notitie Jeugdzorg Teylingen en Holland Rijnland opgesteld. De notitie beschrijft hoe we er, 6 jaar na de decentralisatie van de jeugdzorg, voorstaan met de transformatie en met het financieel beheer in de jeugdzorg.

Daarnaast worden in de notitie suggesties gedaan hoe we nu met meer daadkracht verder zouden moeten gaan op het pad van de transformatie en hoe we meer grip kunnen krijgen op de met de jeugdzorg verbonden financiën.

Bestaand kader en context

- Jeugdwet 2015
- Verordening Jeugdhulp Teylingen
- Huidige contracten met specialistische jeugdhulpaanbieders
- Dienstverleningsovereenkomst (DVO) Tijdelijke Werkorganisatie (TWO)/Holland Rijnland (HR)
- DVO Jeugd- en gezinsteams

Beoogd effect

- Inzicht geven in de stand van zaken van de transformatie en het financiële beheer in de jeugdzorg;
- Voorstellen van mogelijkheden om de transformatie (in inhoud en geld) een positieve impuls te geven.

Argumenten

1.1 Deze notitie verschaft kennis en inzicht over waar wij nu staan en maakt helder wat wij wel en niet weten.

De notitie schetst het verloop van de decentralisatie tot nu toe; geeft inzicht in welke monitorings- en sturingsinstrumenten al ontwikkeld zijn; wat de financiële situatie met betrekking tot de specialistische jeugdhulp in Teylingen en Holland Rijnland op dit moment is en welke informatie nog ontbreekt.

2.1 De voorgestelde maatregelen versnellen de transformatie.

Met de decentralisatie van de jeugdzorg naar de gemeenten in 2015 zijn ook een aantal transformatiedoelen opgesteld. Deze omvatten onder andere meer benutten van 'eigen kracht' en het sociale netwerk, normaliseren en demedicaliseren, jeugdhulp om maat dichtbij huis en werken volgens het principe van 1 gezin, 1 plan, 1 regisseur. Met de in de notitie genoemde maatregelen dragen we bij aan het versnellen van de gewenste transformatie.

2.2 De voorgestelde maatregelen zorgen voor meer grip op de kosten.

De voorgestelde maatregelen beogen om de kosten voor de jeugdzorg beter in de hand te houden. Het college wil inzetten op extra middelen vanuit het Rijk; de mogelijkheid van een inkomensafhankelijke bijdragen vanuit ouders onderzoeken en het tarievenbeleid verstevigen. Dit moet de gemeentebegroting ontlasten.

Kanttekeningen

2.2 Onvoldoende inzicht in welke maatregelen effect hebben

We weten nog onvoldoende met welke maatregelen we de transformatie verder in de goede richting kunnen beïnvloeden. Bovendien weten we nog niet goed genoeg welke financiële effecten er uitgaan van normaliseren, demedicaliseren en het vervroegd laten uitstromen van cliënten.

Financiële consequenties

De voorgestelde maatregelen beogen de situatie financieel beheersbaar te maken en kosten te besparen. Met de maatregelen onderzoeken we hoe groot de besparing is.

Aanpak, uitvoering en participatie

Als u de voorgestelde maatregelen kunt onderschrijven, dan zal het College deze inbrengen in het regionaal overleg in Holland Rijnland. Vervolgens is het aan de deelnemende gemeenten in Holland Rijnland om zich ook uit te spreken over de voorgestelde maatregelen. Na akkoord kunnen de voorgestelde maatregelen worden uitgewerkt en uitgevoerd.

U wordt gedurende dit proces op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen en de resultaten.

Duurzaamheid

De inzichten en voorgestelde maatregelen dragen bij aan een houdbaar en duurzaam jeugdbeleid, waarbij jeugdigen de juiste zorg tijdig kunnen ontvangen.

Hillegom-Lisse-Teylingen (HLT)

Dit voorstel betreft in eerste instantie Teylingen. Maar de voorgestelde maatregelen zijn voor een deel regionaal belegd.

Urgentie

De urgentie is hoog. De kosten voor jeugdzorg zijn hoog, het aantal cliënten neemt toe en de wachtlijsten worden langer. Om de juiste zorg te kunnen bieden en de kosten beheersbaar te houden zijn maatregelen op korte termijn noodzakelijk.

Evaluatie

Via de in de notitie genoemde sturings- en monitoringsinstrumenten wordt de raad bij de evaluatie van de genomen maatregelen betrokken.

Bijlagen en achtergrondinformatie

Bijlage 1 notitie JEUGDZORG TEYLINGEN EN HOLLAND RIJNLAND - Tot hier en hoe nu verder?

namens het college van burgemeester en wethouders,

Jeroen F.A. Tomassen
secretaris

Carla G.J. Breuer
burgemeester

Raadsbesluit

De raad van de gemeente Teylingen,

gelezen het voorstel van het college van 26 januari 2021 met als onderwerp
Raadsvoorstel Jeugdhulp Teylingen en Holland Rijnland

gelet op de behandeling in de raadscommissie- en raadsvergadering,

gelet op de Jeugdwet 2015 en artikel 108 van de Gemeentewet,

besluit:

1. Kennis te nemen van de notitie Jeugdzorg Teylingen en Holland Rijnland;
2. De voorgestelde maatregelen in de notitie Jeugdzorg Teylingen en Holland Rijnland te onderschrijven.

Aldus besloten in de raadsvergadering van 11 maart 2021,

Robert van Dijk
griffier

Carla G.J. Breuer
voorzitter

JEUGDZORG TEYLINGEN EN HOLLAND RIJNLAND

Tot hier en hoe nu verder?

1. Inleiding

Deze notitie beschrijft hoe we er, 6 jaar na de decentralisatie van de jeugdzorg, voorstaan met de transformatie en met het financieel beheer in de jeugdzorg. Daarnaast worden in deze notitie suggesties gedaan hoe we nu met meer daadkracht verder zouden moeten gaan op het pad van de transformatie. Dat er dingen versneld en gewijzigd moeten worden om de problemen, waar we nu tegen aanlopen, het hoofd te bieden, is voor het College evident. Daarover gaat het tweede gedeelte van deze notitie (paragraaf 6). Het eerste gedeelte gaat over wat we weten en wat we monitoren (paragraaf 2-5).

Over de terminologie in deze notitie: de termen jeugdzorg en jeugdhulp worden vaak door elkaar gebruikt. In deze notitie wordt onder jeugdhulp verstaan¹: hulp bij psychische problemen, verstandelijke beperking en opvoedproblemen. Deze vallen uiteen in twee delen:

1. jeugdhulp zonder verblijf (wijk- of buurtteam, ambulante hulp op de locatie van de aanbieder, daghulp op de locatie van de aanbieder en hulp in het netwerk (thuis, op school))
2. jeugdhulp met verblijf (pleeggezin, gezinsgerichte opvang zoals logeerhuizen en zorgboerderijen, gesloten plaatsing in een instelling en overige jeugdhulp met verblijf)

De term jeugdzorg omvat naast jeugdhulp tevens de jeugdbescherming en jeugdreclassering.

1. Onder jeugdbescherming wordt verstaan de ondertoezichtstelling en voogdij en worden uitgevoerd door gecertificeerde instellingen (GI's)
2. Onder jeugdreclassering wordt verstaan toezicht en begeleiding gedwongen, toezicht en begeleiding vrijwillig en individuele trajectbegeleiding. Ook deze vormen worden uitgevoerd door GI's.

2. Decentralisatie jeugdzorg in retrospectief

Algemeen

Sinds 2015 zijn gemeenten verantwoordelijk voor jeugdhulp, jeugdbescherming en jeugdreclassering. De belangrijkste gedachte achter de decentralisatie was dat de focus in jeugdzorg een andere kant op moest. Waar deze was gericht op de zorgaanbieders bij het kind of in het gezin (bekend zijn de verhalen dat er in een gezin meer dan 10 zorgverleners rondliepen), moest meer de zelfredzaamheid en eigen kracht van de jongeren en van het gezin centraal komen te staan. Waar de jeugdzorgverlener wat meer een stapje terug zou moeten doen, zouden demedicaliseren, normaliseren en preventie & vroegsignalering meer op de voorgrond moeten treden. En waar de

¹ Conform NJI en CBS

jeugdzorgverlener wel expliciet een rol heeft, was de gedachte om dan ook het volle vertrouwen in deze professional te stellen.

Vervolgens was de gedachte dat gemeenten deze jeugdzorg beter en efficiënter zouden kunnen organiseren, omdat zij dicht bij de jongeren en hun gezinnen staan en daardoor eerder en effectiever de juiste zorg zouden kunnen organiseren. Bovendien zou hierdoor duurdere, meer gespecialiseerde zorg op termijn voorkomen kunnen worden. Omdat gemeenten dit dus goedkoper zouden kunnen organiseren, heeft het Rijk bij de decentralisatie met onmiddellijke ingang 450 miljoen euro gekort op het jeugdhulpbudget. Dit was zo'n 15% van het totale budget. In 2015 was er landelijk een beschikbaar budget van 3,8 mld; de kosten lagen rond de 3,6 mld. In 2019 liggen de totale kosten tussen de 5,4 en 5,6 miljard euro. Het budget in dat jaar was 3,8 miljard euro. Daarmee ligt de basis voor het tekort tussen de 1,6 en 1,8 miljard euro. Het aantal cliënten in de jeugdhulp is sinds 2015 landelijk met 16% per jaar gestegen.

Voor de regio Holland Rijnland is er niet lang na 2015 nog een extra korting van 8% bovenop gekomen; dit naar aanleiding van een herziening van de 'objectieve verdeelcriteria'. Per saldo heeft de regio Holland Rijnland dus een korting aan financiële middelen gekregen van ca. 23%.

De constatering is dus dat enerzijds het aantal cliënten flink is gestegen, terwijl anderzijds de kosten, bij een gelijkblijvend beschikbaar budget landelijk, maar met een sterk verkleind regionaal budget, ook stijgen.

Wat zijn nu eigenlijk de redenen voor de hoge kosten in de jeugdzorg? Het politieke en bestuurlijke debat is daar de afgelopen periode veelvuldig over gegaan. Ook in de gemeenteraad van Teylingen is deze discussie vaak met elkaar gevoerd. Daarbij is regelmatig de stelling geponeerd dat we 'dat niet weten', en dat we niet weten waar het beschikbare bedrag aan wordt besteed. Het College denkt daar in beide gevallen anders over. Op dit laatste punt wordt in de volgende paragraaf uitgebreider in gegaan. Hieronder worden de redenen die het College ziet voor het eerste punt (waarom zijn de kosten in de jeugdzorg zo hoog?) nog eens samengevat.

Redenen hoge kosten jeugdzorg in Holland Rijnland

a. Introductie van de Jeugd- en gezinsteams

Vanaf het begin van de decentralisatie, vanaf 2015, zijn we in Holland Rijnland gaan werken met multidisciplinair samengestelde jeugd- en gezinsteams (JGT's). Deze vorm van toegang tot jeugdzorg heeft haar basis in het beleidsplan 'Hart voor de jeugd', dat aangaf dat een schaal van 1 team op 20.000 inwoners een wenselijke is. Dat betekende dat Teylingen ging werken met 2 JGT's, 1 in Voorhout en 1 in Sassenheim, tevens voor Warmond het aanspreekpunt. Deze JGT's hebben van begin af aan invulling gegeven aan de laagdrempelige, uitnodigende toegang tot jeugdzorg, passend bij de doelstellingen van het Rijk om te decentraliseren. En dat hebben ze uitstekend gedaan! Vanaf begin af aan heeft het College aangegeven dat dit een transformatie 'avant la lettre' was, waarbij aan de zijde van de overheid direct een grote stap werd gezet naar een goed werkend lokaal/regionaal stelsel. Deze lage drempel, dicht bij huis, heeft gezorgd voor meer cliënten in de jeugdhulp dan voorheen. Hiermee was een stijging van het aantal cliënten een feit.

b. Samenstelling van de bevolking

Holland Rijnland en daarbinnen zeker Teylingen kent een relatief hoog opgeleide bevolking. Voor wat betreft de druk op de jeugdzorg heeft dat twee effecten. In de eerste plaats hebben we met hoog opgeleide inwoners ook te maken met mondige inwoners. Elke ouder wil het beste voor zijn/haar kind, maar mondige ouders weten dit beter te verwoorden in geval van een JGT-bezoek en zijn in de regel ook vasthoudender en meer eisend in hun vraag naar zorg voor hun kind. Dit is geen verwijt, maar een objectief gegeven. Daarnaast is er een substantieel bestanddeel van het aantal JGT-bezoeken te relateren aan echtscheidingen, waarvan aangenomen kan worden dat deze bezoeken relatief vaker voorkomen bij ouders met een hoog inkomen². De onderstaande percentages van het totaal aantal cases maken inzichtelijk dat een medewerker van het JGT vaak te maken krijgt met echtscheidingsproblematiek en dat ouders en kinderen die kampen met deze problemen, hun weg naar het JGT weten te vinden.

<u>JGT</u>	<u>Subjectieve indruk echtscheidingscases</u>
Sassenheim/Warmond	30-35%
Voorhout	25-30%
Hillegom	10%
Noordwijk	25%
Katwijk	25%
Lisse	30%

Wel moet worden opgemerkt dat deze percentages subjectief zijn, het is de beleving van de JGT-medewerker want de zaken worden niet geregistreerd.

c. SBO-leerlingen

In een aantal jaar geleden gehouden quick scan door het Nederlands Jeugd Instituut (NJI) is gebleken dat Teylingen relatief veel SBO-leerlingen kent. SBO-leerlingen zien we ook vaker terug bij JGT's dan kinderen uit het reguliere PO. Ook dit kan dus verklaren waarom Teylingen een relatief hoog aantal instroom jeugdigen in de jeugdzorg kent.

d. Veel nadruk op preventie & vroegsignalering.

Op verzoek van de gemeenteraad heeft het College in beeld gebracht welke activiteiten in het kader van preventie & vroegsignalering in Teylingen worden ondernomen. Een pagina's-lange lijst is gepresenteerd, waaruit blijkt dat er op dit gebied heel veel gebeurt. Uit het onderzoek van AEF³ van december 2020 blijkt dat vroegtijdige interventies enerzijds de kwaliteit van leven van de desbetreffende jeugd positief kunnen beïnvloeden. Daarnaast kan preventie & vroegsignalering tot een kostenbesparing leiden naarmate zij effectiever zijn en als ze zich richten op die groep van kinderen, jongeren en gezinnen die later grotere problemen ontwikkelen. De vraag hoe deze selectie goed plaats kan vinden, is echter nog onbeantwoord. De conclusie van dit onderzoek is dan ook dat de inzet van preventie & vroegsignalering niet kan leiden tot een structurele besparing binnen de Jeugdwet. Het onderzoek van AEF gebruikt dan ook de volgende metafoor: geen boeggolf, maar een structurele stijging van het waterpeil. De vraag is dan overigens wel of dit alleen afhankelijk is van het vroegtijdig signaleren van probleemgezinnen of dat preventie & vroegsignalering

² Hier wordt dus niet gesteld dat het aantal echtscheidingen bij hoog opgeleiden hoger is, wel dat hoger opgeleiden in geval van scheiding vaker het JGT bezoeken.

³ Rapport AEF, Stelsel in groei, 15 december 2020, pagina 17 e.v.

überhaupt niet kan leiden tot structurele kostenreductie. Als het inderdaad alleen afhankelijk is van het vroegtijdig ingrijpen in potentiële probleemgezinnen, dan is het interessant om na te gaan welke acties/beleid/interventies we kunnen bedenken om deze gezinnen te ondersteunen met als doel escalatie naar de jeugdhulp te voorkomen en de zelfredzaamheid te vergroten

e. Niet een te grote instroom, maar een te kleine uitstroom.

Uit het onderzoek van AEF blijkt dat het aantal cliënten in de jeugdhulp de afgelopen jaren is gestegen. 'De instroom is in die jaren constant gebleven. Wel maken relatief meer gezinnen met hogere inkomens gebruik van jeugdhulp, met name ambulante jeugdhulp. Dit roept de vraag op of de juiste doelgroep bereikt wordt. Juist bij gezinnen met lagere inkomens werd immers meer verborgen problematiek verwacht die door het lokaal organiseren van jeugdhulp aan het licht zou kunnen worden gebracht.

De stijging in het aantal cliënten wordt veroorzaakt doordat de uitstroom structureel lager is dan de instroom. De kosten per cliënt per jaar nemen ook toe, dus dit wordt niet veroorzaakt door 'waakvlamcontacten'. De jeugdhulp per cliënt is dus duurder geworden, en duurt langer.⁴

Als deze conclusie naast de ervaringen in Teylingen wordt gelegd, dan is dat herkenbaar. Steeds vaker komt de vraag aan de orde of er wel voldoende wordt afgeschaald door de zorgaanbieders (cliënt terug naar het JGT of zelfs uit de jeugdhulp gaat). Het College krijgt daarover tegenstrijdige berichten. Aan de andere kant van het spectrum is er waarschijnlijk onvoldoende uitstroom naar andere vormen van hulp, nl vallende onder de Wet langdurige zorg. Aan twee kanten dus te weinig uitstroom.

f. Vertrouwen in de professional en het kind centraal

Gemeenten zijn niet van de zorg⁵. Daar weten wij nauwelijks iets van af. Dat moeten we dan ook vooral overlaten aan de zorgprofessional. Hiermee wordt overigens niet de zorgaanbieder als organisatie bedoeld, maar de professional zelf die voor de zorgorganisatie werkt. Vertrouwen in de professional is dan ook een adagium, dat we al sinds 2015 ook in Teylingen als leidraad gebruiken. Daarmee bestaat wel de kans, dat er 'met zekerheid voor het kind' wordt behandeld. Liever een behandeling meer dan minder. Vanuit het oogpunt van het kind is dit een zeer te begrijpen handelswijze; constatering aan de andere kant moet echter wel zijn dat dit niet per definitie bijdraagt aan de meest kostenefficiënte situatie.

Bovenstaande oorzaken, die het College ziet als verklaring voor het hoge kostenniveau van de jeugdzorg in Holland Rijnland en specifiek in Teylingen, moeten vervolgens worden afgezet tegen de eerder in deze paragraaf genoemde financiële tekorten. En zie hier de kern van het probleem.

3. De financiële situatie

Met enige regelmaat worden er vragen gesteld over de geldbedragen, die in Holland Rijnland en in Teylingen omgaan in de jeugdzorg. Daarbij wordt soms aangegeven dat we niet weten om hoeveel geld het gaat. Niets is minder waar, dat weten we precies.

⁴ Rapport AEF, Stelsel in groei, 15 december 2020, pagina 35

⁵ Gemeenten staan natuurlijk wel aan de lat voor het organiseren van de zorg

Holland Rijnland

Vlak voor de decentralisatie in 2015 werd er in de regio Holland Rijnland 118 miljoen aan jeugdzorg besteed door provincie en Rijk. Na de decentralisatie naar het gemeentelijke niveau ontving Holland Rijnland 102 miljoen. Daarna zijn er vervolgens flinke afomingen van dit bedrag geweest. Hieronder staat de begroting en de prognose van de uitgaven jeugdzorg voor 2021 vermeld.

	Begroting HR 2021	Prognose 2021 HR (peildatum 1 oktober 2020)	Prognose Teylingen 2021 (peildatum 1 oktober 2020)
Jeugd- en gezinsteam			
Jeugd- en gezinsteam	7.402.980	7.402.980	697.368
JGT in COA	48.938	48.938	4.610
Compensatie VO	3.743	3.743	8.679
Totaal jeugd- en gezinsteam	7.455.661	7.455.661	710.657
Regionale jeugdzorg			
Regionale jeugdhulp	57.936.542	58.375.147	5.487.646
Landelijk transitie arrangement	959.587	1.600.000	150.410
Expertteam (zorginhoudelijk)	2.008.018	3.224.537	303.128
Expertteam (organisatie)	42.648	13.787	1.296
Gesloten jeugdhulp	3.944.970	3.944.970	775.314
Toeleiding gesloten jeugdhulp (organisatie)	138.607	138.607	27.241
Verplichte vergoeding huisvestingslasten gesloten JH	-	261.766	51.445
Jeugdbescherming en jeugdreclassering	9.609.278	9.455.578	524.791
Doorloop nee, tenzij 2020	PM	445.144	41.846
Doorbraakaanpak GI's	PM	PM	PM
Gevolgen COVID 19	PM	PM	PM
Totale regionale jeugdzorg	74.639.650	77.459.536	7.363.118
Totale kosten regionale inkoop jeugdzorg	82.095.312	84.915.197	8.073.775

Het verschil tussen de begroting HR en de prognose HR op basis van de gegevens tot 1 oktober 2020 is 2,8 miljoen. Dit is het bedrag waarover in het PHO Maatschappij in Holland Rijnland is afgesproken dat dit met een negental maatregelen naar beneden gebracht dient te worden. Daarbij zijn de volgende maatregelen afgesproken:

1. Inzet begeleiding beperken

Het gaat hier om het opstellen van criteria en kaders voor het inzetten van begeleiding en het definiëren van uitzonderingsituaties; het beter samenwerken op cliëntniveau en het sneller inzetten van alternatieve vormen van ondersteuning; het ontwikkelen van een passend aanbod en inzetten van collectieve in plaats van individuele begeleiding.

2. Duobehandeling Ernstige Enkelvoudige Dyslexie (EED)

Twee kinderen zouden tegelijkertijd dezelfde behandeling krijgen van een behandelaar, waardoor er een efficiëntieslag gemaakt wordt en een besparing

gerealiseerd kan worden (nu is alle behandeling een-op-een). Op basis hiervan zouden duobehandelingen een financiële besparing van 50% per behandeluur op kunnen leveren.

3. POH GGZ versneld uitrollen

Dit hebben we in Teylingen al sinds begin 2020 in gang gezet. Doelen die hiermee bereikt worden, zijn normalisatie door het bieden van lichtere, snelle en gerichte jeugdhulp door JGT en/of voorveld, gericht doorverwijzen naar de specialistische jeugdhulp en verbeteren van de samenwerking tussen huisarts en JGT.

4. Heroverweging inzet echtscheidingsproblematiek

Kern van deze overweging betreft het beleggen van jeugdhulpvormen als trainingen en cursussen (zoals faalangsttraining, rots en water, etc.) bij de JGT's (Toegang) en het "voorveld" en met een aantal trainingen/cursussen stoppen (zoals booztweek, looptocht etc.), het budget niet ophogen en toenemende wachtlijst accepteren en alleen jeugdhulp inzetten als ook vanuit WMO of Zorgverzekeringswet inzet voor ouders is.

5. Stapeling van zorg

Inhoudelijk gaat het hier om 1 van de stokpaardjes van het College bij de transformatie, zoals deze door zorgaanbieders kan worden ingezet: meer samenwerken in het verlenen van de zorg. Inhoudelijk kan dit een zeer wenselijke ontwikkeling zijn als er betere zorg geboden kan worden door verschillende expertises gelijktijdig en integraal aan te bieden.

6. Kaders voor Kinderdagcentra (KDC)

Dit is een voorbeeld van het beter benutten van het voorveld. We hebben het hier dan over 'normaliseren' (normalisatie door benutting van reguliere voorzieningen en specialistische inzet waar nodig).

7. Kwaliteitsmedewerker verwijzingen

Inzetten van een kwaliteitsmedewerker ten einde de kwaliteit van verwijzingen te verbeteren en daarmee te sturen op inzet van de voorliggende voorzieningen, zo licht als kan en normaliseren. Deze functionaris kan ingezet worden bij:

- toegang gemeenten (JGT's)
- toegang GI's
- niet gecontracteerde zorg

8. Maximale bestedingsruimte op € 0

Bij instromende jeugdhulpaanbieders per 1 juli 2020 en 1 januari 2021 wordt de maximale bestedingsruimte op € 0 gezet. Hierdoor kan de aanbieder geen jeugdhulp aanbieden in onze regio.

9. Kostenbewustzijn toegang JGT

Normaliseren waar mogelijk door meer oplossingen in het netwerk en voorveld te zoeken door inzicht van kosten te vergroten. De toegang krijgt tools aangereikt om de verantwoordelijkheid bij ouders te versterken/leggen.

De inschatting is gemaakt dat bij volledige benutting van deze maatregelen het prognosetekort t.o.v. de begroting 2021 moet kunnen worden teruggebracht van 2,8 mln naar 1,5 mln. Let wel, dit zijn cijfers en prognoses op basis van

gegevens in Q3 van 2020. In het eerste kwartaal 2021 verwachten we opnieuw cijfers met prognoses over 2021 op basis van de dan bekende gegevens en ontwikkelingen.

Uit het bovenstaande blijkt dat we in ieder geval de cijfers goed op een rij hebben in termen van begroting en bijstelling van de begroting om welke reden dan ook. Vervolgens kan natuurlijk de constatering zijn dat dit weliswaar zo is, maar dat we de feitelijke geldstromen in jaar t niet helder hebben. Waar gaat het geld feitelijk heen? Het antwoord is dat we dat ook nauwgezet in beeld hebben. In de volgende paragraaf wordt daar een beeld van geschetst.

4. Monitoring en sturing

Bij het begin van deze paragraaf overigens direct een nuancering op de laatste alinea van paragraaf 3. Bij monitoring en sturing gaat het wat het College betreft niet alleen om inzicht in geld(stromen), maar vooral om inzicht in het aantal cliënten.

Hieronder onderbouwt het College de stelling dat we WEL weten om hoeveel geld het gaat, dat we WEL weten waar het geld naar toe gaat, dat we WEL weten om hoeveel cliënten het gaat (zowel op niveau van Holland Rijnland als op dat van Teylingen) en dat we dat alles zelfs ook per aanbieder in beeld hebben. En, on top of it, ook nog dat we de zogenoemde delta in beeld kunnen brengen: de wijzigingen in aantallen cliënten en in geld in jaar $t+1$ ten opzichte van jaar t . Hieronder worden daar een paar voorbeelden van getoond.

Wat weten we nu?

Uit onderstaand overzicht blijkt dat we dat voor Teylingen (en ook voor Holland Rijnland, want deze cijfers zijn van dit niveau afgeleid) precies weten om hoeveel cliënten het gaat, om welke bedragen het gaat, om hoeveel cliënten en welke bedragen bij welk type jeugdzorg horen en ook wat de delta is voor beide categorieën (in dit voorbeeld tussen 2019 en 2020).

Clientaantallen en totale facturatie Teylingen eerste halfjaar 2019 en 2020

Teylingen.pdf - Adobe Acrobat Reader DC
Bestand Bewerken Beeld Ondertekenen Venster Help

Start Gereedschappen 08b VERTROUWELI... Stelsel in groei 04 Halfjaarrapport2... Teylingen.pdf x Aanmelden

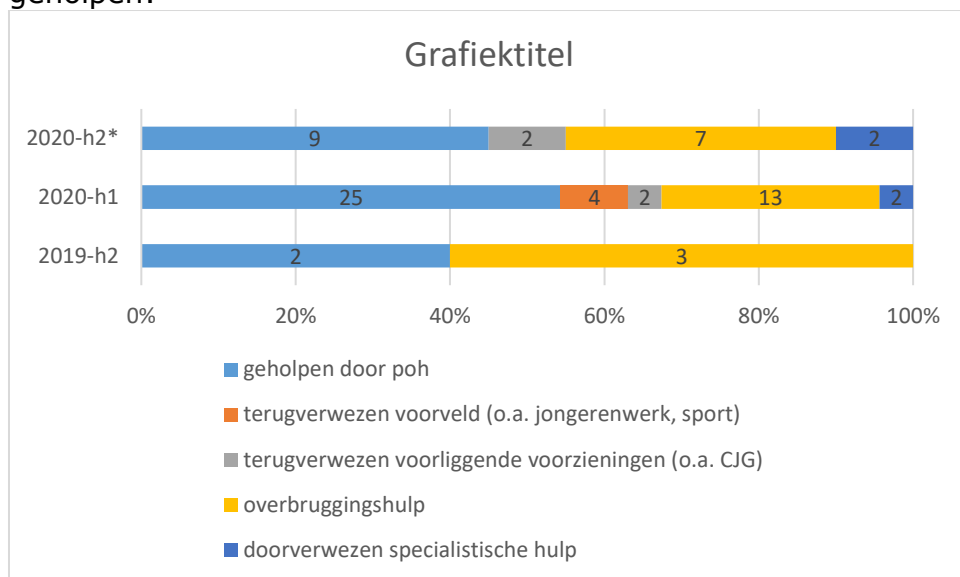
2 / 2 125%

Type Jeugdhulp	Clientaantallen 1 ^e halfjaar		Kosten totaal 1e halfjaar	
	2019	2020	2019	2020
Ambulant - Basis GGZ	206	172	€ 139.904	€ 112.558
Ambulant - Specialistische GGZ	365	336	€ 922.725	€ 836.368
Ambulant - Begeleiding	71	75	€ 273.019	€ 295.777
Ambulant - EED	48	46	€ 66.483	€ 59.859
Ambulant - J&O	96	108	€ 145.760	€ 263.052
Ambulant - Gehandicaptenzorg	12	17	€ 59.765	€ 42.666
Ambulant - Curatief	89	81	€ 13.138	€ 13.795
Dagbehandeling - Begeleiding	14	12	€ 67.695	€ 60.936
Dagbehandeling - Gehandicaptenzorg	10	12	€ 89.140	€ 80.024
Dagbehandeling - J&O	14	14	€ 136.868	€ 148.671
Dagbehandeling - GGZ	7	1	€ 108.636	€ 18.882
Verblijf - Begeleiding (logeren en kortdurend verblijf)	0	0	€ 0	€ 0
Verblijf - Gehandicaptenzorg	6	6	€ 77.718	€ 59.948
Verblijf - J&O (zonder jeugdzorg+ of gesloten jeugdzorg)	22	14	€ 496.227	€ 323.197
Verblijf - J&O (jeugdzorg+ of gesloten jeugdzorg)	7	6	€ 305.339	€ 244.406
Verblijf - Pleegzorg	10	7	€ 22.727	€ 34.053
Verblijf - GGZ	6	6	€ 124.046	€ 141.880
Jeugdbescherming en jeugdreclassering	64	70	€ 223.838	€ 303.319
Crisis	18	11	€ 46.579	€ 33.817
LTA	9	6	€ 18.145	€ 11.991
Vervoer	2	4	€ 3.060	€ 3.422
Complexe zorg (3 of meer verschillende soorten)	1	1	€ 5.005	€ 2.020
Totaal	821	755	€ 3.345.817	€ 3.090.642

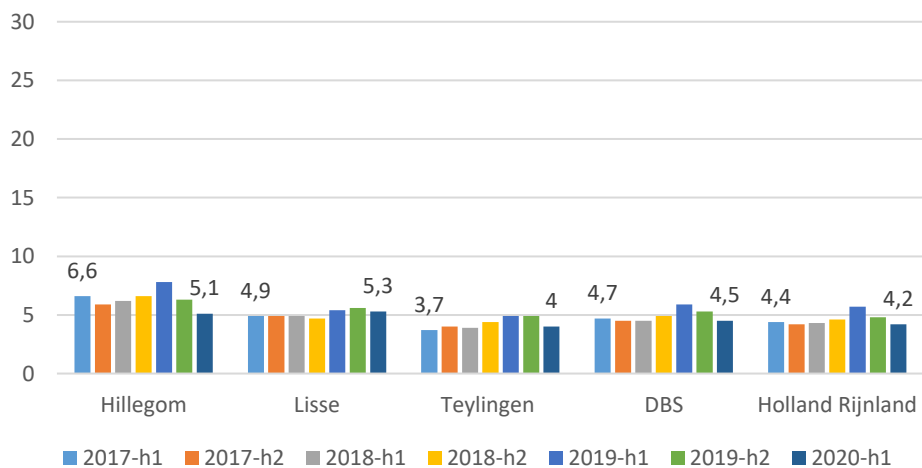
16:48
22-12-2020

We kunnen op basis van de nu beschikbare gegevens ook nog verder specificeren. En daarbij kunnen we niet alleen de feiten voor jaar t geven (een 'foto'), maar ook afzetten tegen de cijfers van de vergelijkbare periode in het jaar t-1 (dus de delta weergeven). Hieronder volgen een paar interessante voorbeelden.

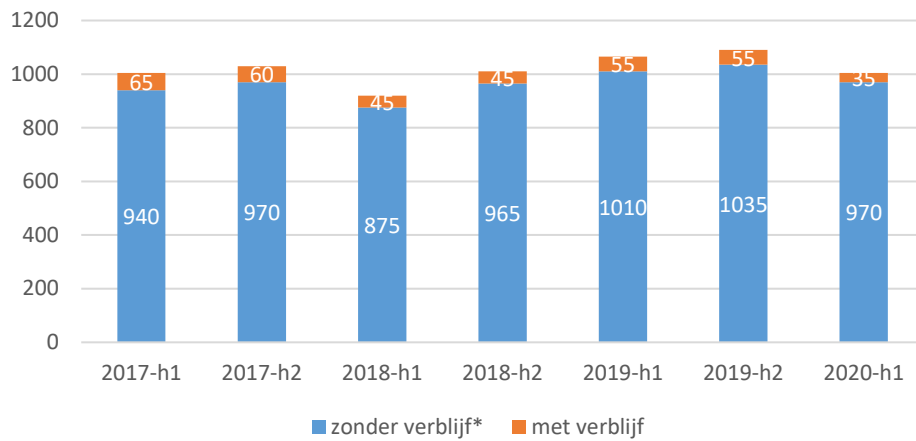
Het aantal jeugdigen dat in Teylingen door praktijkondersteuners huisartsen is geholpen:

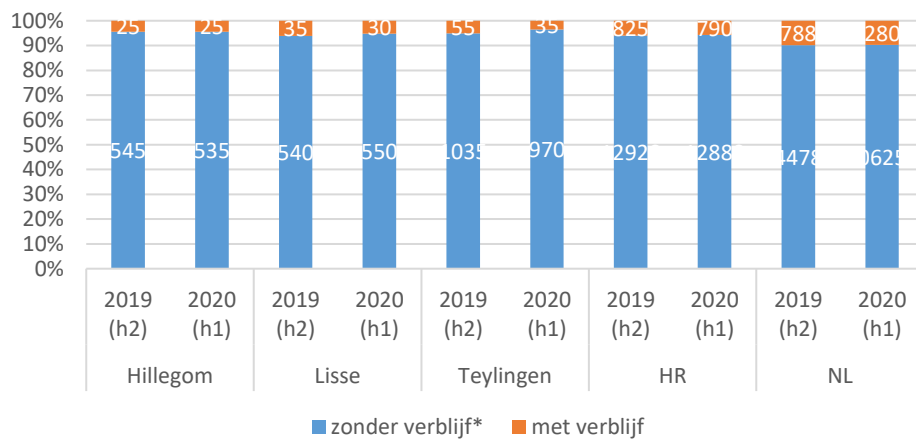
Percentage jeugdigen die hulp krijgen van het JGT:
vergelijking gemeenten/regio* in de tijd

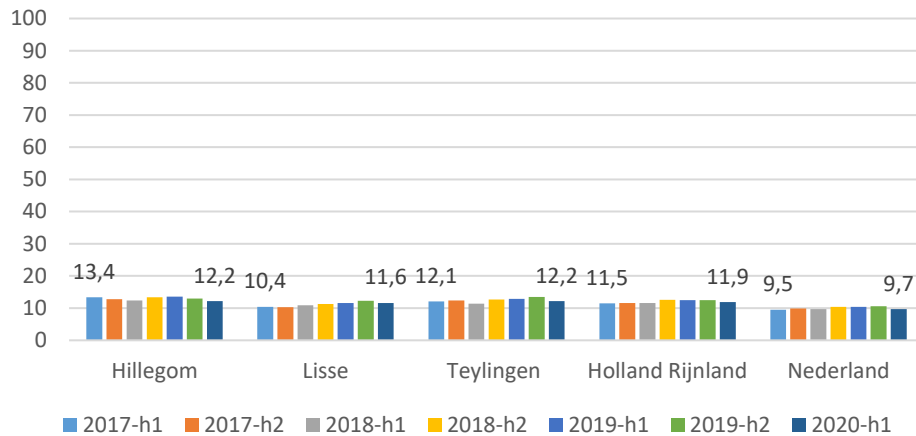
Aantal jeugdigen met jeugdhulp Teylingen: vergelijking in de tijd

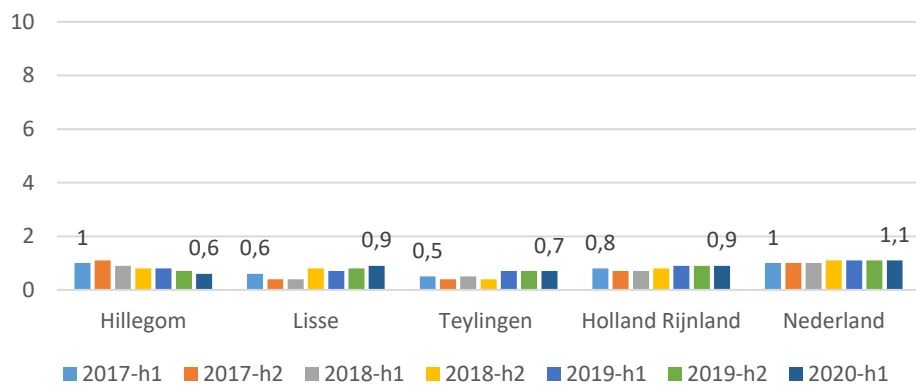
Aantal jeugdigen met jeugdhulp : vergelijking gemeenten/regio**

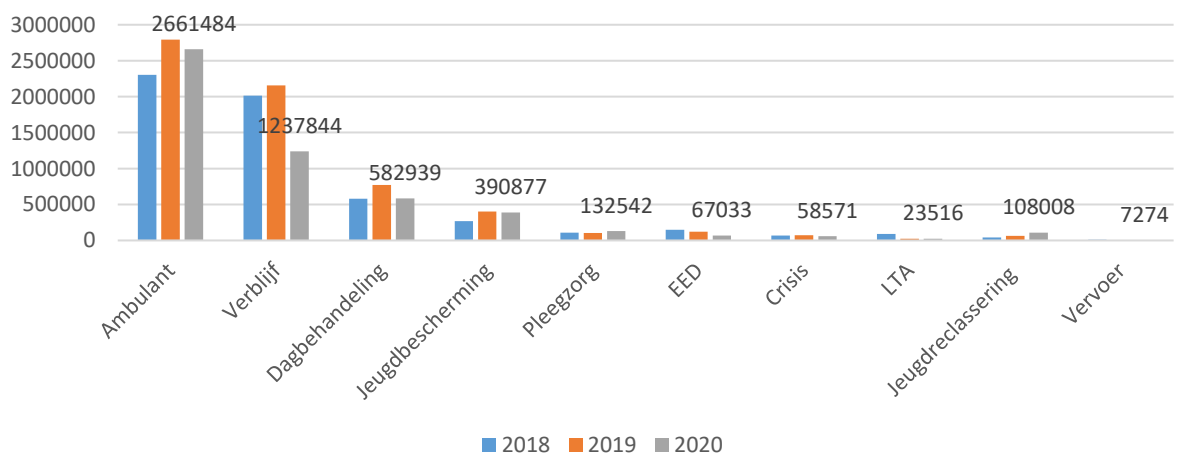
Percentage jeugdigen (0-17 jaar) met jeugdhulp:
vergelijking gemeenten/ regio* in de tijd

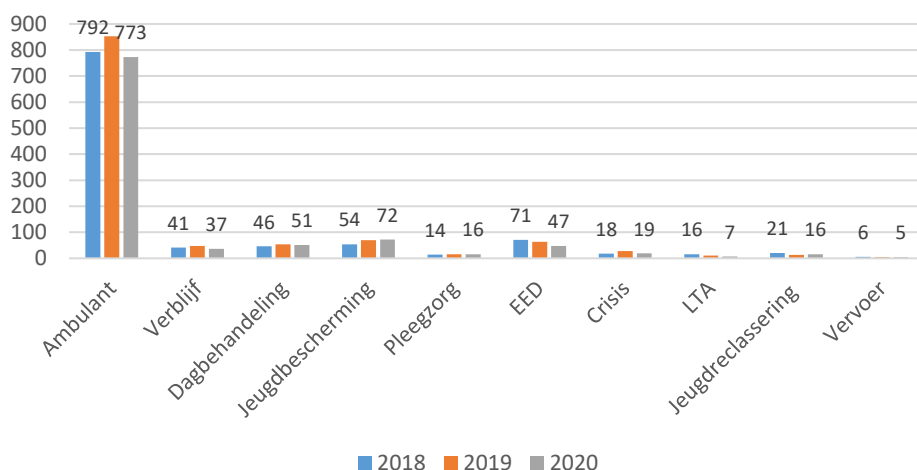
Percentage jeugdigen (0-17 jaar) met een
jeugdbeschermingsmaatregel: vergelijking
gemeenten/ regio* in de tijd

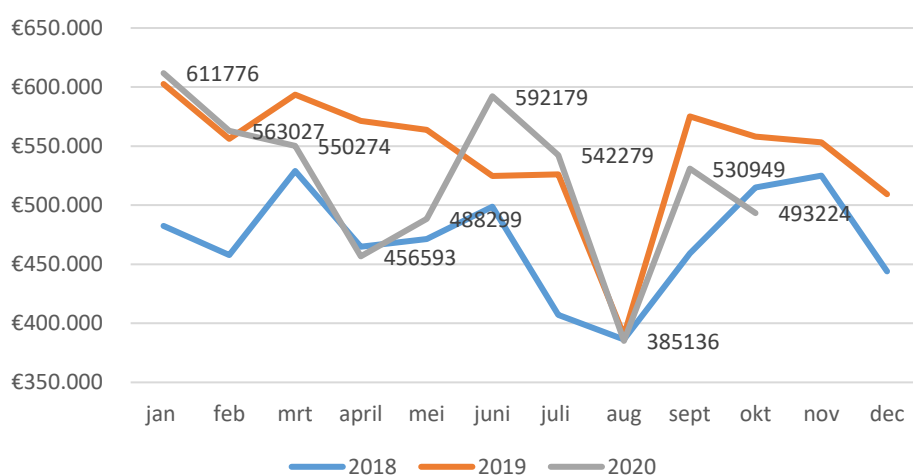
Facturatie naar zorgvorm

Unieke cliënten naar zorgvorm

Gefactureerde kosten per maand

Bovenstaande cijfers zijn afgeleid van een aantal bronnen, die ons ter beschikking staan om het verloop van het aantal cliënten en de bestede bedragen te monitoren. En dat zijn er best een aantal:

- Halfjaarrapportages van TWO/Holland Rijnland;
- Dashboard Holland Rijnland, beschikbaar via Annual Insight;
- www.waarstaatjegemeente.nl
- www.zorglandschap.nl
- www.cbs.nl
- Monitor sociaal domein Teylingen

Weten we alles?

Nee. We weten niet alles. We hebben bijvoorbeeld nog beperkt zicht op, waar het gaat om de cliënten, hoe goed ze zijn geholpen met een bepaalde behandeling. Dat is ook lastig voor een lokale overheid om te beoordelen; zoals hiervoor al eerder opgemerkt: de lokale overheid is niet van de zorg inhoudelijk, wel van de zorg goed organiseren. Dat is onze taak. Daar waar het gaat om de zorg inhoudelijk, zijn we afhankelijk van en vertrouwen we op de professional. De beperkte instrumenten die we daarvoor hebben, zijn de klanttevredenheidsonderzoeken en de cijfers van in- en uitstroom, inclusief recidive.

Ook bestaat er niet een 100%-zicht waar het gaat om een effectieve en efficiënte besteding van de gelden door de zorgaanbieders. We doen er aan de overheidskant veel aan om dat zo veel mogelijk in beeld te brengen en waar nodig bij te sturen. In de eerste plaats doen we dat door te werken met vooraf vastgestelde tarieven. Deze tarieven worden vastgesteld na overleg met de zorgaanbieders en gelden vervolgens voor alle zorgaanbieders van het desbetreffende jeugdzorgaanbod. Bij de TWO is er goede kennis in huis om deze gesprekken effectief te kunnen voeren. Dan nog kan het zo zijn dat, met deze vastgestelde tarieven in de hand, zorgaanbieders in een bepaalde mate winst maken⁶.

Om dit in beeld te brengen, is er naast het systeem van vastgestelde tarieven, tevens een jaarlijkse audit van de belangrijkste zorgaanbieders door Annual Insight. De TWO voert jaarlijks een controle uit op de jaarrekeningen van de gecontracteerde jeugdhulpaanbieders. Met behulp van Annual Insight wordt van de belangrijkste aanbieders inzicht en duiding gegeven in de ontwikkelingen en het risico vanuit een financieel economische blik. De informatie wordt gebruikt om per aanbieder doelen te formuleren in het contractmanagement. Daarbij wordt ook in kaart gebracht wat de afhankelijkheid is vanuit Holland Rijnland versus de jeugdhulpaanbieder.

Kortom

We weten veel. Via het dashboard van Annual Insight kunnen we per gemeente, per aanbieder, per maand achterhalen hoe de gelden worden besteed, inclusief een weergave van de ontwikkeling in de tijd, de delta. Maar we weten niet alles. En dat alles komt bij elkaar in de centrale vraag voor de toekomst: **op welke wijze kunnen we de delta in de door ons gewenste wijze beïnvloeden?** Dat is de centrale vraag, die nu voor ons ligt. Hoe geven we vorm aan die transformatie. Daarop geeft paragraaf 6 een reeks van gedachten en suggesties. Maar eerst even een stapje opzij, naar wat facts & figures van een pilot in Holland Rijnland: Go! voor jeugd.

⁶ Overigens is natuurlijk ook het omgekeerde het geval: zorgaanbieders die niet uitkomen met de tarieven en het hoofd niet meer boven water kunnen houden.

5. GO! voor jeugd

GO! voor jeugd is een organisatie die bestaat uit acht samenwerkende zorgaanbieders. Tezamen vormen zij voor de gemeenten Alphen aan den Rijn en Kaag en Braassem 1 aanbieder voor alle jeugdhulp in beide gemeenten. Alle vormen van jeugdhulp (ambulant en verblijf, exclusief gesloten jeugdhulp) in 1 opdracht, inclusief pgb⁷ en toegang. Samenwerking tussen expertises wordt met deze aanpak bevorderd. Er is 1 aanspreekpunt voor de gemeente. Er is 1 vast bedrag per jaar voor uitvoering van de opdracht, waarin financieel rendement voor transformatie is meegenomen. Hierbij ligt de verantwoordelijkheid bij de aanbieder. Er is een overeenkomst afgesloten voor een langere periode, die 2 x verlengd kan worden (4+2+2 jaar). De gedachte hierachter is dat dit zekerheid en continuïteit biedt voor zowel de inwoner als de aanbieder. Het resultaat – en niet het product – vormt de basis van de overeenkomst. Ten slotte is er ruimte voor GO! voor jeugd om specifieke vormen van gespecialiseerde jeugdhulp flexibel in te kopen. Ook is er aandacht voor specifieke positie van kleine aanbieders.

Deze aanpak is door de Duin- en Bollenstreek vanaf het begin af aan beschouwd als een interessante pilot, die informatie oplevert voor onze overwegingen hoe de nieuwe ronde van inkoop van jeugdhulp in te gaan. Interessant onderdeel van de aanpak van GO! voor jeugd is dat nagenoeg alle ambulante hulp lokaal wordt aangeboden. De meer specialistische hulp geschiedt via zogenoemde MAST-teams (multidisciplinaire ambulante specialistische teams). Een ander positief punt in deze aanpak, is de mate waarin deze formule bevordert dat de zorgaanbieders meer gaan samenwerken. Dat is zeer te verwachten, omdat ze gezamenlijk in 1 organisatie zitten en een contract hebben gesloten voor een van te voren afgesproken bedrag. Dat geldt in ieder geval voor de 8 deelnemende partijen; hoe de samenwerking met de overige zorgaanbieders (die samenwerking moet er natuurlijk ook zijn) uitwerkt, is nog wel een interessante. Het rapport van Rebel⁸, dat deze aanpak heeft geëvalueerd, geeft hier niet een eenduidig antwoord op.

Een derde element dat in deze aanpak aanspreekt, is de integrale benadering. Die zit 'm vooral op twee punten. In de eerste plaats is er veel aandacht voor het samenspel tussen de Jeugdwet en de Wet maatschappelijke ondersteuning. Oftewel tussen 18- en 18+. Kinderen worden bijvoorbeeld niet meer uit huis geplaatst. Als het in deze zin echt nodig is, wordt er gekeken naar een gezinsopname, in plaats van het kind alleen uit huis te plaatsen. Deze benadering wordt Gezin totaal genoemd. Daarnaast is er de integrale benadering in het samenspel met het onderwijs. In paragraaf 6 wordt aangegeven dat het College ook voor ons hierin nog veel kansen ziet om de jeugdhulp een duw in de goede richting te geven. Vanuit GO! voor jeugd is er een nauwe band, via professionals, met datgene wat er op de scholen gebeurt en wordt er in die zin dus vroegtijdig gesignaleerd en geregistreerd.

⁷ PersoonsGebonden Budget

⁸ Evaluatie Go! voor jeugd, 11 juni 2020

Bureau Rebel heeft in juni 2020 een evaluatierapport van GO! voor jeugd opgeleverd. Hun centrale conclusie is de volgende:

Onze conclusie is dat GO! met deze omvattende aanpak de basis heeft gelegd voor de beoogde beweging, dat die beweging op diverse vlakken op gang komt, en dat beoogde effecten – zij het nog op kleine schaal – zichtbaar worden. Het is niet af. Er is meer nodig. Een verdere professionalisering van de organisatie en aanpak van GO! om van een veelbelovende proeftuin de overstap te maken naar een aanpak die duurzaam is ingebed in de wijken en buurten van Alphen en Kaag. De financiële krapte in de 'productie' verdringt de aandacht voor vernieuwing en de veranderkracht van GO!

De aanpak heeft echter ook een aantal kanttekeningen.

- Voor de leden van GO! voor jeugd staat – begrijpelijkerwijs – de financiële continuïteit van de eigen organisatie voorop en dat spoort niet altijd met de transformatie-opdracht van GO!; dat is bijvoorbeeld aan de orde als het gaat om het substitueren van 2e lijns gespecialiseerde zorg voor inzet vanuit de (gebieds-)teams. Dat draagt bij aan de doelen van GO!, maar leidt tegelijkertijd tot vermindering van de zorg en ondersteuning die geboden kan worden door leden met een specialistische aanbod. De doelen en belangen van GO! en haar leden zijn daarmee niet per definitie gelijk⁹.
- GO! is een gelaagde organisatie, waarvan de kern van de organisatie te weinig beïnvloedingsmogelijkheden heeft als het gaat over de inzet van de leden en onderaannemers. Daarmee wordt de potentiele kracht van de gebiedsteams en de veranderkracht van het managementteam te weinig benut.¹⁰
- De gemeenten Alphen aan den Rijn en Kaag en Braasem hebben ieder een lumpsum contract afgesloten met GO!. Deze lumpsumbedragen staan vast voor vier jaar. Tijdens de uitvoering van het contract is het toch nodig gebleken dat er aanvullende financiering vanuit de gemeenten heeft plaatsgevonden. Dit heeft o.a. te maken met het feit dat GO! een beperkte invloed heeft op de cliënten die in de overgangperiode zijn ingestroomd, waardoor het aantal cliënten in 2018 onverwacht hoger is uitgevallen. Ook zijn er structureel aanvullende middelen gekomen i.v.m. de wijziging in de regeling verlengde pleegzorg als gevolg van een bestuurlijke afspraak tussen de VNG, Jeugdzorg Nederland en het Rijk (VWS) waardoor pleegzorg voortaan standaard tot 21 jaar ingezet zal worden (in plaats van 18 jaar). Ten slotte kent het contract een bepaling omtrent het risicodossier dat GO! heeft ingediend. Hierin zijn de voogdijkinderen opgenomen die afkomstig zijn uit andere gemeenten, maar die zijn geplaatst in pleegzorggezinnen of andere verblijfsvoorzieningen binnen de gemeenten Alphen aan den Rijn of Kaag en Braasem. Doordat het wettelijk woonplaatsbeginsel niet voorziet in deze groep, drukken de

⁹ Rebel, Evaluatie GO! voor jeugd, 20 juni 2020, pagina 10

¹⁰ Rebel, Evaluatie GO! voor jeugd, 20 juni 2020, pagina 10

kosten voor deze zorg op het budget van GO! terwijl GO! nauwelijks invloed heeft op deze groep en kan vanuit de integrale benadering en werkwijze geen transformatiedoelen behalen op deze groep¹¹.

Alles afwegende gaat het wat het College betreft hier om een zeer interessante pilot, waarvan we de positieve punten echt kunnen gebruiken in onze zoektocht naar een versnelde en verstevigde transformatie, terwijl anderzijds goed geleerd kan worden van de kanttekeningen, die er natuurlijk altijd aan zo'n pilot kleven. Voor wat betreft de systematiek is het interessant of de bekostiging via GO! betere resultaten zal laten zien dan het financiële model in de Leidse Regio en in de Duin- en Bollenstreek. Hoe dan ook, en met welke uitkomst dan ook, in die zin is een pilot natuurlijk altijd geslaagd!

6. De in te zetten koers

Voordat het College in deze notitie haar ideeën geeft over hoe nu de transformatie, zowel inhoudelijk als financieel, verder in te zetten en te versnellen, eerst nog even een beeld van waar we in de ogen van het College nu staan:

- JA, we weten over hoeveel cliënten we praten;
- JA, we weten in welke gemeenten de cliënten wonen;
- JA, we weten naar welke zorgaanbieders de cliënten toe gaan;
- JA, we weten welke delta er per gemeente, per maand, per jaar optreedt in het aantal cliënten per zorgaanbieder;
- JA, we weten de hoogte van het jeugdbudget per gemeente, per jaar;
- JA, we weten welk bedrag er per gemeente, per maand, per jaar naar welke zorgaanbieder gaat;
- JA, we weten welke delta er per maand, per jaar optreedt in de besteding van de bedragen;
- JA, we weten hoe de grotere zorgaanbieders in onze regio er financieel voor staan;
- NEE, we weten nog niet goed genoeg met welke maatregelen we de delta in de goede richting kunnen beïnvloeden;
- NEE, we weten nog niet goed genoeg welke financiële effecten er uitgaan van normaliseren, demedicaliseren en het vervroegd laten uitstromen van cliënten.

Op de laatste twee punten, de NEE-punten, moet daarom nu de inzet gericht zijn. Als we deze kunnen omzetten in een JA, gaan we de gewenste transformatie goed en versneld inzetten. Dan is natuurlijk vervolgens de vraag: welke maatregelen moeten we dan inzetten om die transformatie een boost te geven? Hieronder geeft het College daar haar ideeën voor.

¹¹ Rebel, Evaluatie GO! voor jeugd, 20 juni 2020, pagina 16, 17

Wat we niet moeten doen

Allereerst aandacht voor een vaker gehoorde maatregel, die we NIET moeten doorvoeren: het terugdraaien van de decentralisatie. De jeugdzorg weer terug naar provincie en rijk. De gedachte hiervoor is overigens wel verklaarbaar:

- Het duurt te lang voordat we resultaten van die decentralisatie zien. Het College heeft in de afgelopen periode vaker aangegeven het met deze constatering eens te zijn, maar wel heeft zij daar altijd de volgende kanttekening aan toegevoegd: we zijn door de afstroming van 23% van het jeugdbudget in onze regio gelijktijdig met de decentralisatie wel in een te nauw pak gekleed. In Denemarken is dit verstandiger aangepakt. Ook daar heeft een decentralisatie naar het lokale niveau plaatsgevonden, maar is de financiële korting pas jaren later toegepast. Met andere woorden, gemeenten hebben daar naar toe kunnen groeien.
- Een andere verklaring, ons inziens, voor de geluiden van recentralisatie nu is het herkenbare patroon dat bij de rijksoverheid vaker te zien is: in tijden van hoogconjunctuur decentraliseren ('gemeenten kunnen het effectiever en efficiënter') en in tijden van laagconjunctuur weer centraliseren ('gemeenten werken te versnipperd'). Een voorbeeld hiervan is de milieuwetgeving, waarbij sinds de opkomst ervan in de 80'er jaren van de vorige eeuw ook een dergelijk patroon te zien is.

Het idee is dus weliswaar verklaarbaar, maar zeer onwenselijk. De centrale gedachte dat de jeugdzorg bij de 'eerste overheid' voor de inwoners georganiseerd moet worden, is natuurlijk de enig juiste. Dit is ook 1 van de verklaringen, waarom we in de situatie van nu zijn beland: we dreigen ten onder te gaan aan ons eigen succes. We halen veel meer misstanden uit de maatschappij dan dat provincie en rijk ooit hebben kunnen doen, het aantal cliënten in de jeugdzorg is sinds 2015 immers aanmerkelijk gestegen. We zijn hierin trouwens als gemeenten wel doorgeschoten, daarom zal een aantal van de oplossingsrichtingen er ook op gericht zijn om die instroom te beperken.

Mogelijke oplossingsrichtingen

Het College ziet, naast het voortzetten van alle maatregelen, die we tot nu toe al hebben genomen om de transformatie in te zetten¹² de volgende mogelijkheden als belangrijke input om de transformatie (in inhoud en geld) een positieve impuls te geven:

1. Meer geld vanuit het Rijk
2. Eigen bijdrage van ouders

¹² Dat moet natuurlijk ook vermeld worden! We beginnen natuurlijk niet van scratch af aan. We gaan door met de POH jeugd, met de integrale benadering van de JGT's, straks weer verder doorontwikkeld in de Integrale Toegang, met de maatregelen preventie en vroegsignalering, ondanks de constatering van AEF dat dit nog niet heeft geleid tot financieel gunstige resultaten, met het bevorderen van de samenwerking tussen zorgaanbieders, etc.

3. Instroom beperken (wat is jeugdhulp?)
4. Uitstroom vergroten
5. Tarievenbeleid verstevigen
6. Criteria PGB verzwaren

Hieronder worden deze 6 mogelijkheden nader toegelicht.

1. Meer geld vanuit het Rijk

De kosten voor jeugdzorg in Nederland zijn gestegen van 3,6 miljard euro in 2015 tot 5,4 a 5,6 miljard euro in 2019. Dit is niet alleen het gevolg van het feit dat de instroom sinds de decentralisatie naar gemeenten een stuk groter is geworden (sinds de decentralisatie 16% per jaar!¹³), maar ook omdat o.a. de kosten die gemeenten maken in het zogenoemde voorveld hierin zijn meegenomen. Dat is terecht, omdat al die maatregelen in het teken staan van zoveel mogelijk voorkomen van zwaardere (en dus duurdere) vormen van jeugdhulp. Het beschikbare budget in 2019 was 3,8 miljard euro. Daarmee ligt de basis voor het tekort tussen de 1,6 en 1,8 miljard euro¹⁴.

Hoe goed we het op lokaal niveau ook doen of gaan doen met de transformatie, dit zijn vanzelfsprekend tekorten die we nooit kunnen gaan wegwerken. Hier moeten andersoortige maatregelen voor worden genomen. De meest voor de hand liggende is dat de Rijksoverheid erkent dat de decentralisatie in financieel opzicht is mislukt, er ten onrechte van begin af aan 15% op het totale budget is gekort en dat er een aantal autonome ontwikkelingen sindsdien heeft plaatsgevonden, dat nu leidt tot deze tekorten, maar gemeenten niet mogen worden aangerekend.

Maatregel 1

Het Rijk dient structureel meer geld voor jeugdzorg ter beschikking te stellen. Gemeenten dienen een constante lobby te organiseren richting het Rijk om dit onder de aandacht te brengen/te eisen. In ieder geval moet dit onderdeel zijn van vele brieven vanuit de lokale overheid richting de kabinetsformateur in Q1 van 2021.

2. Eigen bijdrage van ouders

Binnen Holland Rijnland heeft het College al twee keer in de discussie hoe we de transformatie kunnen bespoedigen en de kosten binnen de perken kunnen houden, naar voren gebracht dat we moeten kijken naar het 'heilige huisje' dat ouders bij jeugdzorg geen eigen bijdrage hoeven te betalen. Twee keer was daarop het antwoord dat de Jeugdwet dit verbiedt. Deze constatering is sec een juiste. En toch zie je beweging op dit vlak. Sinds de uitspraak van de Centrale

¹³ Rapport AEF, Stelsel in groei, 15 december 2020, pagina 13

¹⁴ Rapport AEF, Stelsel in groei, 15 december 2020, pagina 12 en 13

Raad van Beroep in de Zwijndrechtzaak¹⁵ wordt in toenemende mate door Colleges gesteld dat jeugdhulp weliswaar nodig is maar dat ouders zelf de hulp kunnen bieden omdat ze daartoe financieel in staat zijn. De rechtbank Den Haag heeft recent zelfs geoordeeld¹⁶ dat ouders verantwoordelijk zijn voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen en dat zij, indien noodzakelijk, vergaande aanpassingen doen om dit te realiseren. Dit kan volgens de rechtbank betekenen dat een ouder het eigen toekomstperspectief (carrière) of financiële situatie zal moeten bijstellen om voor het kind beschikbaar te zijn en de noodzakelijke zorg te kunnen bieden. Het College ziet in beide uitspraken het openbreken van het uitgangspunt in de Jeugdwet dat een eigen bijdrage van ouders niet mogelijk is.

Dat wil niet zeggen dat het College zich erbij neerlegt dat er, vooruitlopend op de ontwikkeling in de jurisprudentie, op dit vlak nu nog niets mogelijk is. Het College heeft namelijk tevens in die discussies aangegeven dat we dan, binnen de grenzen van de wet, de randen moeten opzoeken. Daarbij moet gedacht worden aan de mogelijkheid dat een professional in voorkomend geval niet meer een 9¹⁷ gaat indiceren voor een cliënt, maar een 7. Niet een 'zeer goede', maar een 'ruim voldoende' maatregel indiceert om het kind te helpen. Hiermee voldoen de professionals aan de achterliggende gedachten en aan de wettelijke regelingen van de Jeugdwet. Deze maatregel kan bijvoorbeeld resulteren in een minder dure behandeling of een kleiner aantal behandelingen. Willen de ouders of verzorgenden meer en beter voor hun kind, dan kan dat natuurlijk. Alleen dan wel voor eigen rekening.

Maatregel 2

De professional indiceert niet meer een zeer goede maatregel (een 9), maar een ruim voldoende maatregel (een 7).

Er is natuurlijk in deze categorie ook nog een andere, veel betere maatregel, die een eigen bijdrage van de ouders of verzorgenden mogelijk maakt. Alleen, die kunnen wij als gemeenten niet doorvoeren, maar alleen het Rijk: maak in de Jeugdwet de eigen bijdrage van ouders of verzorgenden een expliciete mogelijkheid. Tot deze conclusie kwam ook AEF¹⁸: 'Voor het berekenen van het financiële effect is uit gegaan van de inkomensafhankelijke eigen bijdrage die voor de Wmo gold (...). Daarbij is ervan uitgegaan dat de eigen bijdrage geldt voor alle vormen van jeugdhulp; jeugdhulp die opgelegd is vanuit het gedwongen kader is hierin dus ook meegenomen, maar de jeugdbescherming en jeugdreclassering zelf niet. Met deze uitgangspunten heeft de maatregel een flink financieel effect: naar verwachting leidt dit tot een besparing tussen 0,8 en 1,2 miljard euro. Het grootste deel van de besparing zit in de baten. Daarnaast is er een aanzienlijke besparing door cliënten die afzien van jeugdhulp. Dit effect wordt echter gedeeltelijk teniet gedaan door geëscaleerde trajecten.'

¹⁵ CRVB 17 juli 2019, ECLI:NL:CRVB:2019:2362

¹⁶ Rechtbank Den Haag 9 juli 2020, ECLI:NL:RDDHA:6249

¹⁷ Op een schaal van 1-10. Onze professionals willen te allen tijde het beste voor een kind, en dat is bewonderingswaardig.

¹⁸ Rapport AEF, Stelsel in groei, 15 december 2020, pagina 32

Al met al een zeer interessante maatregel, al moeten wel de kwalitatieve gevolgen goed in beeld gebracht worden.

Maatregel 3

Het door het Rijk wijzigen van de Jeugdwet met de mogelijkheid van het innen van een inkomensafhankelijke eigen bijdrage van ouders of verzorgenden. Gemeenten dienen een constante lobby te organiseren richting het Rijk om dit onder de aandacht te brengen/te eisen. In ieder geval moet dit onderdeel zijn van vele brieven vanuit de lokale overheid richting de kabinetsformateur in Q1 van 2021.

3. Instroom beperken (wat is jeugdhulp?)

Dit betreft een zeer beladen mogelijkheid. Deze mogelijkheid raakt aan de wortels van de jeugdhulp in Nederland, maar is onder de huidige omstandigheden onvermijdelijk om te bespreken. Steeds meer horen we om ons heen dat we 'wellicht zijn doorgeslagen' in alles wat we onder de noemer van jeugdhulp aanbieden, op kosten van de lokale overheid dus. Toch kun je dit ook anders benaderen. Deze discussie gaat namelijk ook over normaliseren en demedicaliseren, termen die centraal staan in de zoektocht naar transformatie in het jeugdhulpdomein. Als we dit punt nader beschouwen, ziet het College een tweetal discussies ontstaan.

- a. Zijn er 'aandoeningen' bij kinderen, gekoppeld aan door de gemeenten betaalde 'behandelmethode', die we niet meer zouden moeten vergoeden?

Vanzelfsprekend gaat het hier om de lichtste vormen van jeugdhulp. Voorbeelden hiervan zijn de huiswerkbegeleiding, behandelmethoden met betrekking tot hoogbegaafdheid, behandelmethoden met betrekking tot dyslexie. Het gaat hier om de vraag of de behandeling van sommige aandoeningen sowieso wel voor rekening van de gemeenschap moeten komen. Of dat deze behoren bij het normale opvoedpatroon van ouders of verzorgers, hoe lastig dat ook in sommige gevallen kan zijn.

Maatregel 4

Onderzoek welke 'aandoeningen' in aanmerking zouden kunnen komen om te demedicaliseren/normaliseren, in die zin, dat deze onder de volledige verantwoordelijkheid van ouders of verzorgers komen te vallen.

- b. Zijn er aandoeningen bij kinderen, die niet onder de term jeugdhulp zouden moeten vallen, maar wel een extra aandacht behoeven in het voorveld?

Met het betrekken van het voorveld in de discussie welke hulp waar kan worden geboden (hier spreken we ook wel over normaliseren), raken we ook aan de integrale benadering, die centraal staat in de pilot GO! voor jeugd. Daar zien we dat het samenspel tussen jeugdhulp en onderwijs een succesfactor is van de resultaten, die met deze benadering worden behaald. In het onderwijs ontstaat

natuurlijk een prima zicht op de ontwikkeling van het kind en kan er worden bijgestuurd vanuit de leerkrachten dan wel worden gesignaleerd naar ouders of verzorgenden of zelfs naar het JGT. Ook in onze eigen benadering zien we hier goede voorbeelden verschijnen. Daarbij kan gedacht worden aan de jeugd-GGZ'er, die gedurende een aantal uur per week op de KTS in Voorhout aanwezig is om kinderen waar enige zorg over is, te screenen, kort te behandelen of door te verwijzen, in overleg met de desbetreffende contactpersonen in het JGT.

Een ander voorbeeld van onderwijs als voorveld ter voorkoming van instroom in de jeugdhulp is het verzuimbeleid. Als lid van de Evaluatiecommissie jeugd van ZonMw heeft de portefeuillehouder jeugd onlangs uitgebreid gesproken met iemand die hierover een promotieonderzoek doet. ZonMw heeft dit project voor een belangrijk deel gefinancierd. De tussenconclusies¹⁹ van het project M@ZL²⁰ (loopt in West Brabant), dat in dit promotieonderzoek wordt uitgevoerd, geven aan dat het primair onderwijs meer kan doen aan verzuimbeleid dan tot op heden gebeurt. De aandacht voor en registratie van ongeoorloofd verzuim is niet goed op orde. Vermoed wordt dat hier een relatie ligt tussen de mate van ongeoorloofd verzuim en de instroom in de jeugdhulp.

Maar ook andere beleidsterreinen kunnen vanzelfsprekend onderwerp zijn van het voorveld, ter voorkoming van instroom in de jeugdhulp. Denk daarbij aan de sportverenigingen, waar kinderen zich kunnen ontwikkelen, gezond kunnen blijven, sociale contacten kunnen opdoen, etc. En waar trainers, begeleiders, coaches e.d. ook een signalerende functie kunnen hebben, net zoals leerkrachten in het onderwijs dat hebben. Hetzelfde geldt voor kunst- en cultuurverenigingen.

Weer een andere invalshoek van een ander beleidsterrein als voorveld zijn de medewerkers van de ISD, van Humanitas, van Schuldhulpmaatje etc, die gezinnen begeleiden bij hun schuldenproblematiek. Zie hier weer een andersoortige integrale benadering, die kan bijdragen aan het voorkomen van instroom in de jeugdhulp, omdat er vroegtijdig wordt gesignaleerd, gewaarschuwd en besproken. Zie hier ook en opnieuw de waarde van een Integrale Toegang tot zorg, met een 0 tot 100+-benadering, zoals deze de komende maanden in de gemeenten Hillegom, Lisse, Noordwijk en Teylingen zal worden ingevoerd.

Kortom, het voorveld beter inschakelen bij het oog hebben voor het wel en wee van het kind en daarmee het voorkomen van instroom in de jeugdhulp, ziet het College als een belangrijke transformatiemaatregel. Daarvoor is het wel noodzakelijk dat er meer dan nu met dat voorveld wordt gesproken over de aanpak en natuurlijk ook over de vraag wat je wat dit betreft van het voorveld mag en kan verwachten. Hier is een belangrijke taak voor het JGT weggelegd. Het is overigens geenszins een sinecure, dat moge duidelijk zijn.

¹⁹ Het promotieonderzoek is nog niet afgerond

²⁰ M@ZL is een beproefde methodiek voor een integrale aanpak van ziekteverzuim bij scholieren in het voortgezet onderwijs en het MBO. Schoolmedewerkers, jeugdartsen en leerplichtambtenaren hebben samen aandacht en zorg voor leerlingen met ziekteverzuim, waardoor problematiek vroegtijdig in beeld komt. In het kader van dit promotieonderzoek wordt deze methodiek nu ook toegepast in het primair onderwijs.

Maatregel 5

Het voorveld meer betrekken bij de daar liggende mogelijkheden om kinderen niet te laten instromen in de jeugdhulp. Het gesprek aangaan met het onderwijs, de sport, kunst en cultuur, schuldhulpverleners e.a. om hun bijdragen te bespreken, te bezien wat zij (niet) kunnen en wat ze nodig hebben om dit wel te kunnen invullen.

4. Uitstroom vergroten

Een opvallende conclusie in het onderzoek van AEF is dat de stijging in het jeugdhulpvolume niet zozeer veroorzaakt wordt door een stijgende instroom, maar door een achterblijvende uitstroom. Dit impliceert ook dat effectieve sturingsmethoden van gemeenten, in aanvulling op de maatregelen onderzocht in dit onderzoek, waarschijnlijk vooral te vinden zijn in het onderzoeken van belemmeringen voor uitstroom en het sturen op die uitstroom²¹. In het rapport wordt daarbij gewezen op de positie van de professional. Eerder in deze notitie werd al gesproken over het feit dat de professional dermate betrokken is bij de cliënt en het zo goed wil doen, dat de norm een 9 is, waar die, gegeven de omstandigheden waarin we nu verkeren met grote financiële tekorten en lange wachtlijsten, misschien beter een 7 zou kunnen zijn. Dat zou een reden kunnen zijn voor 'toch nog maar een behandeling extra' of 'toch nog maar niet afschalen naar het JGT'. Voor de helderheid: dit is geen kritiek op de professional, hij/zij doet zijn/haar uiterste best; het is een vermoeden, waarbij wij, als dat vermoeden juist is, mogelijkheden zien voor een deel van de oplossingen die we zoeken.

Daarom zouden we moeten onderzoeken met welke maatregelen we de uitstroom uit de jeugdhulp kunnen bevorderen. Daarbij kan gedacht worden aan 3 richtingen:

- uitstroom naar 'boven' voor die kinderen, die onderwerp zijn van zware problematiek: naar de Wet langdurige zorg;
- uitstroom naar 'beneden' voor die kinderen, die na behandeling in de specialistische jeugdhulp weer aankunnen: naar het JGT;
- uitstroom naar 'buiten' voor die kinderen, die na behandeling weer op eigen benen kunnen staan, al dan niet met behulp van hun gezin en/of netwerk.

Maatregel 6

Onderzoek welke maatregelen er nodig zijn om de uitstroom uit de jeugdzorg te vergroten.

²¹ Rapport AEF, Stelsel in groei, 15 december 2020, pagina 41

5. Tarievenbeleid verstevigen

Eerder in deze notitie is al een aantal activiteiten genoemd, die we uitvoeren om een goed tarievenbeleid vorm te geven. We spreken met de zorgaanbieders en stellen daarna tarieven vast voor allerlei soorten van jeugdhulpbehandelingen. We werken met budgetplafonds en monitoren dat nauwgezet²². De TWO voert accountgesprekken met de zorgaanbieders over het verloop van de budgetten. De inkoop van jeugdhulp²³ gebeurt via bestuurlijk aanbesteden. Hierbij kunnen partijen gebruik maken van wijzigingsclausules in de overeenkomsten om afspraken te wijzigen en bij te sturen waar nodig. Hoewel sprake is van partnerschap, zijn de gemeenten niet alleen de regisseur van het hele proces maar ook degenen die uiteindelijk besluiten tot wel of niet wijzigen van de genoemde afspraken²⁴.

Voor de volgende fase van inkoop van jeugdhulp, dat niet meer op het niveau van Holland Rijnland zal plaatsvinden, maar voor de Duin- en bollenstreek, is een uitgebreid inkoopplan opgesteld, dat is besproken met de commissie Welzijn. In dat inkoopplan is aangegeven dat we gaan werken met vier (inkoop)instrumenten: het bekostigingsmodel, het toegangsmanagement, het leveranciersmanagement en de contractvorm. Daarvan zijn het bekostigingsmodel en de contractvorm direct verbonden met het tarievenbeleid.

Het *bekostigingsmodel* is nu inspanningsgericht, per eenheid (PxQ), bijvoorbeeld per uur of dagdeel per expertise van een professional. Er zijn ook andere modellen, bijvoorbeeld resultaatgerichte bekostiging of effectgerichte bekostiging. Ieder bekostigingsmodel heeft voor- en nadelen. Dit maakt dat wij per segment gaan kijken welke bekostigingssystematiek het beste aansluit bij de ontwikkelopgaven, doelgroep en randvoorwaarden.

Onder *contractvorm* wordt verstaan: het soort contract dat wordt afgesloten, welke afspraken er in dit contract staan die bijdragen aan de gestelde doelen en de passende juridische governance hierbij. Door middel van ons contractmanagement sturen wij proactief op onze inkoopdoelen en afspraken uit het contract zodat wij ook deze samen met de jeugdhulpaanbieders kunnen realiseren²⁵.

We blijven dus maatwerk toepassen en zullen dit bij de nieuwe inkoopronde verder verfijnen (door bijvoorbeeld per segment het toe te passen bekostigingsmodel te bezien). De vraag is welke maatregelen we hier bovenop nog verder zouden kunnen nemen om dit tarievenbeleid nog verder te verstevigen. Hieronder volgen een aantal suggesties.

- *Eenmaal afgesloten tarieven niet meer bijstellen.* In de afgelopen jaren zijn sommige tarieven tussentijds, om welke reden dan ook, bijgesteld, vaak naar boven. Onderdeel van het inkoop- en tarievenbeleid zou kunnen

²² Overigens zijn dit geen keiharde budgetplafonds. Ze werken meer als een soort noodsignaal om in gesprek te gaan als 80% van dit budget is bereikt. In verband met het feit dat de Jeugdwet een open-einde-regeling kent, is het niet mogelijk een definitieve stop te zetten bij het maximum.

²³ Met uitzondering van de inkoop van de JGT's, jeugdbescherming en jeugdreclassering

²⁴ Inkoopplan jeugdhulp Duin- en bollenstreek en Leidse regio voor 2021, pagina 8

²⁵ Inkoopplan jeugdhulp Duin- en bollenstreek en Leidse regio voor 2021, pagina 5

zijn dat we dat per definitie niet meer doen. We leggen dan contractueel vast dat dit de tarieven zijn en wijzigingen van de tarieven ten bate of ten laste van de zorgaanbieders komen.

- *Paal en perk stellen aan het aantal behandelingen.* In ons tarievenbeleid nemen we op dat per segment en daarbinnen per specifieke categorie, een aantal behandelingen wordt vergoed tot een afgesproken maximum. Daarboven spreken we dan over behandelingen, die niet meer door ons worden bekostigd. Hier ligt ook een relatie met het hiervoor eerder genoemde punt van strakker indiceren²⁶.
- *Verder verstevigen van het controlebeleid.* De TWO voert nu een gedegen controlebeleid uit, inclusief de jaarlijkse onderzoeken van Annual Insight. Maar het kan altijd steviger, bijvoorbeeld door het aanstellen van extra fte's om de zorgaanbieders nog specifiek te kunnen volgen, met hen mee te denken, kritische vragen te stellen, nota's te controleren, te adviseren, luis in de pels te zijn, etc. Naar verwachting van de TWO zelf zou zo'n extra inzet zichzelf kunnen terugverdienen. Daarnaast moet het mogelijk zijn om eerder dan nu te beschikken over de controle- en monitoringscijfers, zodat we eerder kunnen bijsturen dan nu het geval is.
- *Resterende budgetten in de budgetplafonds korten in het jaar $t+1$* ²⁷. In die gevallen dat budgetten in jaar t door zorgaanbieders niet geheel worden besteed, wordt het niet bestede gedeelte in jaar $t+1$ in mindering gebracht.
- *Opnieuw introduceren van bestuurlijke accountgesprekken.* In de eerste periode na de decentralisatie zijn er met regelmaat gesprekken met de belangrijkste zorgaanbieders geweest op bestuurlijk niveau. Ook vonden deze gesprekken met de JGT-coöperatie plaats. Helaas zijn deze na de verkiezingen van 2018 uit beeld geraakt, en ondanks pogingen van oud-burgemeester van Zoeterwoude Liesbeth Bloemen en de portefeuillehouder jeugd uit ons College nooit meer opnieuw opgestart. Uit gesprekken met bestuurders van zorgaanbieders komt naar voren dat ook zij dit een gemis vinden. In deze in de vorige periode gevoerde gesprekken hadden we op bestuurlijk niveau ook het onderwerp financiën en tarieven bij de kop. En bij zorgen maakten we ook bestuurlijke afspraken daarover. Het zou goed zijn om deze gesprekken weer te herintroduceren²⁸, waarbij er een ambtelijke voorbereiding kan plaatsvinden door de TWO en HLTsamen gezamenlijk.

²⁶ Deze werkwijze zou in het nadeel van het kind kunnen zijn. Overigens ook wel weer in het voordeel van eerdere uitstroom uit de jeugdhulp

²⁷ Volgens ons vindt dit nu wel plaats, er bestaat wel twijfel of dit als algemene regel wordt toegepast

²⁸ Niet in plaats van de ambtelijke accountgesprekken, die de TWO met deze aanbieders al heeft, maar meer als bestuurlijke aanvulling daarop

Maatregel 7

Verder verstevigen van het tarievenbeleid door

- per segment van jeugdhulp het juiste bekostigingsmodel te hanteren
- eenmaal afgesloten tarieven niet meer bijstellen
- paal en perk te stellen aan het aantal behandelingen
- het controlebeleid van de TWO verder te verstevigen via extra fte's
- resterende budgetten in jaar t te korten in jaar t+1
- het herintroduceren van bestuurlijke accountgesprekken

6. Criteria PGB verzwaren

Naast de mogelijkheid van Zorg in Natura (ZiN), bestaat de mogelijkheid om via een PersoonsGebonden Budget (PGB) zorg in te kopen. In de gemeenten in de Duin- en Bollenstreek is dat ca 8 – 10% van het totale jeugdzorgbudget. In Teylingen gaat het in 2019 om 216 afgegeven PGB's met een gezamenlijke waarde van 540.700 euro. De indicaties worden afgegeven door de JGT's, de administratieve afhandeling verloopt in de Bollenstreek via de ISD. Het PGB-bedrag vormt uiteraard een onderdeel van de totale begroting jeugdzorg.

Het PGB staat wat het College betreft niet ter discussie. Het past bij het adagium 'zelfredzaamheid' of 'eigen verantwoordelijkheid voorop' en is in die zin een goed instrument. Tevens sluit het aan bij een andere leidraad in ons zorg- en welzijnsbeleid, namelijk maatwerk waar mogelijk. Dat neemt niet weg dat het PGB-systeem, meer dan ZiN, kan leiden tot oneigenlijk gebruik. Daar hebben we nu te weinig zicht op. Soms wordt bijvoorbeeld het PGB ingezet voor zorg bij zorgaanbieders die gecontracteerd zijn voor ZiN en het gecontracteerde budgetplafond (bijna) bereikt hebben. Hiermee worden budgetafspraken (met zorgaanbieders) omzeild en is het voor de contractbeheerder (TWO) lastig om regie te voeren op het budget. In de 'Nadere regels Jeugdhulp Teylingen 2021' wordt deze route vanaf 1 januari 2021 uitgesloten. Bij de aanvraag van een PGB moet het gezin motiveren waarom er weloverwogen en bewust voor een PGB is gekozen in plaats van voor Zorg in Natura.

Een tweede wijziging betreft het toepassen van een adequater toetsingskader. De Jeugdwet (artikel 2.1) en de Verordening Jeugdhulp Teylingen (artikel 12) stellen als voorwaarde voor het inzetten van individuele jeugdhulp dat de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige, ouders en personen die tot hun sociale omgeving behoren, ontoereikend zijn. Om deze afweging te maken, hanteert het JGT tot nu toe het toetsingskader van de Wet langdurige zorg (Wlz). Dit toetsingskader biedt onvoldoende houvast voor het toetsen van de aanwezige eigen kracht in een gezin. In de 'Nadere regels Jeugdhulp Teylingen 2021' is een 'toetsingskader eigen kracht' opgenomen dat beter past binnen de kaders en bedoeling van de Jeugdwet.

Deze twee bovengenoemde wijzigingen zullen ons inziens inderdaad leiden tot een stringenter toepassing van PGB's. De vraag is of er naast deze twee maatregelen nog andere mogelijk zijn. Daarbij kan gedacht worden aan een

inkomensafhankelijk PGB. Interessant is de voor- en nadelen van zo'n systeem te beschouwen.

Maatregel 8

Onderzoek in aanvulling op de wijzigingen die per 1 januari 2021 via de Nadere regels jeugdhulp Teylingen 2021' ingaan, op welke wijze we nog meer grip kunnen krijgen op de uitgaven jeugdhulpbudget via het PGB. Betrek daarbij in ieder geval de mogelijkheden van een inkomensafhankelijk PGB.

7 Afronding

Met bovenstaand verhaal heeft het College van Teylingen een bijdrage willen leveren aan de twee grootste vraagstukken, waarvoor we bij het jeugdzorgbeleid nu staan: hoe versnellen we de transformatie in het systeem en hoe houden we de kosten meer in de hand. De conclusie is dat we heel veel weten, maar dat we nog te weinig zicht hebben op de knoppen, waaraan we kunnen draaien, om deze twee vraagstukken de komende periode met kracht aan te kunnen pakken. In paragraaf 6 zijn knoppen benoemd, waar aan gedraaid zou kunnen worden. En dan maar eens bezien wat het resultaat is, herrie of prachtige muziek.

15 januari 2021

Verantwoording

Voor deze notitie is gebruik gemaakt van de volgende stukken:

- Rapport AEF, Stelsel in groei, 15 december 2020
- Factsheet Go! voor jeugd.
- Evaluatie GO! voor jeugd, Rebel, 20 juni 2020
- Halfjaarrapportage 2020 TWO
- Inkoopplan jeugdhulp Duin- en Bollenstreek en Leidse regio voor 2021
- Collegevoorstel Nadere regels jeugdhulp Teylingen, 10 december 2020
- Willie Elferink, Sociaalweb - Eigen kracht in de Jeugdwet: geld speelt geen rol?, 3 augustus 2020

RaadsAgenda Planning (RAP) 2021

RaadsAgenda Planning (RAP) 2021													
Onderwerp	Toelichting	Doel			Proces				Portefeuillehouder	Domein	Contactpersoon	Participatie	Programma begroting
		B	O	I	B	H	R	C					
		Besluitvormend	Opinerend	Informerend	Besprekstuk	Hamerstuk	Raad	Commissie					
Raadscommissies/Raad januari 2021													
Ruimte													
Bestemmingsplan “Rijksstraatweg 63, Sassenheim” (Januari 2021)	Met dit bestemmingsplan wordt de uitbreiding van het kraanverhuurbedrijf aan de Rijksstraatweg 63 in Sassenheim mogelijk gemaakt door het realiseren van een bedrijfspand. Daarnaast wordt in noord oostelijke richting, op een afstand van ten minste 30 meter, de realisatie van drie vrijstaande burgerwoningen mogelijk gemaakt. Het ter inzage leggen van het ontwerpbestemmingsplan start na de zomervakantie. Daardoor kan het plan niet eerder in de commissie/raad dan januari 2021.	X					X	X	Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Jan den Braber	Reguliere zienswijzeprocedure plus informeren van vooroverlegpartners volstaat.	Programma 1 Prettig wonen voor iedereen
Bestemmingsplan STV (Sportpark Rodemolen)	Het bestemmingsplan maakt de 10e en 11e baan en 2 kinderbaantjes mogelijk voor het nieuwe tennispark van STV	X							Arno van Kempen	Ruimtelijke Ontwikkeling		Reguliere inspraak	Programma 2 Energiek en sociaal Teylingen
DEB													
Reclamebeleid (april)	Als gevolg van de coronacrisis hebben de interviews met stakeholders vertraging opgelopen. Daarnaast kostte de uitwerking van de manier waarop de gemeente reclame uitingen kan/wil faciliteren meer tijd. Om te komen tot een gedragen beleid is een extra stap in gebouwd om de gekozen lijn te toetsen bij de ondernemers.	X							Heleen Hooij	Ruimtelijke Ontwikkeling	Fred Wulp	Interviews met stakeholders en vragenlijst burgerpanel. Als gevolg van de coronacrisis hebben de interviews met stakeholders vertraging opgelopen. Daarnaast kost de uitwerking van de manier waarop de gemeente reclame uitingen kan/wil faciliteren meer tijd.	Programma 3 Ondernemend en bruisend Teylingen
Welzijn													
Verkenning sociale kaart Teylingen	Al langere tijd heeft de raad van Teylingen de behoefte om een sociale kaart in te richten voor haar inwoners. Voor u ligt de verkenning naar de mogelijkheden.	X			X		X	X	Arno van Kempen	Maatschappelijke Ontwikkeling	Miriam van de Ven		Programma 2 Energiek en sociaal Teylingen
Beleidsnota Volksgezondheid	Vaststellen van nieuw volksgezondheidsbeleid.	X					X	X	Arno van Kempen	Maatschappelijke Ontwikkeling	Johan van Rixtel		Programma 2 Energiek en sociaal Teylingen
Raadscommissies/Raad maart 2021													
Ruimte													
Intentieovereenkomst Nieuw Boekhorst			X						Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Arjan Stegeman		Programma 1 Prettig wonen voor iedereen
Opinievormende sessie Nieuw Boekhorst	Toelichting op verkaveling plan, buurtontwerp en concept globale visie		X						Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Arjan Stegeman		Programma 1 Prettig wonen voor iedereen

[illegible]

Verplichte aanpassingen vanwege wetswijziging “wet gemeentelijke schuldhulpverlening”	Vaststellen Verordening beslistermijn schulddienstverlening ISD Bollenstreek 2021. Vaststellen van het Addendum voor het beleidsplan Schuldhulpverlening Teylingen 2017-2021. Het huidige beleidsplan Schuldhulpverlening Teylingen 2017-2021 met zes maanden te verlengen. Kennis nemen van de Evaluatie Vroeg Eropaf van de gemeenten	X					X		Arno van Kempen	Maatschappelijke Ontwikkeling	Marianne van Dockum		Programma 2 Energiek en sociaal Teylingen
Fase II Sassenheimse Tennis Vereniging	Betreft vervolgbesluit realisatie Fase II Sassenheimse Tennisvereniging op Sportpark Roodemolen	X							Arno van Kempen	Maatschappelijke Ontwikkeling	Rob Coli	Stichting Exploitatie Roodemolen, sportverenigingen, omwonenden	Programma 2 Energiek en sociaal Teylingen
Raadscommissies/Raad april 2021													
Ruimte													
Integraal Plan Groot Seminarie Warmond	Er zijn ongeveer 500 reacties en 2 petitie's ingediend naar aanleiding van de digitale presentatie van de plannen in juni/juli 2020. Er heeft op 31 oktober 2020 en 3 november 2020 via MSTeams een terugkoppeling plaatsgevonden naar respectievelijk de raad en stakeholders over de ingekomen reacties en verdere uitwerking van de inrichtingsvarianten op basis van de inspraakreacties. Ook is de quickscan besproken over alternatieve parkeervarianten. Op 1 december vindt er een webinar plaats voor inwoners over de aanpassing van de conceptplannen, waarbij parkeren en verkeer centraal staat, en kunnen vragen worden gesteld. Door uitwerken van de alternatieve parkeervarianten en de extra tijd, die nodig is om alle reacties zorgvuldig te beantwoorden, is de vorige (krappe) planning niet haalbaar. De behandeling in de raad wordt daarom opgeschoven naar een raadsvergadering van 22 april 2021.	X					X	X	Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Diana Winkelhuijzen, Koos van Kampen, Richard Rietveld	Diverse stakeholders zijn nauw betrokken geweest bij totstandkoming van het plan.	Programma 1 Prettig wonen voor iedereen
Vaststelling bestemmingsplan "Akervoorderlaan 57, Voorhout"	GOM-woning op een voormalige niet-agrarische bedrijfslocatie. Hierdoor ontstaat een flinke hoeveelheid extra bollengrond. Daarnaast is sprake van een duidelijke verbetering qua landschappelijke inpassing, ruimere zichtlijnen en forse vermindering van het bebouwd oppervlak. Tegen het ontwerpbestemmingsplan zijn geen zienswijzen ingebracht. De procedure is gelijktijdig verlopen met de naastgelegen omzetting naar een GOM-woning in Lisse. Beide bestemmingsplannen kunnen nu worden vastgesteld.	X					X	X	Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Jan den Braber	Reguliere inspraak- en zienswijzeprocedure	Programma 1 Prettig wonen voor iedereen
Regionale Energiestrategie (RES 1.0)	Voor 1 juli 2021 moet de RES 1.0 ter besluitvorming voorgelegd zijn aan de raad. Om het besluitvormingsproces voor 1 juli 2021 af te ronden zullen de commissie en raad zich buigen over de RES 1.0.	X			X		X	X	Heleen Hooij	Ruimtelijke Ontwikkeling	Joost Veldhoven		Programma 4 Duurzaam denken en doen
Vaststellen beleidsvisie en beleidsregels Laadinfrastructuur		X					X	X	Heleen Hooij	Ruimtelijke Ontwikkeling	Frank Platen, Wim Vermeulen		Programma 1 Prettig wonen voor iedereen
DEB													
Welzijn													

Mei t/m december 2021													
Q2 Mobiliteitsplan Teylingen bouwstenennotitie 1	Mobiliteitsvisie, bouwstenennotitie 1 komt ter besluitvorming naar de raad	X					X		Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Joyce Rahman		Programma 1 Prettig wonen voor iedereen
Juni Zienswijze Strategische Agenda Ruimte Holland Rijnland	Colleges en gemeenteraden in Holland Rijnland kunnen een zienswijze indienen op de Strategische Agenda Holland Rijnland voorafgaand aan de besluitvorming in het AB van 30 juni 2021.		X				X		Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Sjoukje Eringa		Programma 1 Prettig wonen voor iedereen
Juni Vaststelling bestemmingsplan Torenlaan tussen 4 en 6 Voorhout	Het plan bestaan uit het wegbestemmen van 16000m3 bedrijfsoppervlak, het inpassen van ruim 13000m3 bollengrond, het omzetten van twee bestaande bedrijfswoningen naar burgerwoningen en het inpassen van drie GOM-woningen in het bestaande bebouwingslint	X							Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Fedor Jansen	Reguliere inspraakprocedure	Programma 1 Prettig wonen voor iedereen
Juni Vaststelling bestemmingsplan ‘Spoorlaan 125-127, Voorhout’	Het plan bestaat uit het omzetten van de bestaande agrarische bedrijfswoning naar burgerwoning en de bouw van een nieuwe woning naast de bestaande woning.	X							Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Fedor Jansen	Vooroverleg geweest met vooroverlegpartners en een ieder heeft mogelijkheid zienswijze in te dienen.	Programma 1 Prettig wonen voor iedereen
Juni Doordecentralisatie de Burcht Teylingen	De school bij Teylingenereind moet op last van het ministerie van justitie uitbreiden. De gemeente Teylingen moet de onderwijshuisvesting van de uitbreiding financieren.	X					X	X	Arno van Kempen	Maatschappelijke Ontwikkeling	Esther Loos		Programma 2 Energiek en sociaal Teylingen
Juni/Juli Lokale strategische agenda	Van onze gemeenten wordt verwacht dat wij ons positioneren in een dynamisch speelveld van lokale, sub-regionale en regionale politieke verhoudingen. In die hoedanigheid is het van belang dat de colleges van Hillegom, Lisse en Teylingen duidelijk zicht hebben op hun eigen bestuurlijke prioriteiten. Op basis van deze prioriteiten wordt het namelijk mogelijk gemaakt inzet te bepalen op hoger gelegen bestuurslagen. Anderzijds bepalen Holland Rijnland, provincies en Rijk mede de agenda's van wat er in onze directe omgeving speelt. In die hoedanigheid wordt er van lokale besturen verwacht dat zij ‘dansen door de schalen’. De eigen agenda is hierin leidend, maar door mogelijke samenwerking staan we sterker. De strategische agenda's leggen de basis om onze organisatie en haar bestuurders beter te positioneren in dynamische, grensoverschrijdende vraagstukken. ‘Samen waar het moet, lokaal waar het kan’	X					X	X	Marlies Volten	Strategie & Projecten	Annelie Jonquière, Joost Veldhoven	In de totstandkoming van de lokale strategische agenda's worden raden, colleges, bestuurlijke stuurgroep, directie/MT/OR, griffies en stakeholders betrokken conform het opgestelde projectplan.	Programma 5 Modern bestuur, invloedrijke inwoners
Q3 Mobiliteitsplan Teylingen bouwstenennotitie 2	Bouwstenennotitie 2 vaststellen, het toekomstbeeld.	X					X		Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Joyce Rahman		Programma 1 Prettig wonen voor iedereen
Juli Visie Nieuw Boekhorst	Toelichting op de definitieve visie	X							Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Arjan Stegeman		Programma 1 Prettig wonen voor iedereen
Q4 Mobiliteitsplan Teylingen, het uitvoeringsprogramma	Vaststellen uitvoeringsprogramma	X					X		Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Joyce Rahman		Programma 1 Prettig wonen voor iedereen
November Vaststelling bestemmingsplan ‘Multifunctioneel centrum Westerstraat 8a Sassenheim’	Het plan bestaat uit de bouw van een multifunctioneel centrum (bijeekomstruimte) ten behoeve van de Protestantse Gemeente Sassenheim. Er wordt een parkeergarage onder het gebouw gerealiseerd en de bestaande bushalte wordt verplaatst om een in-uitrit naar het perceel te kunnen realiseren.	X							Marlies Volten	Ruimtelijke Ontwikkeling	Fedor Jansen		Programma 1 Prettig wonen voor iedereen

[illegible]

Commissie Welzijn 8 februari 2021

Regiozaken

Hierbij de belangrijkste punten uit de regionale overleggen (dit keer slechts 1) op het gebied van het sociaal domein in de periode 12 januari – 7 februari 2021.

1. PHO Maatschappij 27 januari 2021

Voor de Kerst publiceerde onderzoeksbureau AEF het rapport “Stelsel in Groei: een onderzoek naar de tekorten in de jeugdzorg”. Hierin wordt op landelijk niveau een beeld van de jeugdzorg geschetst. Het rapport geeft antwoord op de vraag hoeveel middelen gemeenten structureel nodig hebben om hun taken voor de jeugdzorg goed uit te voeren. Vanuit Holland Rijnland hebben de programmamanagers van de Leidsche Regio en de Duin- en Bollenstreek een reactie geschreven op het rapport. Zij gaven een mondelinge toelichting op het AEF-rapport. Daarvan is kennis genomen en er is opiniërend gesproken over het rapport. In de notitie Jeugdzorg in Holland Rijnland en Teylingen, die 8 februari op de agenda van de commissie Welzijn staat, is uitgebreid ingegaan op dit rapport. Bij de bespreking van deze notitie in Holland Rijnland zal ook de rapportage van AEF ongetwijfeld onderwerp van gesprek zijn.

Het Rijk heeft middelen vrijgemaakt voor de oprichting van bovenregionale expertisecentra specialistische jeugdhulp. De gemeente Rotterdam is opdrachtgever voor het landsdeel Zuid- West en heeft het mandaat om het netwerk in te richten. In de notitie draagvlakroute staat beschreven op welke wijze dat gaat plaatsvinden. Draagvlak is nodig op alle lagen, waaronder bestuurlijk. Daarom is vanuit de jeugdhulpregio een bestuurlijk ambassadeur nodig. Deze is uit de kring van de portefeuillehouders jeugd uit Holland Rijnland aangewezen: de burgemeester van Zoeterwoude, dhr. F. van Trigt.

9 van de 12 gemeenten kopen alle jeugdzorg gezamenlijk in. De 12 gemeenten gezamenlijk kopen het uitvoeren van kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering in. In eerder door gemeenten vastgestelde (subregionale) programmaplannen en een regionaal inkoopplan, hebben gemeenten aangegeven hoe zij de huidige inkoop willen transformeren. In een notitie is de voortgang beschreven. De vergadering heeft kennis genomen van de stand van zaken. Het is de bedoeling om in maart de raden uitgebreid bij te praten over de stand van zaken inkoop jeugdhulp 2022 e.v.

In deze periode heeft er geen bespreking van de ISD Bollenstreek plaatsgevonden. De eerstvolgende bespreking vindt plaats op 11 februari aanstaande.

Arno van Kempen
7 februari 2021